306

MSKi 15

(30) 612

பாகம் - I

கை முறை
மருத்துவச்சுவடி
44 (திருவாசகம்)

கற்பம் உரைகள்

4, 8, 44 to 95, 48

கற்பம் · உரை · எழுதப்பட்டது

[illegible]

13/12/2K.

உரை [illegible] செய்யப்பட்டது

14/3/2001

306

சரிபார்க்கப்பட்டது.

பெறப்

L.D

22/3/97

திருத்தியவர்

ம. டேவிட் ஜோசப்

22/3

612

திருவாசகம் - கைமுறை மருத்துவச் சுவடி

Part. I

கோ. பாலசுப்பையா

சுவடி எண்: 612

கைமுறை மருத்துவச் சுவடி
(திருவாசகம்)

சுவடி எண்: 612

திருவாசகம் - கைமுறை மருத்துவச் சுவடி.

(பிரம்மமுனி வயித்திய சூத்திரம் 300)

படியெடுத்த நாள்: 1.2.'94

படியெடுத்து முடித்த நாள்: 27.6.'94

மொத்த பக்கங்கள்: 372

பொருளடக்க பக்கங்கள்: 19,

குறிப்பு: சுவடி எண்-612 என்ற எண்ணுடைய இந்த ஏட்டின் தலைப்பு திருவாசகம் என்பதாக எழுதப் பட்டுள்ளது. ஆனால் இச்சுவடியில் உட்பக்கங்களில் பல வேறு ஆசிரியர்களின் நூல்களிலுள்ள பாடல்கள் ஆங்காங்கிருந்து தேவைக்கேற்ப தொகுத்து வழங்கப்பட்டுள்ளது. மருத்துவச் மருத்துவமாக இருப்பதால் கைமுறை மருத்துவச் சுவடியாகக் கொண்டுள்ளோம்.

படியெடுத்தவர் - ரா. [illegible]
27/6/94.

சுவடி எண்: 61௨

வ. எண்	பொருளடக்கம்	பக்க எண்கள்
1.	பிரம்மமுனி சூத்திரம் வைத்தியம் — 300	
	நோயாளிக் கூறு அறிதல்	1 - 3
௨.	மூப்பு அறிய	3 - 4
3.	வெள்ளைக்கல் கற்பம்	4
4.	சவுக்கார உண்டை செய்து எண்ணெய் கக்க கைமுறை	5
5.	ஆதிகுரு கும்பிடு சிப்பி கருங்கார மேத்தி முதல் ஆதி	6
6.	வழலை கருங்காரச் சுண்ணம் முடிவு	7
7.	செயநீர் உருக்கினம்	7
8	ஜெயசித்தி கற்பம் பிரம்மமுனி 347-க்கு மேல்	8
9.	வழலைக்குரு	9 - 1௨
10	அழல் வளையை அறிய	1௨
11	திகைப்பூடு பூவு அறிய 800-ல 555-ன் பாட்டில்.	13 - 14
12	சாலம் வேர் அறிய	15
13	தெய்வம் வணங்கு	16

14	சிவசாலம் 1200-ல் 1028-ம் பாட்டில் பிள்ளையில்லாதவர்களுக்கு இளிசம் கட்ட	16-17
15.	கருணாகதாணி வேர் பிரம்பு அறிய	18
16.	அஷ்ட கருமத்துக்கு வேர் இளிசம் கட்ட.	18
17	ரச செந்தூரம்	18
18.	கண்ணின் நோயை தீர்க்க	19
19.	காயிகணியால் வியாதி தீர்க்க	19
௨0.	தனைத்திருக்கி விருத்தைமறிய விபரம்	௨0
௨1.	பூ குறுக் அறிய	௨0-௨1
௨௨.	காய்க்கு மாறு ஆறு அறிய	௨௨
௨3.	தயிலம் வாங்க	௨௨
௨4	வைப்பு 800-ற்றில் வழலை விபரம்	௨3
௨5	வழலை காரம் யேத்த	௨3
௨6	வழலை சுண்ணம் பண்ண	௨3
௨7.	நக்ஷ மையக்கு விபரம்	௨4
௨8.	மோகன மையை அஞ்சனம் இறுவர் கையியல்	௨4

29.	கண் கட்டு மை,	25
30	உருமாற்ற மையி பார்	25
31.	சகலமும் பற்பம் பண்ண	26
32	நீத்தினைத்து தெய்வம்	27
33.	தலை காய் முதல் வழலை நீத்தினைத்துக்கு தயிலம்	27
34	அருசு நீர	27
35.	அயப்பற்பம்	27
36.	நாதம் வாங்கிற விபரமறிய	28
37	நவச்சாரம் அறிய	28 - 29
38.	துரிசு சுண்ணம்	30
39.	கருத்தயிலம் வாதமறிய 1200-றில்	31
40	வேதைக்கு சரக்கு அறிய	31 - 32
41	தயிலத்தில் வேதை	32 - 33
42.	ஸ்ரீ பராபர மாணிக்கம்	33
43	1200-ல் 89-ன் பாடல் மெய்பொருளின் விபரமறிய	34 - 36
44	கட்டு அறிய	36
45	வயித்தியன் தர்க்கம் வாதிகள்	37
46	யோகி குறி	37
47	கைவனாதி குறி	38

48.	பூரண மறிய 1200-ல்	38-39
49.	நாசி விபர மறிய	39-40
50	அகத்தியர் எட்டு: சரக்கிலே சத்து சிவு மறிய	40-42
51	சகல சரக்குக்கும் சேர்மானம் அறியும் படி	42
52	சரக்குணி செய்யவேபட்ட விபரமறிய	43-44
53	1200-ல் 1012-ம் பாட்டில் காயாதி கற்பம் கொள்ளும்விபரம்	44-45
54	சூதக வாய்வுக்கு	45-46
55.	பூரண லேகியம்	46
56.	சட்டமுனி 1200-ல்	
57	152- ஏட்டில் தாம்பூரமெழுகு	46-
58.	கெந்தி சத்தி பண்ணி	47
59.	தாம்பூர பற்பம்	47
60.	அரிதார பற்பம்	47
61	820-ல் பாட்டில் லிங்ககட்டு	47
62	அய்யர் முறை	47
63	பற்பம் நெய்யால் அனுபானம்	47
64.	துருசு சிறு	48
65	அகஸ் 19-ல் பாட்டில் செம்பு பற்பம்	48

66	பாஷாணக் கட்டு	48
67	ஜெயாதி கற்பம் வல்லாரை	48
68	800-லே 68-ன் பாட்டில் கண்வியாதி 96-ம் தீர	48
69	சித்தருபி அமிர்தம்	49
70	அகனி 4டன் பாட்டில்	49-50
71	காலமறிய 1000.	50-51
72	மூப்புவின் பேர் 1200ன் படி	52
73	800-ல் 68.. . பிரிதிவியங் காரம்	52-53
74	போகநாயகர் உப்பு, புளி அறிய	53
75	நாதவிந்து விபரமறிய.	54
76	திருமூலர் சுவாமி 84-லே 31-ன் பாடலிலே அவிழ்தம்	54-55
77	போகர் பூசாவிதியில் 19ன் பாட்டிலே குளிகை அறியவும்	55-56
78	முப்பு, குரு அறிய	56
79	போகர் பூசாவிதி 40-ல் பாணமறிய	56-57
80	அகத்தியர் திரவுகோல் 16-ல் கனிமுப்பு பேர் அறிய	57

81	சத்தி அறிய: புளி	57-58
82.	கொங்கணர் 40-ல் சிவத்தின் பேர் உருபு அறிய	58.
83	கொங்கணர் கரு 40-ல்	59
84	வகாரம் 200-ல்	59
85	சத்தி மாதைவிடையின் பேர் அறிய	60
86.	சுக்கிலத்தின் பேர்	60
87.	சித்த மூலி அறிய	60
88	பதினைந்து மூலி அறிய	61
89	பனிரெண்டு பூக்கள் விபரம்	61
90	ஒன்பது வித்து வேகியம்	61
91	ஆவணிக்கு கிசாயம்	62
92	புரமாசிக்கு காது மருந்து	62
93	1200-லே 569-ன் பாட்டில் குஷ்டம் தீர	62
94	அகஸ்தியர் 1200-ல் 492-ன் பாட்டில் சகல நோய் தீர	62
95	இராமதேவர் 81-லே 57-ன் பாட்டில் கண்ணி முதல் சகலமும் தீர விபரம்	62

96.	திக்கெட்டு வசியம்.	63
97.	அஞ்சனம் ராசகிரி முறை	63
98	சொக்குப் பொடி	64
99	800-ல் 455-ம் பாட்டில் சொக்குப் பொடி	64
100.	மச்சமுனி 800-லே சொக்கு பொடி 132-ம் பாட்டில்	64-65
101.	வசியம் 1200-ல் 561-ம் பாடல்	65
102	81-ம் வசிய அஞ்சனம்	65-66
103	மச்சமுனி 800-ல் பழ வாகை 85-ம் பாட்டில்	66
104	மச்சமுனி 800 லே மீட்டு விபரம் 89-ம் பாட்டில்	66-67
105	ஸ்ரீ தனக்கு விந்து தம்பனக் குளிகை	67
106	சுக்கில தம்பன சித்து	68
107	கலியுப்பு பேர்	68-70
108	உப்பு வெடிக்க	70
109	சக்தி சிவம் அறிய	71
110	சக்தி கதிர் பலம் - 2	71

111.	வாக்கியம் 802-ல் கவி உதயாதி காத்து விபரம்	72 - 78
112	திருநடனம் 15-ம் கவி துருசு சுண்ணம்	78 - 79
113	பஞ்ச பூத சரக்கு விபரம்	79 - 80
114	உப்புக் கூறு	80 - 83
115	துருசு சத்துரு	84
116	கல்லுப்பு சத்துரு	86
117	கல்லுப்பு மித்துரு	86
118	கார சத்துரு	86
119.	சீனத்துரு	87
120	சூதத்துக்கு சத்துரு மித்துரு	88
121	இரும்பு சத்துரு மித்துரு	89
122	நாக சத்துரு மித்துரு	90
123	கிரிய சத்துரு மித்துரு	90
124	வங்க சத்துரு மித்துரு	91
125	கொங்கணர் நடுக்காண்டம் 500 வாக்கியம் கவியில் வல்லத்து வித்தை பார்	92 - 94
126	வாக்கியம் -13- காவியம் சீனச் சுண்ணம்	95 - 99

127	உடன் துறைவரவு — வரைமுறையில்	99-100
128	இராமதேவர் 500-ல் வாக்கியம் 273 கவியும் நாற் சதிரக்கள்ளியால் பாஷாணச் சுண்ணம் பார்	101-102
129	இராமதேவர் வாக்கியம் 251-ம் கவியும் அஷ்டகர்மம் வரும்வாறு பார்	102-
130.	வாக்கியம் 251-ம் கவியும் வாகியம் பிண்டத்தில் கரு பார்	103
131	வாக்கியம் 383-ல் கவியம் மாதர்களுக்கு அடைக்கலாஸ் குழவியில் ஏ.டு சொல்லல்	103-105
132	வாக்கியம் 389-ம் கவியும் தலைச்சன் கரு பார்க்க	105
133	கருவினால் சரக்குகள் மெழுகாதல்	106
134	வாக்கியம் 474-ல் கவியம் திரிசனாதிகளுக்கு புருசனிடம் ஏ.டு சொல்கிறார் பார்	106-107
135	475-ம் கவியம் திரிசனாதிகளுக்கு புருஷர்களுக்கு செய்யும் ஏ.டு	107

136	477-ம் கவியும் பெருந்திரவை துக்கு முறிவு கரு சொல்கிறார்	108
137	வாக்கியம் 484 - 3 கவியும் யுலகத்தில் கருவானவருவை யும் சாஸ்திரத்தையும் ஈ. யாதே என்பன	108
138	485 - ம் காவியம் பிண்டத்துக்கு அயாஸ்காயம் பூசி உலராமல் நருச்சாமம் 40. நாளும் நத்திர தியானம் சொல்லுதல்	109
139.	இராமதேவர் ஆயிரம் பார் நாற்பத்து முக்கோணம் சிதம்பரம்	110
140.	அகஸ்த்தியர் சுவாமியார் உள் கரு சூஸ்திரம் நாற்பத்தெட்டு அடிமுடியால் எல்லாம் கேட்டுளி வாக்க.	110 - 111
141.	வாக்கியம் 6. ம் கவியம் சிவந்திறப் பெண் பார்	112
142	முதல் கருவாய் பார்த்து கிளாஸ் டுமேரியால் விளைந்த பிண்டம் மாசஸ்காலில் மெருகில் அழிந்த பிண்டம், தன்னி. நல்ல பிண்டக்கரு வாதத்துக்கு பார்.	112 - 115

143	வாக்கியம் 42-ல் கவியும். யந்திரால் கண்ணக்கோலம். 201- கரு சூத்திரம் 48 வரைக்கும்	115-119
144	சட்டை கழட்ட. நரைதிரை மாற சாவில்லை கரு அறியவும்.	120
145	சிவமாலை கணக்கு தெண்டு அளவும் அறியவும் பார்	120
146	121-ல் கவியும் சிவமணி கணக்கு தெண்டு அளவும், வெண்சட்டு அளவும், கமினம் அளவு அகலம் கிர்க்காவி	120-121
147.	சாராயம், கள்ளு, கஞ்சா	121
148	பிரம்மமுனி வயித்தியம் 84 வாக்கியம் 246-ல் கவியும் கரு பூமிநாதம் முப்பூ விவரம்	122
149	வாக்கியம் 247-ல் கவி சகலத்துக்கு குருவிலே காஞ்சியடை சேர்க்க பார்.	122-124
150	வாக்கியம் 253- கவி அறுவகை செயநீர் பார்	124-125
151	இந்த செயநீரில் ஆகும் சரக்கு 64-ம் சொன்ன படியும்	126

152	பிரம்மமுனி ... வாக்கியம் 311-ம் கவியம் தாம்பர சுத்தி	126-127
153	சூத பற்பம்	127-128
154	வாக்கியம் 317-ம் கவியும் வெள்ளைப் பாஷாணக் கட்டு	128
155	வாக்கியம் 319-ம் கவியும் பாஷாண மெழுகு பார்	129
156	வாக்கியம்-321-ம் காவியம் சாதிலிங்கக் கட்டு	130-131
157	சிவமயம் போகர் 700-ல் முப்பு முழுக்க வைப்பு 700-பார்	131-132
158	லிங்கக் குழம்பு வேதிக்கி	132-133
159	பஞ்ச பூத உபரசம்	133
160	குன்றத்தில் 250-க்கு மேல் சகல சரக்கும் சுத்தி முறை	133
161	பூரணாதி லேகியம். கணக்கியானம் 823-ம் பாட்டில் பார்	134-139
162	புண்ணியரை அறிதல், நன்மை தின்மை அறிதல்	139

163	நன்மை, தின்மை அறிதல் குருவுஞ் சிவனும் வணங்கி தற்கிக்கிறார்.	139 – 141
164	சகல தானதர்மம் செய் . . . விபரம் அறிதல்	141 – 183
165	துருசு குரு 277-க்கு மேல்	184
166	800-த்தில் 73-க்கு மேல்	185 – 186
167	காய சித்தி கற்பம் பா 337-க்கு மேல்	186 – 187
168	வழலைக் குரு	187 – 190
169	சரக்குவகை 333-க்கு மேல் செந்தூரயனைப் பொடி கிட்டம் புடம் புகை கிட்டம், உரத்துமுறை கைம்முறை அஞ்சீர் விவரம்	190 – 191
170	வெளிப்புத் திட்டம் விறகு அளவு	191
171	புடத்திட்டம் கைத்திட்டம் சேர்மானம்	192
172	அஞ்சு சுண்ணக் குகை	192 – 194
173	அஞ்சு வகை குகை	195

174.	வெடியுப்பு செயநீர்	196-197
175	காரியக் கட்டு	198-204
176	அஞ்சு அண்ணாக்கிகை	204-205
177	அகத்தியர் பூரண சந்திரோதைய வாலை 200	205-211
178	பஞ்சண்ணியால்	211-214
179	சட்டமுனி 500-ல் வாக்கியம் 84-க்கு மேல் வடுகை	215-218
180	ஞானம்	219-221
181	சவ்வீர வைப்பு	221-220
182	சவுக்கார வைப்பு	230-231
183	விந்து கவனம்	232-235
184	ரோமரிஷி பாடல் 65-க்கு மேல் பிண்ட அண்டர் துரிசச் சுண்ணம்	235-236
185	ரோமரிஷி பாடல் 76-க்கு மேல் கல்லணை அரிய	236-237
186.	ரோமரிஷி பாடல் குருமொழி வழி சொன்ன ... தண்ணீர் முப்புக் கட்டு	237.

187	வழலைக் காரி செய்வது யுவராதி - உப்பாகி அறியவும் 87-க்கு மேல் பார்.	௨38-௨39
188	ரோமரிஷி 93-க்கு மேல் கடலை பூவி அறிய <u>சவுக்காரச் சுண்ணம்</u>	௨39-௨40
189	கருமோனம் சவுக்காரம் எண்ணெய் வாங்க முப்பூ நாதம். உப்பு உருக்கும் .... கல்சுண்ணம்	௨40-௨41
190	<u>பூரஉப்பு பூவெட்டக்கு</u> போகர் நிகண்டில், பூவர் நிகண்டில்	௨41-௨4௨
191	இராமதேவர் 500-ல் <u>லிங்கக் கட்டு</u>	௨4௨-௨43
192	சாதிலிங்க செந்தூரம்	௨43
193	கிளிஞ்சிச் சுத்தி	௨43-௨45
194	சகல சத்ராக்கு <u>கற்ப சுண்ணம்</u> <u>அண்ட சுண்ணம்</u> செய்வது சட்டைமுனி பாடலில் 17-க்கு மேல்	௨46-௨49
195	௨9-க்கு மேல் அகத்தியர் பதினெண்பேர் கூடிச் சொன்ன பாடலில் <u>உமை கிளிஞ்சி</u> <u>சுத்தி சுண்ணம்</u>	௨49-௨53

196	முன்னுரத்தில் 38-ம் பாடலுக்கு மேல் வெடியுப்புச் செயநீர் 104-க்கு மேல் பூநீர் சுண்ணம்	254
197	145-க்கு மேல் பூநீறு சுண்ணம் கிளிஞ்சி சுண்ணம் பார்.	254-255
198	சிப்பிச் சுண்ணம்	255-256
199	அண்ட நீறு.	257
200	வளலை சவுக்காரம் செய்ய சிப்பி நிலை	258
201	உவர்ப்பு விவரம் உப்புக் கட்டு	260-261
202	பூரண சூத்திரம் 216-ல் அயத்துக்கு மேல் நீலகண்ட அன்பருக்கு மூப்பு வாத சித்தி விவரம் முப்பு முடிவு.	262-265
203	சவுக்காரச் சுண்ணம்	265-266
204	கலைக்கியானம் 1200-ல். ஓக்கியம் 826-ல் கவிபடி பூரணாதி லேகியம்	266-268
205.	கலைக்கியானம் எழுநூற்றில் 20-க்கு மேல்	269-271
206	கலைக்கியான சூத்திரம் 125-ல் 80க்கு மேல்	271-275

207	கொங்கணர் கடைக்காண்டம் அன்னூற்றில் குளிகை யோகம்	276 - 279
208	அகத்தியர் 300-த்தில்	279 - 287
209	அகத்தியர் ஆயிரத்தில்	287 - 303
210	79 - சிவமயம். பூரணம். சிவயோகம் சுழுனை மார்க்கம்	303 - 314
211	பிரம்மமுனி நாயனார் சவுக்கார வைப்பு	314 - 316
212	அப்பில் விளைந்த உப்பு	316
213	வகாரம் 200-ல் சவுக்காரம் எண்ணெய்க்கா 130-க்கு மேல்	317 - 318
214	சுந்தரானந்தர் அதிகம் 73. குருபற்பம்	318
215	சுந்தரானந்தர் அதிகம் 73-ல் 63-க்கு மேல் குருபற்பம்	318 - 320
216	வகாரம் 400-ல் 80-ம் பாடலுக்கு மேல் வெள்ளிக் குரு	320
217	துருசு சுண்ணம் சாயவேரில் பஸ்கன்று, நாகன்று	321
218	வெடியுப்புக் கட்டு வேகமேவியல் பூநீர் சுண்ணம்	322

219	சிப்பிக்குள் நீரில் ஆடதுண்:	323
220	முப்பு உவர் உப்பு காச்ச 50-ல்	323
221	வழலைச் சுண்ணம்	324 – 326
222	நீலகண்ட செந்தூரம்	326 - 327
223	27-க்கு மேல் செய செந்தூரம் குறக்குவெளி	327 - 328
224	சிவன் உப்பு பாஷாணக்கட்டு	328 - 331
225	.... களங்கு	331 – 332
226	சாஸ்த்திரக் கெணிதம்	332 – 334
227	வுகாரம் 100-ல் வழலைக்கு இணைப்பு பாகம்	334 - 335
228	முப்பு .... அகத்தியர் திரட்டில் நாற்பத்தெட்டுக்குள்ளே ஆதி பூமி நாதம் எண்ணெய் கக்கி சுண்ணமாக்கல் சுன்னத்துக்கும்	335 – 337
229	திரட்டில் லிங்கக்கட்டு	338
230	நந்தீசர் தண்டகத்தில் 15-க்கு மேல் முப்பு விவரம்	339
231	ஞானம் - 100 - ல்	339 - 342
232	அகத்தியர் பூரண சூத்திரம் வைத்தியம் 60 - குருசெயனீர்	343 - 344

உ33	குருசெயநீரில் 19-ம் பாட்டுக்கு மேல் வெடியுப்பு செயநீர்	344 – 346
உ34	பாஷாணக் கட்டு	346 – 348
உ35	குருசெயநீரில் நாற்பத்திரெண்டாம் பாட்டில் பாஷாணக் கட்டு பார்	348 – 349
உ36	குருசு வித்தை	349 – 350
உ37	திருமந்திரம் 800-ல் 151-ம் பாட்டுக்கு மேல் ஆதிபூரம் பூநீர் உப்பு அறிய	350 – 351
உ38	சவுக்காரம் சாரலவணம், சத்திச்சாரம், வெடிச்சாரம்	351 – 353
உ39	இந்து லவணம், சிந்து லவணம்	353 – 354
உ40	அட்டுப்பு, கல்லுப்பு, சூடனுப்பு	354 – 355
உ41	மச்சமுனி சுவாமியார் அருளிச் செய்த சூத்திரம் 80-ல்	355 – 356
உ42	சிவமயம்	356 – 357
உ43	செயநீரு வைக்க விபரம்	357
உ44	கல்லுருக்கி வி....	357 - 358
உ45	அறுவகை நீர் விபரம்	358

346	சுத்தி முறை	360 – 361
347	குஞ்சட்டம், திமிர்தழப்பு, விக்கல்	361 – 362
348	தழப்பு மேல் பூச	362
349	சிவமயம் முத்திரை சொல்லல்	362 – 365
350	வஸ்த்து வித்தை	366 – 373.

சுவடி எண்: 612

1. பிரம்மமுனி சூத்திரம் வயித்தியம் 300

சீர நுள்ளான் சோதி
சின்மய ஞான சோதி
ஆரணி கொன்றை சூடி
அரனடிற் றானைப் போற்றி
வாரணி ரிஷிகள் பாதம்
வணங்கியே வயாத்திய நூலை
காரண மாகப் பாட
கணபதி காப்பு தானே // 1.

தானான வயித்தியம் ரெண்டுபத்து நூறு
சாத்தினே னதைக்குறுக்கி பத்து நூறு
தேனான யிதைக்குறுக்கி மூன்னூற்றாறு பத்து
திரட்டியெல்லாந் திறந்து சொன்னேன்
பானான மானிடர்கள் பிழைக்க வேண்டி
பரிபாஷை யில்லாமல்ப் பாடினேன் // 2.

பாடியதோ ரென்னூலை பதினெண் பேரும்
பார்த்திட்டு மனமகிழ்ந்து சித்த ரெல்லாம்
பாடியதோர் வாதமொடு வயித்தியமும் நன்றாய்ப்
பாடினார் குருக்குறிவும் வெளியாய்ச் சொல்லி
தேடியே சித்தரெல்லாம் மெச்சிக் கொண்டு
செப்பினார் பிரம்மரிஷி யாகை யாலே
உடியதோர் கருவெல்லாம் வெட்டவெளி யாக
உரைத்திட்டார் ரெண்டுசித்தர் ரொளித்திட்
டாரே // 3.

யொளித்திட்டார் சாத்திரத்தை வாங்கி யாளும்
உலகிலுள்ளோர் யெங்காமல் வெளியாய்ப் போட்டேன்
அணிந்திட்ட அளிம்பருகு யன்னா லியார்
ஆகாத தீசைருக்கு மின்னா லியார்
களித்திட்ட மனதிலே கசடில் லாமல்
கவடற்ற தீசைருக்கு முறையைக் காட்டி
பளித்திட்டு போகாமல் சாத்திரத்தைப் பார்த்து
பதறாதே கைமுறையும் செய்முறையும் பாரே //4.

அ. நோயாளிக்காறு அறியவும்:

முறையோடே பார்த்தாக்கால் வெல்லாஞ் ~~சோதி~~ சித்தி
முறைதப்பச் செய்திடவே மோசம் மோசம்
முறையோடே செய்தவற்கு யென்னாலப் பாரு
மொழிந்திட்டேன் மருந்தொன்றில் பலபிணியும் தீர
முறையோடே வேகியங்கள் தயிலங் கற்கம்
மீளகோடு களங்கு மாத்திரை செந்தூரம்
நிறையான நவலோகம் பாஷாணங்கள்
நித்திலமு முருக்கிலமு நிறைந்திட்டேனே //5.

நிறைந்திட்டார் தெட்சணா மூர்த்தி பாதம்
நிகரில்லா வயித்தியத்தில் ரெண்டு லெட்சம்
உரைத்திட்டார் செந்தூரம் முன்னூறுஞ் சொன்னார்
உத்தமனே வாதமதில் வயித்தியமுந் தேறும்
அறைந்திட்டார் வயித்தியத்தி லறுநூறு
அப்பனே வெளிதிறந்து சொல்லி விட்டார்
கரைந்திட்ட வயித்தியத்துக் கென்னாநீ லாதிக்
கண்ணாடி முகம்பார்த்தாப் போலே காணே //6.

காணப்பா நோயாளி நாது பார்க்க
கண் பார்த்து முகம் பார்த்துக் கையிமையைப் பாரு
தேனப்பா தத்துவநா லாயிந்து பாரு
தேகத்தில் வெகுவத்தி ராயிரமாம் நரம்பு
உணப்பா நரம்பெல்லாம் நாடி யோடும்
உத்தமனே உயிர்நிலையை உணரிப் பாரு
தேனென்ற வால்மீகர் நாடி சூஸ்த்திரம்
தெளிவாகும் மெய்கப்பத்து றெண்ணும் பாரே. // 7.

4. <u>முப்பு அறிய:</u>

பாரேநீ முன்னால்நா னாயிரத்தில்
பாடினேன் பக்கலுக்கு நாடி தோண
சாரேநீ கொங்கணர்தன் தத்துவ நூலைப்பாரு
பாங்கான சட்டை முனி நூலைப் பாரு
பாரேநீ திருமூலர் வாறு நூறும்
பார்த்திட்டால் பலநூலும் மதிலே தோயும்
ஆரேநீ நானென்ற ஆணவத்தை நீக்கி
ஆங்காரக் கோபத்தை அடக்கு தன்னே // 8.

தன்றுவது பொய்யோடு சண்டாளர்க்கு
குருத்துரோகஞ் செய்யாதே தன்று
வின்னாதே வெகுளிவிட்டு போதம் பாரு,
வேதாந்த சற்குருவை நித்தம் பூசி
தன்னாதே வயித்தியத்தை தருமம் வித்தைச்
சார்வாக யோர்க்குருவை நெறித்தோர் சித்தர்.
துன்னாதே வாதமென்ன வயித்தியந்தா னென்ன
சொல்லாதே மூடனின் குருவை தானே // 9.

குருவென்ன உசரமாம் உவர்ப்பூ வென்றும்
கூறினார் பூநீறு முப்பூ வென்றும்
தருவென்ன ஆகாசம் பருதி யென்றும்
சந்திரனோ டிந்துவென்றும் சாத்தினார்கள்
பருவமென்ன பூமியுட னாதமாகி
பூப்போலே வளர்ந்ததுவும் பூமிநீ றாச்சே // 10.

வெள்ளைக்கல் கெற்பம்: [கற்பம்]

அ. பூவான வாதத்துக் காதியாச்சு
புகலுகிறேன் வெள்ளைக்கல் பிறமகெற்பம்
ஆவென்ன பாறையுப்பு மூன்றுஞ் சேரில்
அரகரா முப்பூவாம் அறிந்து பாரு
தேவென்ன சவுக்கார வழலை யென்று
செப்பினோர்க்கு மறைப்பாய் சித்தர் தானே // 11.

~~சவுக்கார உண்மை செய்து யெண்ணெய் கக்க கையுண்ணை~~

தானென்ற முப்பூவின் முறையைக் கேளு
சாத்தினார் கும்பமுனி பூரணத்தில்
வேனென்ற பூநீறும் வெள்ளைக் கல்லும்
விளைவிடம் அத்திமுறை விளம்பினார் பார்
கானென்ற பங்குனி மாதம் பார்த்தால்
சாகரத்தில் கதிர்போலே வளர்ந்திருக்கும்
பானென்ற மண்படா தெடுத்து வந்து
படிநாலு அளந்துதான் ஒருபாண்டத்திலிட்டு // 12.

இட்டுமே கல்லுப்பு படிதான் ரெண்டு
இதமான கல்சுண்ணம் படிதான் ரெண்டு
இட்டுமே அமுரிப்படி யெட்டு வாரு
இயல்வான நல்லெண்ணெய் உபடி/ய=ரைக்கால் வாரு
ஆட்டுமே கலக்கி தெளிவிறுத்து
அடுப்பேத்தி எரித்து உப்பாய்க் காய்ச்சி
மாட்டுமே மறுபடியும் அமுரி விட்டு
ர். மைந்தனே தெளிவிறுத்து காய்ச்சி முன்போல்
பார்த்துமே இப்படியே பத்துமுறை காச்சு
பாங்கான சவுக்காரம் ஆகுமே காணே // 13.

சவுக்கார உண்டை செய்து யெண்ணெய் கக்க கைமுறை

5. குருவான சவுக்காரம் உண்டை செய்ய
கூறுகிறேன் யெருமட்டை சாம்பல் மேலே
குருவான மெல்லிய சீலைப் போட்டு
விட்டதின்மேல் சவுக்காரம் இரும்பு தன்னை
கருவாக உண்டை செய்து யெண்ணெய் கக்க
கைமுறைதான் சொல்லுகிறேன் யொருபாண் டத்தில்
அருவாக நெல்லதனைப் பிசிறி வைத்து
அதின்மேலே மல்லிகை யிலைப ரப்பி
குருவான சவுக்காரம் உண்டை யெல்லாம்
குறிப்பாக யெருத்ததின்மேல் வைத்துக் கொள்ளே // 14.

வைத்துமே மேலுமந்த யிலைப ரப்பி
மறுபடிமேல் நெல்லிட்டு சட்டி மூடி
அய்த்துமே அருப்பெத்தி யெரித்து நன்றாய்
ஆவிகண்ட பதத்திலே யெடுத்துக் கொள்ளு
அய்த்துமே யெண்ணெய் கக்கி சுத்தி யாச்சு
அரகரா சவுக்காரம் மென்ன சொல்வேன்
வைத்ததொரு சவுக்காரம் எண்ணெய் வாங்கி
மாட்டாமல் வாதிகெட்டார் வண்ணானுக் காசசு
தைத்துமே யிப்படியே கைமுறையாய் செய்யல்
சவுக்கார வளவையென்ற குருவி தாச்சசே // 15.

குருவென்ன முப்பூவின் விழலை யாச்சு
கூறிமேல் போக்கறிந்தால் வாத மாச்சு
திருவென்ன கிரமொடு பூரம் ரெண்டு
செருகி யேறவென்ற கும்பிடு சிப்பி
பருவமென்ன பச்சையாய் யெடுத்து ஞாலுசிப்பி
பணம்போலே தமிட்டு சிப்பிக் கெல்லாம்
பூனிறு கூடன்றெண்டு பொடி செய்து
சிப்பிக்குள் போடு கொஞ்சம்
அருவென்ன சிப்பிக்கெல்லாம் போட்டு போட்டு
~~அகலிர்த்து~~
அகண்டதொரு சட்டியிலே பரப்பி வையே // 16.

ஆதிகுரு கும்பிடு சரவி கருங்கார மேத்த முதல் ஆதி

வைழ்க்கவே பலபலென தண்ணீ ராகும்
வளமான தண்ணீரில் நாதபுகழு பூரம்
அய்க்கவே சமனாகச் சேர்த்துக் கொண்டு
அதிர்போடு குருவண்டு உரமுஞ் சூதம்
அய்க்கவே கருணாபி ~~வெள்ளி~~ புகழு ~~சூதம்~~ சூதம்
ஆறுபுள்ளி வண்டின் முட்டை சாரகாரம்
செய்க்கவே வகைவேகை பணவிடைதான் போடு
தெளிவிறுத்து சவுக்காரந் தன்னி தாட்டே // 17.

உனட்டியே சவுக்காரம் கல்வத் திட்டு
உத்தமனே ~~மெழுகாம்~~ மாட்டி மைபோல்
பாட்டியோ வில்லைதட்டி ரவியில்க் காயந்து
பக்குவமாய் அண்டோடு பொடித்துக் கீழ்மேல்
நாட்டியே யோட்டிலிட்டு சவுக்காரம் வைத்து
நலமாக மேலோடு கொண்டு மூடி
தீட்டியே சீலைசெய்து புடத்தைப் போடு
திறமாக யெடுத்ததனை கல்வத் திட்டு
தீட்டியே முன்னீரா லாட்டி வில்லை ~~செய்து~~
செய்துலர்த்தி ஓட்டிலிட்டு புடத்தைப் போடு
பூட்டியே யாபடியே ஐயந்து திறமாபா
புடமென்ன பத்தெருவில் போடு போடு
ஆட்டியே கருனெய்காரம் மேற்க் கேளு
புகழான முன்னீரால் வரைத்திடாயே // 18.

வழலை கருங்காரச் சுண்ணம் முறை

அரைத்துமே வில்லைதட்டி ரவியிற் காய்ந்து
அஞ்சு சுண்ண குகையிலிட்டு மேலே மூடி
நிறைத்துமேல் சுண்ணாம்பு சீலை செய்து
நிச்சயமாய்ப் பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு
அரைத்துமே யிப்படியே வழலை கூட்டி
ஐந்துமுறை புடம்போட அதிகச் சுண்ணம்
கரைத்துமே சவுக்காரம் வழலை கொட்டு
கைமுறையாய்க் கருங்காரச் சுண்ண மச்சே // 19.

சுண்ணமாம் ஆத்தாளை பூசை பண்ணு
சொற்பெரிய நாதாக்கள் சாபந் தீரு
சுண்ணத்தால் பாஷாண மறுபத்து நாலும்
சொல்லரிய லவண மறுபத் தஞ்சும்
சுண்ணத்தால் நவலோகம் நவரத்தி னங்கள்
சொல்லரிய உபரசங்கள் நூத்திரண்டு மீதும்
சுண்ணத்தால் சொன்னதொரு சரக்குவகை யெல்லாம்
தொடுமுன்னே கட்டுமும் உருக்கினமு மாகும்
மென்னோர்த்த சரக்கெல்லாம் சுண்ண மாகும்
மெழுகோடு செந்தூரங் களங்கு மாமே // 20.

செயநீர் உருக்கினம்!-

களங்கமாம் நவலோகம் தனித்தனியே நீரும்
கண்ணிமைக்குள் முன்துருசு சுண்ண மாகும்
களங்க மென்ன ஆதமது மணிபோல் வாகும்
கைக்குள்ளே ரசவாதம் சிக்கிப் போகும்
பாங்கிசையாய் மூப்பூவின் ஆஞ்சந் தன்னை
பாடினேன் சித்தரென் மேல் பகைத்திட் டார்கள்
பழங்கதைபோல் பேசினால் வருவ தென்ன
பார்த்திட்டு மனமுரைத்தால் சித்தி யாமே // 21.

7. காயசித்தி கற்பம் பிரம்மமுனி 3047க்கு மேல்

கற்பமென்ன இதுவெல்லாங் கற்ப மல்ல
காயசித்திக் கேதுகற்பங் காட்டார் சித்தர்
சொற்பமாய்ச் செய்யவென்று சொல்லொண்ணாது
சொன்னாலுங் கருமறைத்துச் சொல்லிப் போவார்
அற்பமென்று கைபொருளை செலவு செய்து
அலைந்துகெட்டுப் போவார்கள் தன்னாற் பாவம்
தப்பில்லா சீசனென்ற பிள்ளைக்காக
சாகாத கற்பத்தை சாற்றினேனே // 348.

சாத்திரிய திரிசோதி வற்கம் நாலு
தனையறிந்து முதல்தரமாம் நாகம் வாங்கி
சேர்த்துமே கற்பூரம் பொடித்துப் போட்டு
சிலமாகும் தெளிவதிலே சமனாய் வாங்கி
சேர்த்துமே நாளொன்றுக் கரைக்க தூங்கிவிடும்
செப்பற்பங் குருபற்பம் சேர்த்துக் கொள்ளு
சாத்திரிய மண்டலத்தில் திரேகம் பொன்னாம்
சத்தியமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் சாவில்லைத்
தானே // 349.

இன்னையே எமனென்ற பேரும் போச்சு
இதுக்குப்பேர் பாணமென்றும் வலித்து வென்றும்
மெல்லவே செயநீரும் அறாப்பான மென்று
மேவுனே மத்தியா பிரான மென்றுஞ்
செல்லவே ஆயிரத்தெண் மேருக் குள்ளோ
சிறந்திருந்த பூவென்று மதியமுற்ற மென்றுஞ்
சொல்லாதே சாகாத வேகா தென்றும்
சித்தர்கள்தான் பூசிக்கும் வாம மென்றும்
வெல்லவே இதைவிட்டு வேறு கண்டு
வகையறியா மண்டார்கள் வாமி தானே // 350.

அவுழனைக்குறி :-

மாறாமற்ச் சொன்னதொரு கற்பம் கொண்டு
மறைத்துவைத்த வழலையுடக் கருவைக் கேளு
மாறாத மதியமுற்றம் பூரணந்தா னப்பா
மயங்காதே கண்டத்தில் வழலை தன்னை
மாறாதே பீங்கானில் வெளே வாங்கி
வளமான கற்பூரம் பொடித்துப் போட்டு
மாறாமற் பொருமியது வழலை யுப்பாம்
மைந்தனே கல்வத்தி லிட்டுக் கேளு
மாறாதே கல்லுப்பு பருதி~~யுப்பு~~ யுப்பு
வகை சமனாய்க் கொண்டுசிப்பி நீரா லாட்டு
மாறாதே வில்லைதட்டி ரவியிலக் காயவைத்து
வளமான அஞ்சுசுண்ணக் குகையிலக் கேளே// 351.

குகைதனிலே வீரமொடு புகுக்கி பூரம்
குருவான கருணாபி யுரமஞ் சூதம்
வகையாகச் சிப்பிநீர் தன்னா லாட்டி
வழலையென்ற வில்லையின்மே லாங்கி பூட்டி
அசையாத அஞ்சுசுண்ண குகைக்குள் பூசி
அதற்குள்ளே வழலையென்ற வில்லை வைத்து
திகையாக மேல்மூடி சுண்ணச் சீலை
சுத்தியே காடையொரு புடத்தைப் போடு
முகையாக முப்பூவின் வில்லை யாச்சு
முறையோடே யிப்படிநீ ஐயந்திரம் போடே// 352.

போடவே வழலையென்ற சுண்ண மாச்சு
புத்திகெட்ட வாதிகளே சித்தர் சொன்னார்
ஆடவே நாதாக்கள் ஆட்டைவ லாங்கான்
அம்மம்மா வழலைவிட்டால் வேறே யுண்டோ
போறென்ற அடிமுடியும் காரசாரம்
பேரான அண்டரண்டம் பிரம கற்பம்
வாடென்ற வீரியென்றும் பனையென்றும்
மதயானை கல்லென்றும் வீரமென்றும்
ஆடவே சொன்னதெல்லாம் விந்து நாதவித்தை

யல்லாமே வெள்ளையென்றும் குறியைப் பாரு // 353.

பாரென்ற நாதத்தில் விந்து நூக்கில்
பாங்கான பிறிதிவியு மப்பும் வாயுவும்
ஆறென்ற ஐ.... தான் சேர்ந்த தாலே
அருவுவொய் ஐ...... பிண்ட மாச்சு
சாறென்ற வழலையென்றும் முப்பூ வென்றுஞ்
சவுக்கார குருவென்றும் மிதற்கே பேராம்
பாரென்ற கோசபீச மிதற்கே பேராம்
பஞ்சபூத சரக்கென்றும் மிதற்கே பேராம்
பாரென்ற யிதைமறைத்து சித்த ரெல்லாம்
பலபலவாய் நூல்தோறும் பாடி னாரே // 354.

பாடினதோ றென்னுடலில் வெளியாய்ச் சொன்னேன்
பதினெட்டுப் பேருமென்னைப் பகைத்திட் டார்கள்
வீடியே சொன்னதொரு வழலைப் போக்கு
வெவ்வேறே யென்றுசொல்லி மலைக்க வேண்டாம்
பாடியதோர் நாதவிந்து வழலை யாகும்
பரிவான பிண்டத்தில் வழலை யாகும்
மாடியதோர் நடிமடியும் வழலை யாகும்
மத்தியொடு மரமுதல் வழலை யாகும்
ஆடியே வழலைதொட்டு வாதம் பாரு
அலையாதே கற்பத்தை யுண்டு தேறே // 355.

சேரவே ரசவாதஞ் சிவசொத் திப்பா
செப்பாதே பொருள்தனையே யாச்சிக் காதே
ஆரவே செய்தாலும் பரத்துக் கீய்ந்து
அறிவுகுரு போதத்தி லடங்கி நில்லு
பாருநீ பரப்பரப்பாய்த் திரிந்தா யானால்
பலியாது அவன்றனக்கு வாத மேது
கூடரார்க்கு வாதமொடு ஞானம் ரெண்டும்
குருபதத்திலே போத்தி செய்யார் நிறிவில்கூடும்
வீறாக யென்றனால் வெளியாய்ச் சொன்னேன்
விறண்பட்டால் விண்ணிலிடி வீழும் பாரே // 356.

9. வீழாமல் அறிவுக்குள் அறிவை யூன்றி
வேதாந்த வழலையைத்தான் நித்தம் பூசி
மாளாதே யோகசித்தி யஷ்டமா சித்தி
வசமாக வென்னொடுக்குத் தன்னைப் பார்த்து
மாளாதே யிதுவுடைய மூலி வாங்க
மயங்காதே வகையென்னா கதற்றாள் பூசம்
ஆளாதே மூலியென்று வேற நாமல்
~~அடிமூல~~ அடிமூலம் கண்டளவும் வெட்டிச்சோதி
கொணர்ந் ஆணிவேர் துணியா லப்பா
கிழங்குபோ லிருக்கும் பாரே // 357.

இருக்குமதை வெண்சாவல் பொலியும் பொங்கல்
யட்டுமே தூபதீபம் நைவேத்தியத் தோடு
கருக்குமேல் கன்னிநூல் காப்புக் கட்டி
கருதியே கிழங்குதன்னை வாங்கி
விருக்குமே விநாயகன்போலப் பண்ணிக் கொண்டு
மீதன்ன வேரையெல்லாம் வெவ்வேறே இனிசம்
முருக்ககவே செய்திடு தம்பனமும் வசியம்
மோகனம் உச்சாட்டனமு முறையாய்ச் செய்தே // 358.

அ. செய்துமே வெவ்வேறே வைத்துக் கொண்டால்
செககமோக தம்பனமு வசியஞ் சித்தி
செய்துமே யெட்டெட்டுங் சித்தி யாகும்
திறமான யடிமூல விநாயகனைக் கேளு
கொய்துமே கோரைப்பட்ட தலைத்திறனைப் போட்டு
தொங்கார பீடத்தின்மேல் லிருந்து கொண்டு
அய்துமே மசான மாகாளி கோட்டம்
மேலாட்டால் விலாகும் யானை மென்றும்
மெய்துமே பரித்தகட்டில் நவகோண பீடு
விநாயகனை வையித்ததின்மேல் புஷ்பங்கொண்
றோதே // 359.

ஒதவே ஒன்றில் அங் உங் மங் கலைகளை
சிவகலை தெவாயர் மாவென்று
யோகிடவே வஞ்சமறு மண்டலந்தானபோ
யோதுவதும் ஆனத்துள் ளொருத்தைப் பத்தி
யுத்தமனே வாசிதனை யடக்கி யுள்ளே
யோதவே சரிதையொடு கிரியை மார்க்கம்
உத்தமனே யோகசித்தி ஞான சித்தி
தீதவே யெட்டெட்டுஞ் சித்தி யாகும்
சிவயோகஸ் தையக்கிள் ளாயச் சித்திப்
போமே // 360.

---

17. அனல் வழலை யறிய!

கருவென்ன வழலையடா ஆணி யாகும்
கைக்கண்ட விந்துவடா கொடிகட் டிக்கோ
உருவென்ன சல்லியத்துக் கெட்டு மாதம்
ஒருத்தருக்கும் குருவாணை யுரைத்தி டாதே
திருவென்ன ரசவாதம் பத்து மாதஞ்
சென்றுதென்றால் வேதையது பத்து மாற்று
குருவென்ன யாதுதாண்டா வேறொன் றுண்டோ
கூறடா குடிகெற்ற பாவி கேயே // 68

நீயென்ன மூன்றுமஞ்சு மெட்டு மாகும்
நிறத்தையடும் பத்துமேற் பனிரெண் டோடும்
வாயென்ன தெரியாதோ வழலைக் கூறு
வந்தனே ரசவாதி மந்திர வாதி
போயென்ன போதா~~யென்ன~~ லிருந்த தென்ன
போனவெள்ளி ரெண்டுமேலிருந்த தாலே
காயென்ன பிஞ்சென்ன யெட்டுக் குள்ளே
கனியென்ன தசம்பன்னி ரண்டுந் தானே // 69

அ திகைப்பூடு பூவு அறிய 800-ற்றிலே 555-ன்
பாட்டில் பார்:

சாதியென்ற தங்கமுமெய்யாய் பிறந்த சாதி
தத்துவங்கள் கூடியே வளர்ந்த சாதி
பேதியென்ற முத்துப்போ லிருந்த சாதி
பிறசாதி யுள்ச்சாதிப் பிறப்பு சாதி
நீதிபெறச் சித்தினியாய் நின்ற சாதி
நினைத்தபடி முடிக்கவந்த நீச்ச சாதி
ஆதிதொடுத் தந்தவரை யான சாதி
ஆயிரத்தெட் டண்டமடா மாத்து தானே // 556.

மாத்தான வண்ணானை வளர்த்த மூலி
மாதாந்தம் நடந்துவரும் வளமேன் மூலி
பூத்தான மென்றுசொல்ல கேட்ட மூலி
அள்த்தான மாயிருந்த பொன்னின் மூலி
ஆத்தானம் அரமனைகள் கண்ட மூலி
ஆதிவஸ்த்து அனாதிவஸ்த்து வான மூலி
தோத்தாது ஒருத்தருக்கும் தாமை மூலி
துய்யட்டமையா யிருந்தபடி சொன்ன வேரே // 557.

18. சொன்னவேர்த் தலைக்கடையால் நிற்கும் பூடு
சூதான மாயவெளிக்குத் தோணும் பூடு
பின்னையுமே காணாமல் மறைக்கும் பூடு
பின்னையெல்லார்க் கென்னேரம் காணும் பூடு
அன்னமே வென்னையவ தரித்த காலில்
அய்யாறெண்டு திங்களாடைந் திருந்த பூடு
~~பின்னையெல்லார்க் கென்னேரம் காணும் பூடு~~
அன
உன்னையுமே பெத்தெடுத்த ஆத்தாளுக்கு
உத்தசெய்தி பத்துமடா திங்கள் பூடே // 558

திங்களிலே தின்பதற்கு யிந்தப் பூடை
சித்தரெல்லாம் தெரியாமல் மலையிலேறி
திங்களிலே அலமலைந்து யாருக்கும் போது
சத்தித்தாய் பறையுரைத்தாள் அதின்பின் கண்டோம்
உங்களிலே நீங்கள்தினம் போசிக்க வேண்டி
உரைத்துவிட்டேன் யிந்தஎண்ணூர் உண்மை யாக
சங்கதங்கள் நினையாமல் மருந்தை வேண்டி
சாப்பிடுவீர் தலைமகனா வந்த பேரே // 559.

வந்தபே ரிந்தமருந் தெல்லாங் கொண்டால்
மாணிலத்தில் வினையில்லை பிணியுமில்லை
அயிந்துருவர் தேனச்சு வார்த்தாள் தந்த
அமுர்தமது ஆருக்குங் கிடைக்கு மோதான்
சொந்தமக னென்னுமக்காள்ச் சொல்லிப் போட்டேன்
துலைதாரம் பாராதே சோத கத்தே // 560

சோதகமே சூதகமாயிக் கண்டப் பூவை
தோத்தரித்துப் பத்திரமாய் வைத்துக் கொண்டு
சாதகமாய்ச் செம்புவெள்ளி காரி யாங்கள்
தானுருக்கு முகத்தினிலேக் கொடுத்துப் பாரு
வேதைதரும் பத்தரைமாத் தாகு மப்பா
வெள்ளிசெம்பி விரும்பிய மேதினி னாசும்
பாதகமே செய்யாதே தர்மஞ் செய்தால்
பலிக்குமடா வாதிமகன் பார்கத் தானே // 561.

19. சாலம் வேர் அறிய:

நாமென்ற மாதர்களைச் சேர்வதற்குத்
தம்பனமாம் இனிதைதனைச் சாற்றக் கேளு
வேறென்ற வேர்பிரெங்கி யரையிற் கட்டி
வேணமட்டும் புணர்ந்திடவே விந்து வீழா
நாமென்று சொல்லாமல் வணங்கி யுன்னை
நாடினால் விந்துவிட வேரை வாங்கு
சாகுமட்டும் உனைப்பிரியாள் தேரும் தேரும்
சண்டாளர்க் கின்னுரை சாற்றொண்ணாதே // 166.

ஒண்ணாது உந்திதனில் வளைய மப்பா
உலகமெல்லாம் கூறவென்று தீர்த்த வேரு
கண்ணாரப் பிறந்தவுட னறுத்த வேரு
கிண்டறுத்துத் தண்டுவிடக் கிடந்த வேரு
பெண்ணாணா பிறண்டனிலே இதெலாம் வேரு
பிறகாசம் பருவேரைப் பிரித்துக் கேளு
அண்ணாகும் பெண்வேரைக் இளிசங் கட்டு
ஆணுக்குப் போட்டுவிடு அட்ட தானே // 167

அடவுடனே ஆண்வேரைச் செம்பி லிட்டு
ஆயிழைக்குக் கருத்திலட ஆயிரம் போதும்
விடவிடவே அவளைவிட்டுப் போகா தப்பா
வெள்ளியாலே பெண்வேரைக் கட்டிக் கொள்ளு
படபடெனத் துடிக்குமடா வுன்னைக் கண்டு
பாவையரும் பயப்படுவார் மயக்க மிஞ்சி
கடத்தனைக்குக் கைக்குடுக்க வருவா ரப்பா
கருதுவேன் ஓம் அரி வாரியென் றோதே // 168

அ. தெய்வம் வணங்க:

கரியமா லருள்புரிந்த அகோர மந்திரம்
கடாஷித்தார் யெந்தனுக்கு யானுந் சொன்னேன்
வரிலும் வரி சோதிவாசவாவரா வென்று
அப்பனே தீபதாபமத்தைக் காட்டு
தெரியவே அங்சிங் அகோர ராயாவென்று
சோடசமாம் பலவகைக்கா படைத்தி டாயே// 169.

சொன்னபடி கேட்பதற்கு வாற மென்று
துலங்கவே பூசையடு துதிகொண் டாடும்
சொன்னபடி யேவல்செய்ய மாத மென்று
தோற்றியமாய் பொங்கிவடு துதிக்கு மென்ன
சொன்னபடி யாடுதற்கு வறவை மென்று
துடுக்காக பெலிகுடிப்பாய் தோணாதே நிற்கும்
சொன்னபடி கேட்பதற்கு வியாழ வட்டம்
சூட்டினால் மெளனத்தில் பூசை போடு// 288 = 800ன்

ஆ. தீவசாலம் 1200-த்தில் 1028- பாட்டில்
பிள்ளையில்லாத வர்களுக்கு குளிசமுக்கட்டு.

செவிக்கருகு கருங்குரங்கு வித்தை கேளு
சினையாகும் பெண்குரங்கைப் பிடித்து வந்து
தவிக்கவே யதினுடைய பிறவி னோக்கி
சந்திபெற் றைடுக்கையிலே நஞ்சி னோடே
கவிக்கமணி கொடியோடே யாருக்கும் பாரு
கண்கெட்ட குருடனுக்குந் தெரியும் பாரு
புவிக்கினிது கிடையாது புரவி லோகம்
பூணவகை யினிக்கேளு பூமி மீதே // 1028.

பூமியானில் மணியதனிலித் தங்கஞ் சேர்த்து
புத்திர உதுண்டாகவொரு பூசை செய்து
சாமியுட கிருபையினால் மங்கை மார்க்கு
தனிக்குளிச முண்டாகவே மண்ட லத்தில்
நேமகம தாகுமடா மலடோ யில்லை
நேரிழையாள். பெத்தபிள்ளை வயதோ நூறு
காமியமா யருக்குமிந்தக் குளவி தானுங்
கன்னியாடாங் குளிகைதனை கருத்தில் வையே// 1029.

அ. கருத்திலிட்டு மண்டலந்தான் கிடந்தாலே போதுங்
கழிந்துதடா கன்னிகையின் கிரக சாரம்
உளத்திலே பின்னாலே அடுக்க டுக்காய்
ஒருமிக்க சந்ததிபெற் றுய்வாளப்பா
வளர்த்தியே பெருகுமடா மைந்த ரெல்லாம்
மார்கண்டன் போலிருப்பார் மணியா னாலே
நிலைத்தியே பின்னுமொரு மலடி யான
நேரிழைக்கு முன்போலே நிசேர்த்தி செய்யே// 1030.

திருச்சித்தம்பலம். சிவமயம்.

அண்ணாமலை உண்ணாமுலை என்னால் வினை
யறுமே. அண்ணாமலை ~~உண்ணாமுலை~~
அண்ணாமலை உண்ணாமுலை என்னால் வினையறுமே.
அண்ணாமலை உண்ணாமுலை என்னால் வினை
யறுமே. அண்ணாமலை உண்ணாமுலை என்னால்
வினையறுமே. அண்ணாமலை உண்ணாமுலை
என்னால் வினையறுமே. அண்ணாமலை
உண்ணாமுலை என்னால் வினையறுமே --

ஆ. கருனாக தாளிவேர் பிரம்பு அறிய:

சொல்வானே மெய்விபர மிம்மட் டாச்சு
சூதான கோல்விபரஞ் சூட்டிக் கேளு
வெல்வான கோலிருந்தால் உலகை யெல்லாம்
வேறுமொரு தொழிலொண்டா விந்தை யேண்டா
உல்வானே மகாதர சத்திக் கிட்ட
வுடலா யாருந்தகரு னாக தாளி // 752.

கருனாக தாளிவேர் பிரம்பு தன்னை
கையனிலே தானெடுத்துக் கருவைப் போற்றி
வுருனாக ராசாவுக் கானே யந்த
வையக மெல்லாந் திருமாலோன் தேவி
திருனாக கன்னியரு முண்டா மென்று
திசைநோக்கி மன்னர் மீதே போறோம்
பெருனாது காரியஞ் சித்தி மேவை
பிரம்பென்று துதிசெய்துப் பிறப்பி டாயே //

அஷ்ட்ட கருமத்துக்குவேர் கிளிசாய் கட்ட. 753.

ரச செந்தூரம்:

கருமமது செய்யவென்று உலகில் வந்து
காரியமுள்ள தெறு மாசக்கூத கித்தான்
ஒருமனதாய் வேதாந்தத் திருந்தி டாதே
உளர்தோறுந் திரிந்தலைய வேணு மானால்
குருமனது நமக்கென்ன யினைபூ காயன்
தொ.... ஆவி சித்தனையுமு கொண்டு வந்து
பெருமனதாய் யஷ்ட்ட கர்மஞ் செய்ய வேண்டிப்
பேசுவேன் அதினுடைய பெருமை கேளே //

626

பெருமைகேள் வேர்நாக்கி துண்டு துண்டாய்
பிரமமுனிபோல் இனிசாய் தாங்கத் திட்டு
அருமையா யாவருக்கும் கட்டிப் போடு
அரவுமிருகம் பேயன் திருஷ்டி யேவல்
உருமையாம் பில்லிதுனியங்க ளெல்லா மொழிந்து
மொழிந்துமுக வசீகர முண்டாகும் பாரு
வெறுமையில்லை சகலபாக்கி யங்க ளுண்டாம்
வாதசித்தி வயாத்திரமும் வசுக்கும் பாரே // 6௨7.

வசுக்குமே யலையைரைத்துக் கைப்பத் தெட்டு
வைத்துக்கோ பிறபவகை செந்தா ரங்கள்
இதுக்குமே ரசங்கட்டும் பாஷாணங் கட்டும்
இருக்கட்டுச் சைவீரக் கெந்தி கட்டு
பொருக்குமே கைதனிலே வைத்துப் பாரு
பூவேதங் சாயாது பொருந்தும் காணும்
கருக்கிட்டுச் செய்பவனே சித்த னாகும்
காசினியில் வெள்ளாநகைக் கென்ன தானே //
6௨8.

௨௨. கண்ணில் நோய்த் தீர்க்க - காய்கனியால் வியாதி தீர்க்க

காணவே பூக்களெல்லா முலர்த்தி வைத்துக்
கண்ணில்வரும் வியாதிகள் தெண்ணூத் தாறும்
பூணவே தேனுரைத்துப் போட்டுப் பாரு
பூவெங்கே படலமெங்கே இந்த மெங்கே
நாணவே இருடெங்கே யெல்லாந் தீரும்
நாதபொடி திட்டோம் நயனந் தன்னில்
கோணவே காய்கனிகள் ரண்டுந் தானாய்த்
தொடுத்தவியாதிக் கெல்லாந் தூட்டிப் பாரே //
6௨9.

சூட்டிப்பா றந்த வியாதிக் கெல்லாம்
நான்சொன்ன அநுபான விலைத்தான் மட்டும்
நாட்டிப்பார் பத்திய மிதற்கில்லை வைத்தான
இரைசாய ரத்தமூலி விருட்சம் போக்கும்
பாட்டிப்பா ரண்டாண்டப் புவன மெல்லாம்
பொருந்திநின்ற பூடப்பா உலகில் வில்லை
நாட்டிப்பா சின்னமொரு மூலிக் கேறு
நாதர்ந்த பச்சிலையான் போக்கு தானே // 630.

அ. தலைத்திருகி விருஷமறிய விபரம்.

பூ குறுக அறிய:

தேறவே தலைத்திருகி விருக்ஷ மொன்று
தென்பொதிகை வரையருண் டனேக மப்பா
கூறவே யதின்பெருமை பகரக் கேளு
கொடிமுடி யெல்லாந்திருகு மதைக்கண் டாலோ
மாறவே கண்களுக்கு மறையா தப்பா
மனுடருக்குந் தேவருக்குங் காட்டக் கேளு
ஆறவே திருவாத்தி யிலையைப் போலே
அந்தமா கிரிதான் பூங்காய் மாங்காயே // 631.

காயமாங் காய்ப்போ லிருக்கும்பூ வட்டம்பார்
கமலமலர்த- மஞ்சள்நிறந்தா னப்பா
யேமாங்காய் யென்பார்கள் சித்த ரெல்லாம்
பிறக்கிவந்த பேர்களும் போய்க்கொண்டு வாரப்பா
சீமாங்க ளாயருக்குஞ் சித்தர் தாமும்
திருப்புவார் தலைகொண்ட பித்தந் தன்னை
போய்மாங்காய் யென்று சொல்லித் தெரியா மல்தான்
பொசித்தவர்கள் செத்தவர்க ளனேகந் தானே // 632

தானென்ற யானைதின்றா லினிக்கும் பாரு
தருவானப் பூத்தின்றாற் புளிக்கும் பாரு
யேனென்ற காயதின்றாற் தித்திக்கும் பாரு
யிதமான பழந்தின்றால் கசக்கும் பாரு
ஊனென்ற வேர்பிடுங்கி தின்றா யானால்
உப்புறைக்கும் தலைதிருகி யொடித்துப் பார
தேனென்ற தலைதிருகி யதிசெயத்தை சொல்லு
செப்புகிறேன் நன்றாகத் தெளிந்து கொள்ளே// 633.

உ௩. தெளிந்துகேள் இலைபறித்துத் தலையைக் கிள்ளி
தின்றுபா றொன்றுமில்லை யனிப்புத் தானே
பிளிந்துபார் சாற்றை நீ வளோ கத்தில்
பேசாமல் வருகையிலே திருகி யாடும்
மொளிந்துபார் பிரசண்ட மாகப் பேசும்
மோகினியாம் பெண்களுட பேரைச் சொல்லி
அணிந்துபார் தலைசுற்றி யாடிக் கொண்டு
அணையவரு வார்களடா யிலைக்குத் தானே// 634.

யிலையைவிடுப் பூக்கிள்ளித் தின்று பாரு
யில்லையில்லை புளிப்பதுதா னினியா தப்பா
சிலையருக்குப் பூவையுணற்றித் தூளாய்ச் செய்து
சேர்த்துவைத்துத் திரணமிடத் திருகி யாடும்
முலையெழும்பு மாதருக்குப் பொடியை வாரி
முகத்திலே தடவிவிடு மோக மாவாள்
கலையுடு ..லை ண்களுக்குப் பூவை மேதில்
கையுக்கொண்டு பொடிபோட ஆடை யாடும்// 635.

அ. காய்க்கு-மாடு, ஆடு தடா:

ஆடுமே காய்க்கிள்ளித் தின்றுப் பாரு
அக்காய்தான் தித்திக்கும் மாட்டா தப்பா
மாடுதான் களவாங்கும் போர்க்குக் கேளு
மாங்காய்போ லக்காயை யுலர்த்தித் தூளாய்ப்
போடுவோம் கப்பாலே போகச் சொல்லு
பொய்போலே சொன்னுமடா மாடு தானும்
கோடுவோம் கொண்டு கொடுக்கும் பாரு
கொம்பிலே தனைபோட்டுக் கொண்டு போவே // 636.

போவதுதான் மிருகமென்ற காரமே திக்கும்
புல்லது நறும்பசுவுக்கு மேய்த்து திக்கும்
மாவதுதான் குதிரைக்கும் சுவாசக நக்கும்
அன்னநடை மின்னாற்கு மோகக்கா னாலும்
யீவதுதான் காய்ப்பொடியைத் தாவிச் பாரு
யடாது பின்தூடர்வா ரிவர்க ளெல்லாம்
நாவதுதா னைரும்பாது மிருக மெல்லாம்
நமஸ்க்காரம் பண்ணுமடாக் காய்தா னுக்கே // 637.

௨4 தயிலம் வாங்க:-

தானுக்குப் பழம்கிள்ளித் தின்னுப் பாரு
தோத்தாது கசப்பதுதான் சுத்து மில்லை
நாளுக்குப் பழங்கொணர்ந்து நூறுக்க குமேல்
நவபாண்டாந் தனியப்போட்டுத் தயிலம், வாங்கி
ஆளுக்குக் காசிடைதான் கொண்டு பாரு
ஆயிரம் வருஷம் ஆயி சுண்டாம்
பாருக்கு வெளியாதே நவலோக கத்தில்
பாச்சிப்பார் பழுத்தயிலம் பத்து மாத்தே // 638

வைப்பு 800-னிற் வழலை விபரம்:-

சித்தாந்தம் பார்த்தனர்க்கோர் வேதாந் தத்தைச்
சேர்ந்தாலே மதிவிடையம் பற்றும் பற்றும்
இத்தாவைக் கண்டுதெவம் புரிவா ரப்பா
காசினியில் சித்தனென்ற பேரு மெய்தும்
வித்தாந்த மெருந்தெல்லாம் பலித மாகும்
வெகுகோடி நவச்சார வித்தை கண்டாய்
சித்தாந்த வெள்ளைமன தானா லேது
அவைதாரங் கிட்டாது வாதம் பாரே // 60

வாதமென்ற வழலைக்கு வகையைக் கேளு
மைந்தனே இங்கப்பத்து மாதஞ் சென்று
நாதமென்று வந்தபிண்ட மெருந்து வந்தால்
சூரியன்போல் காந்திமிகு ...கிக்க வேணும்
நாதமென்ற தசைமாங்கிசை இருக்க வேணும்
நரம்பெலும்பு தோல்மதிகுரங் கலகா தப்பா
வேதமென்ற பிரமதிஷ்டப் பிண்ட மானால்
மிகுகாரம் வழலைக்குச் சருக்குத் தானே // 61.

அ. வழலை காரம் ஏத்த, வழலை சுண்ணம் பண்ண:

சருக்கான வழலையுடன் சேர்த்த நஞ்சுஞ்
சேரமெ வெருத்தவந்து பதனம் பண்ணி
சருக்காமல் வழலைக்கு விபரங் கேளு
தனியமுரி தனிற்கோய்த்து நவியல் வாட்டி
இருக்கான மூன்றான ருவத்தி வாட்டிக்
கொடுங்கார முண்டாச்சு வழலைக் கப்பா
நெருக்காமல் வழலைதனைச் சுண்ணம் பண்ண
நேரான குண்டுசட்டிக் குள்ளே வையே // 62.

வையத்துமேல் சட்டிகொண்டு கவுள்த்தி மூடி
வாகான சீலைமண் ணேழு செய்து
வித்துமே வறுத்தவிறை முளைப்ப தற்கு
மேலான அறையளவு குழிதான் வெட்டி
முத்துமே னருவழுக்கி நடுவிற் சட்டி
மூட்டியே குழிக்குமே லரைமட் டந்தான்.
பத்துமே யெருவழுக்கிப் புடம்போ டப்பா
பண்பான புடமாறி சட்டி வாங்கே // 63.

<u>நஞ்சுமைமுக்கு விபரம், மோகனமைய் அஞ்சனம் இறுவர் கையில்!</u>

வாங்கிப்பார் சாங்கிந் நிதற்கொவ் வாது
மஞ்சளிலே குத்திப்பார் சிவந்து போகும்
யெங்கியே யலையாதே மரநஞ் சுக்கு
யிவ்வண்ணஞ் செய்யாதே விபரங் கேளு
தாங்குதலை மரணஞ்சு சமூலம் வாங்கி
சட்டியாலே யட்டிதிலே முலைப்பால் நாழி
ஓங்கிவிடு யவிபுடமாய் யெரிக்கும் போது
ஒடுங்கிமைப்போல் கருகிவளைந் துருகும் பாரே // 64.

உருகிமுலைப் பால்சேர வத்த மட்டும்
உற்பனமாய்ச் சுருக்கிடவே கருக்கி வாங்கி
கருகிமைப்போல்ப் பொடியாக்கி குகைக் குள்ளே
கடுவிஷங்கொப் பனித்தநஞ்சை யடைத்துப் போடு
வெருகியந்தப் பொடிதனிலே பணம்போ லிட்டு
விரவியிடு ஆவரையாற் திலதந் தீட்ட
முருகினதோர் வசியமெல்லாம் முகத்தீ டப்பா
மோகனம் மோதிலதை முலகத் துக்கே // 65.

கண்கட்டு மைய் உருமாற்ற மைய் பார்:

உலகத்தி லிந்தமைய்யாலே ரெண்டெண்ணெய்
யூட்டியே சிறுவர்கைய்யா யிட்டுப் பாரு
நிலமுத்த பாதாளங் கைய்விட் டோடும்
நாருமடா நிதியெல்லாம் நயனத் தன்னே
பிலமுத்தப் பேய்பூதந் தூரப் போகும்
பேசுவார் மைய்யணிந்த பின்னை தானும்
வலதுற்ற மகாமைய்யை அண்டாங் கூட்டி
வளமான வெண்கருவால் மத்திப் பாயே // 606.

மத்தித்துத் திலதமிட கண்கட் டாச்சு
வாயினாற் சொன்னதெல்லா மெளனிக்க வாச்சு
சத்திக்கும் புகழ்ந்திடவே வாயினாலே
யாயம்பினதெல்லாம் பிறக்குத் தொணலாச்சு
கத்திக்கு மருளங்கலப்பா கருவி மாங்குளி
கனல்ப் பிடியா திருக்குமிந்த மைய்யைப் பூசில்
வெத்திக்கு மோசமில்லை அரவ மெல்லாம்
விடம் மோருங்கி சாகுமப்பா மைய்க்குத் தானே //
607.

மைய்யதனை யண்டமஞ்சள்க் கருவிற் கூட்டி
மத்தித்து நெத்தியனிற் திலதந் தீட்ட
அய்யயோ யென்னசொல்வேன் உருமாத் தந்தான்
ஆருக்குந் தெரியாது அவனி மீது
மெய்யதனை மறைத்தஉரு மாத்த மைய்யை
வித்தைக்கு வைய்த்துவிளை யாடி வாங்கி
பைய்ய இவென்று நினையாதே உருமாத்தங்கள்
பண்ணுமடா யின்னமிதின் விபரங் கேளே /
608.

௨௬. சகலமும் பஸ்பம் பண்ண:

விபரமென்ன ரசவிகளஞ்சி கெந்தி கால்தான்
வேகித்து யாத்தாலும் ரேகை மத்தி
நிபரமென்ன நவலோகம் நிமிளை தொட்டி
நிமசத்தில் தடவிவிடு தாள்த்தா னாகும்
அபரமென்ன குருவிகல்லுத் தாள்த்தா னாகு
மறைபொடியால் தடவியபின் பழச்சாற் றாலே
திபரமென்ன யிவ்வாறு திருகி றாகிக்
சிவனாணை செப்பாதே குருவைத் தானே // 69.

குருவென்ன அற்புதத்தி நாலு மாடுவி
கண்டவுடன் னெஞ்சுக்குத் தெண்டம் பண்ணும்
உருவென்ன வழலையட்டார் சுண்ண மாகும்
ஒகோகோ விடைய மைய்க்குச் சாகுஞ் சொன்னேன்
வுருவென்ன விண்டுகுரு உவெளிவிபண்ணுமட்டாதே
மண்டத்தினி மாயயமையாதே விரயமே சாதே
குருவென்ன யாதுவென மாகு மேபா
சுட்டினதே குருமொழியென் றுரைத்த நில்லே / 70.

நிலவென்று முன்சொன்ன வழலைச் சுண்ணம்
நிகழ்த்தினேன் கவர்கோடி யாகு மேபா
சொல்லென்று மங்களிலே குத்திப் பாரு
தொட்டவுடன் பருத்தமேபோ கிவந்து போகும்
மேலென்ற யெருதெந்த தொழிலுக் கெல்லாம்
வைத்திருப்பா ரந்தவாத மாடும் பாரு
கெலவென்ற பொரியாளி யூமித்மிது சுருக்கு
நினைவுகெட்ட மையர்களோ செய்யப் போறார்
// 71.

நேத்திரத்து தைலம்:

போறதில்லை யென்றுசொல்லி மடமட் டம்போல்
புத்திகெட்டு விட்டுவிட்டு யலையாதே நீ
வாறதில்லை உயிரிறந்தா லென்பார் கேட்டு
மயங்காதே சாஸ்திரத்தை மருவிப் பாரு
நேரதில்லை நேர்ந்துபார்ப் போற்றி கிட்டும்
நினைவுகெட்டு வாட்டினா லாவ தேது
சாரதில்லை தனைக்கொல்லவாந் சாபத் தாலே
தந்திரமாம் வழலைவகை சாத்தி னோமே / 72.

தலைகாய் முதல் வழலை நேத்திரத்துக்கு தைலம் பார்!

27\. சாத்தினோம் அண்டாண்டம் நிறி யாடத்
தலைநாளாந் தெரிதெடுத்தக் காயைப் பார்த்து
மாத்தினோரு குடலிப்பொங்கி உலர்த்தி புத்திரம்
வாரியாலே பூணுகோட்டு மூன்று நாளுந்
தேத்தினோ மதிலுடனே பிறந்த நஞ்சுந்
சேத்தெடுத்துக் கலசத்தில் முக்கி மூடி
வைத்திரீ வண்டுகெட்டிக் குழித்தைலம் இறக்கி
இறக்கியே கலசத்தில் வைத்துக் கோவே // 73.

துருசுநீர அயபற்பம்:-

கோவென்று தயிலத்தில் துருசி நீறுங்
கிணைமான சாரநீர் முன்னே வைத்துச்
சேவென்று திராயோக மெல்லாஞ் சேர்த்துத்
திரட்டியென் றாயக் குழிம்பாக்கி பரணியர் விட்டு
ஆவென்று சிறுக்கிரை வெரா றைத்து
அயத்தகட்டில் லப்பியே குளம்பு பூசி
மாவென்று முன்புடத்தில் நீறும் பாரு
மக்தான வயாத்தியமும் வாத மாமே // 74.

அ. நாதம் வாங்கிற விபரமறிய!

சித்தருக்கு யாந்துமுனை தெரியா தப்பா
செப்பிறேன் யேழானாள்த் தெரிவை மாத
சுத்தரத்தை கொடுத்துமே அத்தரத்தை = யுடன்
வாங்க சாதிக்காய் யொன்று வாங்கி
கத்தரித்து கதலி கிழங்கு சாத்தில்
கிராம்புடன் ரதிமதுரம் சாதிக்காய் பாதிரியும்
பொடித்துக்கா யென்றுபோட்டுப் பாவையருக்கு
கவுதைதம் பருகச் சொல்லு சொல்லே // 526.

பருகையாலே சந்தனாதித் தைலம் மாதர்
பாவையர்க்கு அசனவில் வாதி நீங்க
அருகையாலே சாம்பிராணித் தைலம் மாதர்
தென்னை டொடிக்குத் தலைமுழுக்க காட்டிப் போடு
மருகியாலே குங்கும ரசங்க ளைத்து
மேதக்குப் பன்னீர்மேற் புழுகு பூசு
சொருகையாலே மதயானை நெருக்குசிவப்பு சாத்தில்
தேய்த்தும் தைலாப்படை நீட்சங் காட்டே // 527.

நவச்சார மறிய:-

சாட்டமென்ற நவச்சாரப் பரந்தே தேய்த்து
தையல்நல்லாள் காரமற்ற கர்க்க உடத்தில் ஏட்டு
பூட்டமென்னக் கரிக்கரணாய் கொண்டார்க்கும் போது
பூவைமணல் கஸ்தூரிக்கு பூவே நீக்கிதான்
சூட்டமுடன் சவராசி குப்பிறேன் சேறடி
காடகிப் பிறவிநொந்து தடங்கி னைப்போல்
நாட்டமுடனே மைந்தர்வந்து யாறங்கும் பாரு
நவசார மிதைகண்டா பாவி காணே // 528.

பாவிகா ளிவ்வசனம் பாரின் மீதில்
பகர்ந்தாலும் பாவமடா தலைவெடிக்குந்
தேவியர் அகண்டா சித்த ருக்கு
செய்வோமென்று நாங்கள்செய்ய மாட்டோ மெப்பா
கோவியர் உங்களுக்கு உலக மாதா
கோளாமல் மனங்கொடுத்தால் குருவி தாச்சே // 529.

குருவாக யெழுபூவும் வாங்கு முன்னே
இலக்கொடியாள் திருப்பூத்தாள் வர்ணச் சேலை
யுருவாகுஞ் சாண்கலஞ் சாணா முன்னே
பண்ணி கறைபட மச்சம் பார்த்துத்
திருவான வெட்ட வெளியான திலதம் போலச்
சிலையிலே தொட்டுவைத்து சினக் காரந்
திருவான நவச்சாரம் பூரங் காரஞ்
செய்விரால் களிதாரந் தகர்த்து வையே //
530

அ. வைத்துமே திரியாகத் தெரியா தெண்ணெய்
வாறான காறைஎள்ளின் யெண்ணெய் யாதல்
அத்தில் விட்டு முக்கிக் கபால வோட்டிற்ச்
சடர்த்தயலம் வழித்ததிலே சொல்லக் கேளு
பத்துமே குழியானை யிந்திர கோபம்
பளபளக்கும் மின்வெட்டன் கடக்கட்டி
யெற்றிலே மையாக்கி ஏருண் டெண்ணெய்
யட்டுவெபார் சிறுவர்கரந் தீட்டிப் பாரே //
531.

திஷ்டிப்பார் பசாசேது பூத மேது
திரவியங்கள் கிடாரத்தோ டெடுக்க லாகும்
முட்டிப்பார் முகவசியம் மன்னர் முன்னே.
முகிக்கையாலும் மீட்டுப்பார் அன்சொன் கேள்ப்பாள்
ஆட்டிப்பார் ரண்டாரண்டம் புவன மெல்லாம்
மாடெலாம் மையாட்டு வதிதம் பாரு
கெட்டுப்பார் வெருதாலைக் கேட்ட பேர்கள்
கிட்டப்பார் தகிக்கவரு வர்கள் பாரே // 532.

29. துரிசு சுண்ணம்:

வருவாரே பூவெகு மச்சம் வைத்து
வழலைக்கு கைவிபர மாகக் கேளு
திருவாரே பாதிவிட்டு வெகுரே கின்னார்
திட்டத்து இந்திரியர் திரட்டி மூட்டு
குருவானை தயர் போலே யுறைந்து போச்சு
கொடிய சுண்ணம் சரக்கினிலே கட்டிப் பாரு
தருசாரைக் கட்டியாய் வாங்கி யாந்த
துய்யதயார் தைத்தெட்டு ரவியில் வையே //
533.

ரவியாலே திருகிறாம் மந்த நீற்றை
யரிதாரக் கட்டியாலே மேனிச் சாறும்
புவியாலே யரைத்துவில்லை செய்த போது
புடத்திலே குருவாக யதனை மூட்டு
செவியாலே சொல்லாதே தாரச் சுண்ணம்
சிறியாநங்கைச் சாறுவிட்டுக் கெந்தி வில்லை
இவியாலே யரிதாரக் குருச்சா றிட்டுக்
குருபுடத்தில் கெந்தியது சுண்ண மாச்சே //
534.

தீட்டிப்பார் பசாசேது பூத பேதம்
திரவியங்கள் கிடைத்தோ டெடுக்க லாகும்
மூட்டிப்பார் முகவசியம் மன்னர் முன்னே
முழிக்கையிலும் மிட்டுப்பார் அன்சொற் கேள்ப்பான்
ஆட்டிப்பா ரண்டாண்டம் புவன மெல்லாம்
ஆடலாம் மையாட்டு வதிதம் பாரு
கேட்டுப்பார் பெருநூலைக் கேட்ட பேர்கள்
கிட்டப்பார் அதிக்கவரு வார்கள் பாரே // 532.

29. துரிசு சுண்ணம்!

வருவாரே பூவேகு மச்சம் வையற்ற
வழலைக்கு கைவிபர மாகக் கேளு
திருவாரே பாதிவிட்டு வேகுரை சுண்ணந்
திட்டித்து இந்திரியந் திரட்டி மூட்டு
குருவானே தயிர்போலே யுறைந்து போச்சு
கொடிய சுண்ணந் சரக்கினிலே காட்டிப் பாரு
துருசாரைக் கட்டியாய் வாங்கி யாந்த
தய்யதயிர் தைத்தைட்டு ரவியால் வைய்யே // 533.

ரவியாலே திருங்கினா மந்த நீற்றை
யரிதாரக் கட்டியிலே மேனிச் சாறுப்
புவியானே யரைத்துவில்லை செய்த போது
புடத்திலே குருவாக யாதனை மூட்டு
செவியாலே சொல்லாதே தாரச் சுண்ணந்
சிரியா நாஸ்கைச் சாறுவிட்டுக் கெந்தி வில்லை
குவியாலே யரிதாரக் குருச்சா ரிட்டுக்
குடைப்புடத்தில்க் கெந்தியது சுண்ண மாச்சே //
534.

அ. கருத்தயிலம் வாதமறிய 1200 - ற்றில்:

வெளியென்ற அருமைத்தம் சொல்லக்கொட்டாது
வேதாந்த மில்லாட்டால் வென்றால் காணாய்
பணியாது உனக்குமொன்று மைந்தா மைந்தா
பருதிமதி தனையறிந்தால் எல்லாம் வாய்க்கும்
வெளியான உருமாற்ற மிட்டுப் பாரு
வாய்ப்பான அருவை அருமாற்ற மெய்தான்
தெளியென்றே யணிகருவை முன்னாள் சொன்ன
திருமணஞ் செய்தமங்கை பிண்டாய் கேளே // 356

கேளே கொள்ளாக் குமரியறிந்த பின்னை
கெட்டிகெட்டி மூன்றுதிங்க ளஞ்சக் குள்ளே
பாளே போகா கட்டி நன்றாய் வாங்கி
பத்திரமாய் தின்றுதின்றாய் வில்லை யாக்கி
நானே சுக்கா யுலர்த்து மென்றென் னைக்கும்
நம்முடைய கோசலத்தில் தோய்த்து தோய்த்து
தேனோடு யார்த்தவிஷய கொடுக்கா ரந்தான்
செப்புகிறோம் கலகலனே சவுங்கை போலே / 357

30. வேதைக்கு சரக்கு அறிய:

சவுங்கைபோல் வளலைகையிற் வைத்துக் கொண்டு
சரக்குவகை கேளு கெந்தி காஞ்சியத்து
யலங்கவே ரோமமது காஞ்சி பத்து
யதையாருக்கி வெள்ளைப் பாசாணம் கேளு
சிறுங்கவே காஞ்சியது மூன்றால் கட்டு
கெவுரி பாஷாணமது காஞ்சி மூன்று
வலங்கவே ஆதமது காஞ்சி மூணு
தேவென்ற சைவீரம் காஞ்சி மூன்றே //

பூணான ஆடையது காஞ்சி மூணு
முறையுடனே நாகமும் காஞ்சி மூணு
ஆணான வேம்பினையும் காஞ்சி மூணு
அழகான வெடியுப்பு காஞ்சி மூணு
தோணாதக் கறியுப்புக் காஞ்சி மூணு
சொல்லாத வெங்காரம் காஞ்சி மூணு
பேணாத சீனமது காஞ்சி மூணு
பேசாத வெள்ளைப்பாஷாணம் காஞ்சி மூணே // 354.

காஞ்சான அரிசியது காஞ்சி மூணு
கெடியான நாகமது காஞ்சி மூணு
காஞ்சான சாதிலிங்கம் காஞ்சி மூணு
உ.. கந்தகம்பூ காஞ்சி மூணு
காஞ்சான காரியம் காஞ்சி மூணு
மேன்மையுள்ள நவச்சாரம் காஞ்சு மூணு
தாஞ்சான பேதியது காஞ்சி மூணு
தாக்கட்டா இரசிதமும் காஞ்சி மூன்று
அஞ்சான மருந்துதன் ரெண்டுபத்து
அப்பனே யீருள்ளிச் சாற்றா லாட்டே // 355

அ. தயிலத்தின் வேதை!

ஆட்டுவது ரோமமது செருமட்டும்
அரைத்திடுவாய் பதினஞ்சு நாளாக மப்பா
சூட்டுவது வழித்தெடுத்து வில்லை தட்டி
மூன்றுநாள் ரவிதனிலே காய வைத்து
மாட்டுவது யாந்திரைக்குள் கலசத்தி லிட்டு
~~வழித்தெடுத்து வில்லைதட்டி~~
மணம்புணரா மகனவள்ளை கூட்டி போட்டு
தீட்டுவது குழித்தைலம் யாக்கிக் கொண்டு
செம்பினிலே தட்டிவைத்தால் தீயிற் போகே //
356.

தீயிலிட்ட செம்பதுதான் பத்து மாத்து
செப்பாது குருவென்று வஞ்சிப்பார் பார்
ரவியிலிட்ட நவலோகஞ் சிவக்கு மப்பா
நன்றென்ன சோதிநிற மாகும் பாரு
பாலித்த தயிலம்வைத்த கலசத் தோட்டை
பதறாக்கி நவலோக முருகும் போது
கோயிலாட்ட வப்படியே மாற்றும் பத்து
குருவாணை யென்றன்மனோன் மணியாணை //
357.

31. தயிலத்தில் வேதை பரீட்சை மாணிக்கம்:-

மணியான சிவசுப்பிர மணியராணை
மாதவத்தோர் பதினெட்டுச் சித்த ராணை
துணிவான சிதம்பர சக்கரத்தி னாணை
சேர்க்கவரை ~~நா~~ நாற்பத்தி முக்கோ ணாணை
பணியான சத்திசிவ பாதத் தாணை
பரமசிவன் தன்னாணைப் பண்ணிப் பாரு
அணியான வுமைமகிழ்ந் நாதத் தாட்டி
அடங்காது மருந்துவகை யதுபோ றாதே //
358.

துலாக்கணக்காய் மருந்திட்டா லும்மை
மைந்தனே குளித்தயில மிறக்க வேணும்
சேராது கைகண்ட தயிலப் போக்கு
சொன்னமய மாகுமப்பா வெளிசிலக் காணும்
யோறாது யாதைவெளியார் போட்டீரென்றால்
நிஷிசித்தர் சபிப்பார்க னென்றிட் டேனே //

359.

அ. 1200-ல் 89-ன் பாடல் முப்பூவின் விபரமறிய

துடிகொண்ட முப்பூவின் விபரங் கேளு
சோதியுடு ஆதிதனைச் சொல்லக் கேளு
முடிகொண்ட வழலையென்றும் கல்லுப் பென்றும்
முனையான சுழினையென்றும் சா.ண்ணா னென்றும்
படியான படிகியென்றும் குருகு டனண
பங்கயத்தின் பூவென்றும் பாருப் பென்றும்
வடிவான ஆகாசப் பரவி யென்றும்
மகத்தான மவுனமென்றும் ஜோன்றும் பேரே // 90.

பேர்கொண்ட வடிவான வி.ந்து வென்று
வைலத்தரீ குருபென்றும் வாகுதிரா னென்றும்
கார்கொண்ட மேகமென்றும் கொங்கை யென்றும்
கருவான உவரிநீர் உப்ப தென்றும்
சீர்கொண்ட வெண்சாரை சார மென்றும் சிவமென்றும்
சிவமென்றும் கருவேம்பின் சார மென்றும்
ஊர்கொண்ட சுவலமென்றும் செயநீ ரென்றும்
உத்தமனே திராவகத்தி னுண்மை தானே // 91.

32. உண்மையுள்ள அடியென்றும் சுற்றி யென்றும்
உவரான உவரென்றும் சருக தென்றும்
திண்மையுள்ள பூமியுட நாத மென்றும்
சா...யுள்ள பிறிதிவின் கார மென்றும்
புண்மையுள்ள பூரமென்றும் புருக தென்றும்
பொல்லாத விஷமிதென்றும் போத மென்றும்
பண்மையுள்ள சில்லென்றும் கனியுப் பென்றும்
பாங்கான பூரணத்தின் உப்பின் பேரே // 92

உப்பான முப்பூவின் விபரம் சொன்னேன்
உகமையில்லா முப்பூவும் மூன்று முப்பு
அப்பாகேள் முப்பூவும் பிரம்மா விஷ்ணு
அரகரா ருத்திரனு மாகி நின்றார்
தப்பாத முப்பூவை ஆர்காணப் போறார்
தன்மையுள்ள பெரியோர்க ளறிவார் பாரு
முப்பான முப்பூவும் ஆதியிலே குருவாய்
முடிந்திருக்கு தென்றறியார் மோடர் தானே //93

தானென்ற மோடர்கள்தா னுப்பெடுக்க வென்று
தயவான முப்பூவை பேதனமே செய்வார்
அ. உவனென்ற உப்பதனை அறியா மோடர்
உவசிநீர் தனில்கரைத்து ரவியில் வைப்பார்
தேனென்ற பூரணந்தான் மயங்கிப் போகும்
சிவசிவா காரமெல்லாம் செத்தே போகும்
மானென்ற பூப்பார்த்தால் மயங்கிப் போவான்
மனமடங்கும் பூவையார் ஒழிப்பார் சொல்லே //94

சொல்லான முப்பூவை உலகத் தோர்கள்
தேறாது அதின்விபரம் துலங்க மாட்டார்
அல்லல் அதை செபித்துவைத்து அலைந்து போவார்
அமுர்தமென்ற பக்குவத்தை யார்தான் காண்பார்
கல்லல்செய்யும் பாவிகள்தான் வெவ்வே றுப்பூ
கலந்தெடுக்க வேணுமென்று கருதை மாண்பர்.
இல்லல் செய்து இழம்பியிக செத்தே போனார்
இவமான உப்பினுட செயல்கா ணாரே //95.

செயனரியாப் பாவிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்
செய்வினைகள் தீராதக் கருதை மாண்பர்
மயனாரைச் தனைப்பிடித்து வாதம் பார்க
மாற்றான பூரணத்தை அல்லல் செய்வான்
தயலான கல்லுப்பை நொறுக்கிக் கொண்டு
தானரைத்துப் புடம்போட்டு தயங்கிப் போவான்
துயலான தயவர்கள்தான் மெத்த வுண்டு
தொல்லுலகில் யின்னூலைத் துடங்கி டாதே // 96.

33. கட்டு அறிய:

இன்னூல்தான் ஆயிரத்தி யிரண்டுக்குள்
யேகமிற் மெய்மான கருவைச் சொன்னேன்
தண்மையுடன் யின்னூலைப் பதனம் பண்ணு
சாயுச்சியப் பதவியடா யிந்த நூல்தான்
உண்மையுடன் னூலெடுத்து ஒடுக்கந் தன்னில்
உண்மையுடன் மவுனமதாய் வுகந்து பாரு
நன்மையுடன் மனதுகந்து பார்த்தா யானால்
நல்லபதம் உண்டாகும் நாடிப் பாரே // 97.

அறிந்துகொண்டு யிந்தாலே ரவியைக் கட்டு
அந்தரவிப் பூரணத்தில் அணுவாய்ப் போடு
முறிந்தரவி பூரணத்தில் பட்டு போதே
முக்கியமுள்ள செவமாகி செயநீ ராகி
நெறிந்ததொரு செயநீரைப் பீங்கான் தன்னில்
நிசமாக விட்டுரவி முகத்தில் வைத்தால்
பொருந்ததொரு பொரிப்போலே உப்பாய் நிற்கும்
புதுமையுள்ள யுப்பதனை பதனம் பண்ணே // 87.

34. வயித்தியன் தற்கம் வாதி குறி:

பார்க்கயிலே வயத்தியத்தில் யெதுத்தா னாகில்
பருசுடனே முசலின் விபரங் கேளு
சேர்கையுடன் குருமுறையைச் சொன்னா னாகில்
செம்மையுட னவர்களிடம் பேசு பேசு
மார்கமுள்ள வகைதனையே அறியே னென்றால்
மார்பிலே அறைந்தவனை அகலத் தள்ளு
தீர்கமுடன் வாதிவந்து யெதுத்தானா னாகில்
திறமாக சரக்குவகை கட்டைக் கேளே // 913.

கேளப்பா கட்டுவகை குருவைச் சொன்னால்
கிருபையுடன் அவர்களிடம் கேள்வி பேசு
ஆளப்பா ஆதியந்த மறியே னென்றால்
அதட்டியே அவன்சிரசில் குட்டிப் போடு
கேளப்பா குறியறியா ரிடத்தில்த் தானும்
கூடாதே கூடினதால் தோசை முண்டு
நாளப்பா ஞானிவந்து யெதுத்தா னாகில்
நண்ணுவதும் னெந்தானே யெங்கே யென்னே // 914.

யோகிகுறி:

யெங்கேயென்று கேட்டவுடன் உன்னிப் பாயிந்தால்
லின்பமுடன் அவர்களிட மிருந்து பேசு
மங்கியவன் திகைட்டுப் போனா னாகில்
மார்புதனி லேயறைந்து கண்ணில்க் குத்து
வங்கியென்ற பயகளிடம் பேச வேண்டாம்
வணங்கிமிக வந்தாலும் மகலத் தள்ளு
சிங்காமென்று யோகிவந்து எதுத்தா னாகில் :
சிவசிவா மூலத்துக் குறுதி கேளே //
915.

மெவுனக் குறி:

கேள்க்கையாலே கைமுறையாய்ச் சொன்னா னாகில்
கிருபையுடன் மவுனத்தில் கேள்வி கேளு
வாழ்க்கையுடன் னாதியென்று சொல்லா னாகில்
வசுவாக வாய்தனிலே அமைந்து நின்று
ஆள்க்கையுள்ள மெவுனிவந்து மெய்த்தா னாகில்
அடவான சாரணைக்கி அருளைக் கேளு
வேள்க்கையுள்ள சாரணைக்கி விசையைச் சொன்னால்
வேண்டியே மவுனத்தில் தொண்டு பண்ணே // 916.

35. பூரணமறிய 1200-ல்:—
பண்ணப்பா சாரணைதன் முறையின் னாட்டால்
பாதரசத்தை தன்னாலே பதித்து நின்று
கண்ணப்பா கண்ணறியா புண்ணாற் பெற்ற
கவடமுள்ள வேடமைக் கருத்தாய்ப் பூண்டு
விண்ணப்பா அறியாத சித்தர் கோடி
வீணருடன் பேசாதே மறிந்து கொண்டு
தண்ணப்பா தன்னிலையை தானே கண்டு
சமர்த்தாக பூரணத்தின் நிறமாய் நில்லே // 917.

உண்ணுவது உயவ்விடமென் றுகந்து கேளு
உண்மையுடன் சொல்லுகிறேன் உனக்காய் மைந்தா
நண்ணுவது அகாரமடா அய்யா அய்யா
நலமான அகாரமடா உகாரம் ரெண்டும்
சொன்ன பொருள் மிவையுமொன்றாய்க் கூடும் போது
திருவுமுள்ள ஓங்காரம் நீதா னாச்சு
இன்னமொன்று சொல்லுகிறேன் புலத்தியா உகேள்
மாரவிமதி மத்திவிடம் நீதா னாச்சே // 11

~~19.~~ ~~918.~~

அ. நீயென்ற சொல்லதுதான் ஆறைன் றாக்கால்
நிச்சயமாய்ச் சொல்லுகிறேன் புலத்தியாகேள்
கோனென்ற குருவாகும் திருவு மாகும்
குருவிருக்கு மாயாரத்தைப் பதறும் மாகும்
தேனாகும் அமிர்தரச பூரண உமையாகும்
சிதம்பரத்தின் நக்ஷத்திர நட்சு மாகும்
ஊனென்ற நாதமுடன் விந்து வாகும்
உண்மையென்ற பொருளாகும் உமை யாமே// 12.

உமையென்ற பொருளது அய்யா அய்யா
உண்மையுடன் யென்தனுக்கு உரைக்க வேணும்
ஆமையென்ற அகாரமடா உகாரம் ரெண்டும்
அருள்பெருகிக் கூடினது மவுன மாகுங்
சிமை யென்குங் கிரந்தத்தினால் மவுன மாமோ
சிவாயகுரு தேசிகனே கண்டால் காணும்
தமையென்ற சொல்லதினால் ரோசம் பெற்ற
துரோகியிடம் சொல்லாதே தாலைப் பாரே// 13.

36. நூல்விபர மறிய!

நூல்பார்த்தால் பூரணநூல் தன்னைப் பாரு
உண்மையுள்ள தீக்ஷையதின் நுணுக்கம் பாரு
கால்பார்த்து யேறுதற்கு குருவைப் பாரு
கருத்தினைவைத்து யன்றனைக் கிருவாயப் பாரு
சேல்பார்த்துக் கொள்வதற்கு ஆயரத்தைப் பாரு
சிவசிவா யென்றனுட பூசனியைப் பாரு
நாள் பார்த்துக் கொள்வதற்கு சோசியத்தைப் பாரு
நன்மைபெற வேணுமென்றால் குருவைக் காரே//
14.

உருவான பதியறிந்து உருவைக் காரு
    உருவறிந்து பூரணற்றைக் கேண்மாய்க் கொன்று
திருவிருந்த பூரணத்தைத் தினமும் கொண்டால்
    சிவசிவா கயிலாசத் திரேக மாகும்
மருவிருந்த ஆயிரத்தெண் மெருக்கு உள்ளே
    மத்தான அமுர்தமது கசிந்து காணும்
கருவான அமுர்தமதைக் கொண்டால் மைந்தா
    காயசித்தி யோகமுடன் வாத மாமே // 15.

அ. அகஸ்த்தியர் எட்டு: சரக்குலே சத்திசிவ மாலிய:

விளங்கும் வகாரம் வெடுமுண்டு மூலமாம்
← வளங்கு மரமொன்று மத்தான முழையொன்று
களங்க மறவே கண்டிடு மூண்டையும்
← பளங்கனிந் தாவிதல் பரப்பிரம முப்பூவே // 1

முப்பு வழலை முடிக்க வரிகிலார்
முப்பு வழலை முடிக்க வல்லாருக்கு
முப்புவின் தீஷ்ஷை முப்பத்தி ரெண்டுண்டு
முப்புவின் சோடசம் முழங்கும் கருவே // 2.

உருவாகி சோடசம் கொள்கி முடித்திடல்
விருவாகி நாதம் விந்துடன் கட்டி
திருவாம் வழலை செய்திடு வீரால்
கருவாம் வழலை கயிகண்ட வாரே // 3

கையிகண்ட தீஷ்ஷை முப்பத்தி ரெண்டு
கையிகண்ட விந்து நாதத்திற் சேதியும்
கையிகண்ட கொங்கணர் நாற்பது பாடலிக்குள்
கைய்கண்ட கையிமுறை கட்டுரைத் தாரே // 4.

சொல்லான சத்தியப்பா உப்பு உப்பு
சொற்பெரிய சிவமப்பா பூரம் பூரம்
வல்லான தரிசியப்பா ஆயி ஆயி
மேவியதோர் காரமப்பா யீசன் யீசன்
கல்லான சாரமப்பா சத்தி சத்தி
கட்டியதோர் சூடனப்பா யீசன் யீசன்
வல்லானன் றெண்டினாங்கள் வாசி யாச்சு
மக்களே சிவசத்தி சுண்ணம் பண்ணே // 5.

37 பண்ணியதோர் றெண்டுசுண்ணம் ஒன்றாய்க் கூட்டி
பச்சையிட்டால் சூதத்தை பதைக்கக் கொல்லும்
மெண்ணியதோர் நாதமது ஒன்றே என்று
ஓகோகோ நிச்சகளத்துக் கொக்கு மொக்கும்
புண்ணியமே தேகமொத்த சிவனால்
பொருளாகும் கைவசமாம் புகழ்ந்து பாரு
அன்னியமாய் முன்சொன்ன மித்திரத்துக் கொப்பா
மறைந்திட்டேன் வேதாந்தம் மறைத்திட்டேனே // 6

மானமே விருப்பதற்கு கற்பங் கேளு
மணிமந்திர அவிழ்தமாம் மகத்தாம் விந்தை
செயலான பூரணமே தெய்வ மல்லால்
செகத்திலே வேறுமொரு தெய்வம் உண்டோ
கோளான தொன்றுமில்லை நாத விந்து
கூறறிந்து கொண்டவனே சிவன் முத்தன்
பாலான மதியமுற்றம் நிறை வாங்கி
பாலமுற்றங் கொண்டுவிட்டால் பயமும் போச்சே //
7.

அ. போச்சென்று யிருக்காதே தினமுமே கொண்டு
பூரணத்தைப் பத்திமனாந் தறிவில் நில்லு
சாந்திவேறு இல்லையடா நமன்தானேது
தாரணியிலே மெஞ்ஞானக் குருவு மச்ச
மாச்சலி செய்யும் மனிதருடன் வாதாடாதே
வஞ்சருடன் இணங்காதே வழுபேசாதே
காச்சிமனக் கசடகத்தி கருணை கூர்ந்து
கண்ணொளிக்குள் விண்ணொளியே கருதிப் பாரே// ௮.

திருச்சிற்றம்பலம் சிவமயம் அண்ணாமலை
எண்ணால் வினை யறுமே. அண்ணாமலை உண்ணா
முலை எண்ணால் வினை யறுமே//.

3௮. சகல சரக்குக்கும் சேர்மானம் அறியும் படி...

கேளப்பா சவுக்காரம் வங்கம் ரெண்டும்
கெடுத்தபில துருசுக்குக் கெணித இல்லை
மாளப்பா கெந்தகமுஞ் சூதம் போனால்
மகத்தான செந்தூர மார்க்கம் போச்சு
தேளப்பா வெடியுப்புச் சீனம் போனால்
திராவகத்தின் நேர்மையெல்லாந் தெறிப்போச்சு
ஆளப்பா அமுரியுடக் கூர்மை போனால்
அடங்காதே செயநீரும் சத்தி யாச்சே// ௧௨௫

ஆச்சப்பா உருக்கினாந் தாரம் காரம்
மப்பனே நீரம்விட்டால் நீறும் போச்சு
போச்சப்பா புடம்விட்டால் சாரணையும் போச்சு
பேதமாயி ளிந்தப்பில வர்ணம் போச்சு
கூச்சப்பா தங்கம்விட்டால் ஜனக னாது
கருவான ரசம்போனா லெல்லாம் போச்சு
பாச்சப்பா யிவையன்னப் பருவம் பாரு
பண்பாகத் தொழில்முறைக்குப் பருவம் பாரே//
௧௨௬.

சரக்குள் செய்யப்பட்ட விபரமறிய:

அ. பாரப்பா சுண்ணம்விட்டால் செயநீர் போச்சு
பாங்கான சாரம்விட்டால் கட்டே போச்சு
வீரப்பா சி.. கிவிட்டால் சூதம் போச்சு
வேகாதே வேகுதற்குத் தீனி ராச்சு
காரப்பாக் கிராவணத்தை விட்டா னாகில்
கசிந்துருக்கும் வெங்காரஞ் சுருக்கம் போச்சு
தேரப்பா அறிந்தவர்க்கு யிதைச் சொன்னேன்
தெரியாத படியவர்க்கு அமைதான் தானே // 927.

சானென்ற துருசதுவும் நீறித் தானால்
தண்மையுடன் மெழுகினிலே சிவக்க வேணும்
தேனென்ற சாரமது உருகும் போது
திறமாக மயிர்போலே புகைய வேணும்
நானென்ற வெண்காரம் உருகும் போது
நலியாதே பொங்கிநின்று ஆட வேணும்
கோனென்ற வெடியுப்புக் கட்டிச் சானால்
குணமாக திரதம்போல் கட்டு கட்டே // 928.

கட்டப்பா கல்லுப்பு கட்டித் தானால்
கனமாக எரியில்நின்று உருக வேணும்
மட்டாகச் சீனமதுக் கட்டித் தானால்
மார்க்கமுடன் மணிபோலே யாட வேணும்
திட்டமுடன் சூடனதுக் கட்டித் தானால்
திரிகொளுத்த எரியாமல் நிற்க வேணும்
மட்டான துரிசியது கட்டித் தானால்
மார்க்கமுடன் விளக்காம லிருக்கும் பாரே //
929.

39. பாரப்பா யிந்தப்பு வைடக்கொண் ணாது
பார்தனிலே வெகுகோடி விதைதை யப்பா
ஆரப்பா அறிவார்க ளிந்த வித்தை
அறிந்தவர்கள் செய்வார்க ளாதித் தொட்டு
கூறப்பா காவியத்தில் நன்றாய்ச் சொன்னேன்
கபடம்விட்டு வயித்திய பூரணமுஞ் சொன்னேன்
நேரப்பா சவுமிய சாகரத்தில் நன்றாய்
நிறைந்தபொருள் வெளியாகப் பாடி னேனே //
930.

அ 1200-த்தில் 1012-ம் பாட்டில் காயாதி கற்பங் கொள்ளும் விபரம்:

பண்ணப்பா காயாதி கற்பங் கொள்ள
பருவத்தைச் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க் கேளு
விண்ணப்பா ஆதியந்தம் நடுவுமொன் றாக
விளங்குகிறதோர் பொருளதனை விரும்பிக் கேளு
நண்ணப்பா முதல்கற்பம் அகார மென்ற
அகாரபீடம் நடுவான போதமடா தூர்ந்தோன்
உண்ணப்பா அகாரமென்ற பொருளைக் கேளு (காண்பார்)
உறுதியுள்ளார் புத்தியென்ன உண்மை தானே // 931
1012.

தானென்ற அகாரமடா விந்து விந்து
தன்மையுள்ள விந்துநீர் தன்னீ றாச்சே
கோனென்ற விந்துநீர் தன்னை வாங்கி
கூணமாக அந்திசந்தி கொண்டு மைந்தா
தேனென்ற குருபதத்தில் மனத்தை வைத்து
தென்பாக ரேசகப்பூ ரகமும் பண்ணி
நானென்ற அகம்போக்கி கும்பகத்தில் நின்றால்
நலமில்லா தேகம்வெகு உறுதி யாமே //
1013.

ஆமப்பா உறுதிமன துறுதி யாக
அப்பனே கொண்டுவிடு மண்டலந்தன்ப்பா
வாதபித்தஞ் சேத்துமத்து ஞானமே நாடி
வரும்வியாதி யெல்லாம் நாடாதோடும்
போமப்பா நரையோடு திரையும் போகும்
பொல்லாத திரோதாயின் மாய்கை போகும்
தாமப்பா ஆதியொளிப் பிரகாசிக்குந்
தயவான யொளியாவர்ய தன்மை தானே // 1014.

தானென்ன நீயென்ன ரெண்டு மொன்று
தடையில்லா மனதாக யிருந்தா யானால்
கோனென்ன குருவென்ன நீயே யாகும் //.

40. பூரகம் - 32, கும்பகம் - 64, ரேசகம் - 16,
பங்குனி, சித்திரை மாதம் பவுர்ணமையைத் தொட்டு
அம்மாவாசை வரைக்கு தீரு பிரதமை தொட்டு
மாசம் ~~16~~ 12 யடத்தில் பூரி நந்தியில் கும்பின
கனை சேகம், வென்னி திங்கள் தாபமிடு.

சூதக வாய்வுக்கு:
அண்டம் உப்பில் மேல் துத்தம் விராகனிடை
1, தாளகம் விராகனிடை - 3, கல்சுண்ணம் விராக
னிடை - 4, வாழைக்கட்டை. [illegible]

முனையான சுழிமுனையே வகார பீடம்
பேசுதற்கு நாவுமுண்டோ யில்லை யில்லை
பெருமையுடன் சத்திசிவம் பூசைசெய்யே //
1022.

கேளப்பா சத்தியென்ற உகாரந் தனில்
கிரியையுள்ள அகாரமென்ற சிவத்தை நாட்டி
நாளப்பா தினம்பார்த்து நமசிமசியென் றோது
நன்றாக சிவசத்தி ஒன்றாய்ப் பாரு
வாளப்பா உகாரமுடன் அகாரஞ் சேர்த்து
மார்க்கமுடன் நமசிமசி என்றுருவை செய்து
கோளப்பா வாறாமல் மண்டலமே செய்திரால்
குஷ்டமென்ற தேகவச்சிர காயமாமே
1023.

அ. பூரண லேகியம்:-

சாதிக்காய், சாதிபத்திரி, கருவாப்பட்டை, கிராம்பு, யேலம், திரிகடுகு, கஞ்சா, அமுனி விராகனிடை - 1, ஆக விராகனிடைகள் பத்தும் வறுத்து சூரணம் பூரணம் விராகனிடை - 20, வெல்லம் நாலுக்கு ஒன்று தேன், நெய்யுங் கூட்டி லேகியம் பண்ணவும்

சட்டமுனி 1200-ல்.

சாதிக்காய், கிராம்பு, ஏலம், கசகசா, சாபத்திரி, சாரப்பரு, மதுரம், கோஷ்டம், மாஞ்சில், யிலவங்கம் விராகனிடை - 3, கோரக்கர் மூலி விராகனிடை - 10, நெய்யால் வறுத்து வேண்டிய வஸ்த்து போட்டு ஆவின் பால் வண்த்து சக்கரை.

41. 152 - ஏட்டில்!

தாம்பூரப் பொடி: பழச்சாற்றிற் சுத்தி ஆகி அந்தம் சரிகூட்டி பழச்சாற்றாலாட்டி வட்டு பண்ணி புடம் போட பற்பம்.

கெந்தி சுத்தி பண்ண :- ஆதி அந்தம் கூடச்சேர்த்து
காமப்பால் பழச்சாத்தால் கணைகும்ப ஆட்டி
வட்டு பண்ணி ஓட்டில் வைத்து சீலை செய்து புடம்
போட தீரும்.

தாம்பூர பற்பம் :-

துரிசி, துத்தம், சீனத்தார பற்பம், முலைப்பாலால்
ஆட்டி பூசி கவசம் பண்ணி ஓட்டில் வைத்து சீலை
செய்து புடம் போட பற்பம்.

அரிதார பற்பம்:

அரிதாரம் கல்வத்திலிட்டு கருவான ஆதி அந்தம்
கூடச்சேத்து செயநீராலரைத்து ஓட்டில் வைத்து
புடம்போட பற்பமாகும். சயத்துக்கு இடவும்.

அ. 8 ௨0- ன் பாட்டில் லிங்க கட்டு :-

ஆதியும், அந்தமும் கெந்தி பாலாலாட்டி பூசிபுடம்
3. யாமுகி கட்டும். மதிரவியில் மீய.

அய்யர் முறை:

தாம்பூரத்தட்டுக்கு சரியிடை ரசம் தடவி
திருக்கள்ளி சோர் அரைத்து கவசனை கட்டி
புடம் போட.

பற்பம் நெய்யால் அநுபானம் :-

தங்கம் விராகனிடை -1, ரசம் விராகனிடை -1,
பாவைச் சாத்தால் சாமம் நாலு அரைத்து பில்லைபண்ணி
அகலில் வைத்து புடம் குக்குடம் பற்பம்.

துருசு நீறு:

துருசு விராகனிடை -1, வீரம் விராகனிடை -1, பூரம் விராகனிடை -1, வாயிநீராலாட்டி பூசி மண் சீலை செய்து காடை புடம் பற்பம். 13-ன் பாட்டில் அகல் -

42. அகல் 19-ன் பாட்டில் செம்பு பற்பம்:

துருசு விராகனிடை -1, தயிலத்திலரைத்து பூசி ஒருபிடி பத்தையில் புடம்.

பாஷாணக் கட்டு:

செயநீரில் சுருக்கிட்டு கருகாமல் வாங்கி முப்புவில் விராகனிடை -1, காதநீர் விட்டு ஆட்டி, கவசம் செய்து பத்தையில் புடம் கட்டும். வெள்ளியம் -10-1.

கயாதி கற்பம் வல்லாரை:

ஆறு மாதம் ஆறு திங்களாது கொண்டு வந்து உணர்த்தி சமரசமாய் தூளாக்கி கலசத்திட்டு தான் கொண்டு தினம் கொள்ள மாயாது காயமது வல்ல வாயிப் போச்சு. காலையில் வல்லாரை மாலையில் கடுக்காய் ~~கொண்டு~~ ~~[illegible]~~

800-ல் 683-ன் பாட்டில் கண் வியாதி ~~[illegible]~~ 96-ம் தீர:

பூவெல்லாம் உலர்த்தி வைத்து தேனூறைத்திடத் தீரும்

சித்த ரீபி: அமிர்தம். பூவெங்கை படை

பூவெங்கை படல் மெய்க்கே
இந்த மெய்க்கே இடை...க்கே
யென்னாத் தீருமே காது பொருத்திலே.

அ. பூரகம் - 32, கும்பகம் - 64, ரேசகம் - 16, பவுறணை தொட்டு அமாவாசை வரைக்கும் தீரு பங்குனிமாதம் சித்திரை ரெட்டில்.

சத்தியென்றது - உ, காரமாச்சு. சிவமென்றது - 8.
கருவான விந்துவென்ற சாரமாச்சு. மகாரமென்ற
ல. தானுமப்பனே. பரமான அண்டமாச்சு.

காச்சமுடன் காரமுடன் சாரம் ரெண்டும்
கருவாக விந்துவிட நாதமாச்சு
சத்திசிவம் செம்பல்லோ தருசு ஆச்சு - 48 - படி.

புளிகாரம் சாரம் உப்பு காரம் சாரம்:
இராம தேவர் அகல் 8-ன் பாட்டில்.
ரவிமதி சுத்தி அந்தம் - உ. நாதம் - விந்து -
அமிர்தம் - சவம் - 8 - ரவி - யந்தும் 1013-ன்
பாட்டில் பூரணமாம். பச்சை பச்சை பதிவா பார்க.
காரம் - சாரம் - - -

43. அகல் 4உ-ன் பாட்டில்:

ஒன்றான பொருளல்லோ நாதமாகும்
உடன்சேர்ந்த கருவல்லோ விந்துவாகும்
பன்றான செய்தியது முப்பூ வாகும்
பரமகனி யிப்பூவில் சாரம் சேரில்
குன்றான சிவமாகுஞ் சிவத்தில் மைந்தா
குருவானத் தருசுதனை தோய்த்து தோய்த்து
சென்றாற ரவிதனிலே காயப் போட
சிவசிவா பொருமிது ~~அன்ன~~ மாமே//

சனம் - 8 சிவம் உதயம் பூசி மதியம் போசனம்.
மவுனம் - உ. சருகு நாதம் சத்தி பூசி அண்டம்
பரமாச்சு.
அடிமுடியும் அண்டம் பிண்டம். ஆதி அந்தம்
விந்து நாதம். சொன்னதெல்லாம் கருவென்றாச்சு.
சிரசோடு புத்துமண் சட்டை சாம்பல் அ - 3 -
அடி முடி கருவு. மாச்சு. ஆதக 3. 500-ல் 300
உ9 - ன் பாட்டில்.

* அ. காலமறிய : 1000.

தை மாசியும் செயநீர்க் குருதி காலம் - பங்குனி சித்திரை
யும். முப்பூவுக் குறுதி காலம். வைய்யாசி ஆனியும்.
சாரணைக் குறுதி காலம். ஆடியும். ஆவணியும்.
திராவகத்துக் குறுதி காலம் புரட்டாசி ஐப்பசியும்.
உருக்கினத்துக் குறுதி காலம் கார்த்திகை, மார்கழியும்.
செந்தூரத்துக் குறுதி கருவான ரசம் போனால் எல்லாம்,
போச்சு. - - ~~சுண்~~
சுண்ணம் விட்டால் செயநீர் போச்சு.
சாரம் விட்டால் கட்டு போச்சு. சிங்கிவிட்டால்
சூதம் போச்சு. வெங்காரம் வெடித்துக் குத்தித் தீனி ~~[illegible]~~
நாச்சு. திராவணத்தை விட்டால் வெங்கார சுருக்கு
போச்சு. - -

44. சவுக்காரம், வங்கம் இரண்டும்
கெந்தியிலே துருசுக்குக் கெணிதமில்லை.
கெந்தகமும் சூதம் போனால் செந்தூர மார்க்கம்
போச்சு - - -
வெடியுப்புச் சீனம் போனால் திராவகத்தில் - -
நேர்மையெல்லாம் சிதறிப் போச்சு.
அமரியுடன் கூர்மை போனால் செயநீரும்
அசதியாச்சு. - - -

உருக்கினந்தான் காரம் காரம். - - -
வீரம் விட்டால் நீறு போச்சு சோடம் விட்டால்
சாரணையும் போச்சு . . . .
பேதமையான் மைதம்பில் வர்ணம் போச்சு
வீகம் விட்டால் களைகாணாது. - - -

அ. சலம் - - - சுத்தமாச்சு
வருப்பு . . . . விழலை, உவர்மண், கெந்தி,
பாஷாணம், புனி, நாதமாகும்.
விலை - - காரம், துருசு, சினம், சாரம் - - -
சவண்டல் - - - பூரம் . . . மடலிபூரம் . . .
காச்சல் . . . வெடியுப்பு பாறையுப்பு, யினையகள்,
~~விந்துப்பு~~ கல்லுப்பு = விந்துமாகும்.
தயிலகம்பி - வீரம் - கட்டு - வீரமாகும் - - -
வெரிப்பு - சாரம் - சவுக்காரமாகும். - -
புகுதி - - - தயிலம் விராகனிடை - 1, அஞ்சுரான்
விராகனிடை - 1, வீரம் விராகனிடை - 1,
சலம் விராகனிடை - 1.
விழலை - - விராகனிடை 1, பூரம் விராகனிடை - 1
வெடியுப்பு விராகனிடை - - 1, யாது சேர்த்து
காச்சி வசித்து கொள்ள புகுதி ஆகும்.
கறியுப்பு இரண்டும் சேர்ந்து ஒரு படமானது
கறியுப்பு - - - -.

---

45. முப்பூவின் பேர் 1200 - படி:

வழலை யென்றும், கல்லுப்பு யென்றும், பூ....
வென்றும், பாருப்பு யென்றும், மவுனம் யென்றும்,
நீருப்பு யென்றும், உ—சிங்கர் உ—ப்பு யென்றும்,
சுயாலம் யென்றும், சையங்கர் — என்றும், அசினை —
யென்றும், வண்ணான் -- யென்றும், பழகம் —
யென்றும், குருகுடாணை யென்றும், ஆகாசப்புரவி
யென்றும், விந்து யென்றும், வாருதிதான் யென்றும்
மேகம் யென்றும், செவ்வை யென்றும், வெண்சாரை
யென்றும், சிவம் என்றும், கருங்கும்பின் சார் என்றும்,
திராவக மென்றும் அடியென்றும், சத்தியென்றும்,
உவர் உ—ப்பு என்றும், சாரகு என்றும்,
பூமிநாதம் — யென்றும், பூரம் — யென்றும்,
புருகு — யென்றும், விஷமி யென்றும், போதம் யென்றும்
அ. சிலது - யென்றும், கனியுப்பு யென்றும், பூரணம் யென்றும்
உ—ப்பின் பேரே.

800-ல் 68-- ---

பிரிதிவியன் — காரம்:

உப்பான முப்பூவின் விபரஞ் சொன்னேன்
உ—கமையில்லா முப்பூவும் மூன்று முப்பு
அப்பாகேள் முப்பூவும் பிரம்மா விஷ்ணு
அரகரா ருத்திரனும் மாகி நின்றார்
தப்பாத முப்பூவை ஆர்காணப் போறார்
தன்மை~~னே~~யுள்ள பெரியோர்கள் அறிவார் பாரு
முப்பான முப்பூவும் ஆதியாலே உருவாய்
முடிந்திருக்குந் தென்றறியார் மோடர் தானே // 63.

சல்லயத்துக்கு மாதம் - 8, ரசவாதம் மாதம் 10, 3, 5, 8, 10, 12.

காயென்ன பேருசென்ன 8-க்குள்ளே
கனியென்ன ரசம்பனி ரெண்டு தானே. //

46. <u>போகநாயகர் உப்பு, புனி அறிய:</u>

விந்து உப்பு, கல்லுப்பு உப்பு, மீன் உப்பு, சாரம் உப்பு, ஆதம் உப்பு, கிளிஞ்சி உப்பு, சங்கு உப்பு, நத்தை உப்பு, உப்பு சாரம், நாதம் - புனி, கெந்தி - புனி, சத்தி - புனி, காரம் - புனி, கெந்தி - புனி, அதன் சுதை புனி, அதன் சுதை - புனி, அதன் சுதை - புனி, புனியே காரம், வெண்கரு - உப்பு, மஞ்சள் கரு - புனி, அண்டோடு நாகமாகும். உப்பும், புனியும் கூடில் பேரண்டம் சுண்ணமாகும்.

சாருகி யனத்தைக் கண்டு
சரக்கையெல்லாம் தாக்கிக் கொல்லு
தாங்கம் ஆதம் கூட்டியே காயமே செய்ய
வாருகி வாயகிரையெல்லாம்
மீத்தது வாயா தெண்ணே //

யெண்ணவே கார சாரம்
யாயவரு பத்து னாலும்
யெண்ணவே உப்பு சாங்கள்
யாரனாலு கார சாரம்
யெண்ணவே நாத விந்தால்
எடுத்தது கார சாரம் /.

அ. சீனக்காரம் காரத்தோடே கிளிஞ்சி காரம்
வீரம் - காரம் - பூரம் சாரமாம். சூடன் சாரம்
சாரம் - துரிசு ஆகும். அண்டம் சாரம்.

நாதவிந்து விபரமறிய:

சத்தி = உப்பு = சிவம் = பூரம். ஆயஆய -
துருசு - யீசன் - காரம் சத்தி சாரம் யீசன்-தடன்
றெண்டினசிம் வாசி யாச்சு. சிவசத்தி சுண்ணம்
பண்ணே./

47. திருமூலர் சுவாமி 84-லே 31-ன் பாடலிலே
அவிழ்தம்:

சித்தித்த கருமானஞ் சொல்லக் கேளு
திருவான லஷ்சுமிப்பெண் ணறிந்த மூலம்
சத்திக்கு முன்னுதித்த சத்தி மூலம்
தன்இலத்தில் சோதிரண்டாய் தழைத்த மூலம்
புத்திக்கின் னறிந்திந்த மூல மூன்றும்
புதுமையுள்ள கருவேம்பின் சாத்தாலாட்டி
பத்திக்கும் காரையொரு புடத்தில் போட்டே
பரமசிவன் னவிழ்தமாம் பற்பந் தானே // 31.

பற்பமென்றால் யிதுக்குநிகர் யேதுமில்லை
பானகான ரசபற்பம் யிதுக்கு மீடோ
கற்பமென்றா சங்கற்பம் விகற்ப மாகும்
காந்தரச செந்தூரம் யிதுக்கு மீடோ
உற்பனமாம் பூபதிக ளிதுக்கு மீடோ
உத்திரமாம் மாத்திரைக ளிதுக்கு மீடோ
பற்பமென்றால் மகாபற்பம் மவுன பற்பம்
பருதிமதி சுடர்மூன்றும் பற்ப மாமே // 32.

ஆமப்பா பற்பமிது பணவிடைதான் கேளு
அனுபானம் தேனிலிதைக் கொண்டு போனால்
நாமப்பா ஒளிக்கறியோம் வாத பித்தம்
நசியாத ஐயத்தி லெழுந்த நோய்கள்
போமப்பா முக்காதம் ஓடிப் போகும்
புதுமையுள்ள பற்பமடா திரிகடுகில் கொள்ளு
ஆமப்பா ஆண்டொன்று கடிகை யாக
உன்வயசு நூறாகும் துகையைப் பாரே // 33.

துகையென்றால் குருவோரிதில் பூரணத்தோட்டியாய்கு
சுவாசமடா துகைபத்தாம் பத்தும் பாரே
மிகையொருநா ளில்லையடா வயசைப் பாரு
வெத்தியடா சொன்னோம்நாம் சூஞ்சல் கொள்ளு
பகையேது மில்லையடா காலன் மாண்டான்
பதனவெகு சூதான முறி யேடா
செகமாய்கை ஆடுகிற ஆத்தான் பாதம்
தான்சரியும் பூசித்துச் சூட்சம் பாரே // 34.

48. <u>போகர் பூசாவிதியில் 19-ன் பாட்டிலே குளிகை அறியவும்:</u>

பாய்ந்தேறி யருக்கவென்றால் குளிகைக் கேளு
பறைநாதம் சிவவிந்து ரண்டுமாய் கூட்டி
வாய்ந்தஅயில் விழிமடவார் விந்தி லோர்நாள்
வளமாக மத்திச்சு வைத்துப் பின்னும்
சாய்ந்தவொடு சரிதவொடு யெழுந்த வோடு
தவறாமல் மணிதனக்குப் பூசிப் பூசி
காய்ந்தபின்பு காடையொடு புடத்தைப் போடு
கனகமா மணிகெவுன குளிகை யாமே // 19.

ஆமிந்த மணிதனக்குச் சாரணையைக் கேளு
ஆயிரத்தெண் மூலியொடு சரக்கோ டெட்டு
போமிந்தக் கரத்தில்வைத்துப் புடமே செய்தால்
ஒகோகோ சடத்தோடே யுசர தாக்கும்
நாமிந்த வரையாறும் கடந்து பாயும்
தாயான உன்மனையை தாண்டி யோடும்
போமிந்த அண்டபகி ரண்டத் தப்பால்
பொய்யிரும் பூரணத்தின் பொருந்துந் தானே// ௨௰.

௮. முப்பு அறிய குரு அறிய!

சொல்லும் ரவிதான் திரமான சத்தி
சொல்லு மிந்தப் பரசிவமான ரூபம்
சொல்லும் துளிர்தான் சிறுநீர் சிவகங்கை
சொல்லு முப்பூவின் சேர்ந்த குருவே//.

உப்பை யறியார் உலகத்தில் மாந்தர்
உப்பென்ன வேறொன்று உளவுமா மென்று
அப்புலத் துளிர்தான் அதிகார உப்பென்று
முப்பூவுஞ் சேர்க்க முழக்குரு வாமே//.

49. போகர் பூசாவிதி 40-ல் பானமறிய:-

பானமென்றும், வஸ்த்து வென்றும், அமுர்தம் யென்றும், மது வென்றும், மகா மந்திரம் மென்றும், மீனம் யென்றும், கள்ளென்றும், செயநீ ரென்றும், சாராய மென்றும், வெறிநீ ரென்றும், தேனே யென்றும், கர்ம மென்றும், அகிரி யென்றும், மன வேகி யென்றும், வாயிநீ ரென்றும், புகைநீ ரென்றும், மூச்சகத் நீரென்றும், தீனீர் யென்றும், திராவக மென்றும், தீர்த்த மென்றும், தண்ணீ ரென்றும், தாயிநீர் யென்றும், முத்திதனை கொடுப்பதென்றும் சாயுச்சிய மோட்சம் தருவதென்றும்

அண்ணீரு அண்ட பகிரண்ட தப்பால்
வாகிருந்து நின்ற சூலம் காணே//
மானம் அறியவும்.

அ. அகஸ்த்தியர் திறவுகோல் 16-ல் கௌரியுப்பு பேர் அறிய:

காரமென்றும், மண்ணென்றும், வழலையென்றும்
கல்லுப்பு யென்றும், உரச்சார உப்பென்றும்,
வண்ணாத்தி யென்றும், காரசாரமென்றும் பாரமென்றும்
சிவமென்றும் சவுக்காரமென்றும் ஆதியென்றும்
மால்தேவி யென்றும், அய்வரென்றும். குசத்தியென்றும்,
வஸ்த்து வென்றும், விந்தென்றும். நாதமென்றும்,
கலிச்சுண்ண மென்றும், அந்தியென்றும், சங்கு
யென்றும், கும்பிடு ஆனை யென்றும், வேதமென்றும்,
நால் என்றும், மூன்று யென்றும், அடி யென்றும்,
முடி யென்றும், விணாங்க ளென்றும், இருவண்டென்றும்,
சிங்கி யென்றும், பச்சை யென்றும், சுட்டக்கல் என்றும்,
சுண்ணாம்பென்றும், புகையூர லென்றும், புலி யென்றும்
கறியுப்பு யென்றும், பாறையுப்பென்றும், நிலவுப்
பென்றும், கௌரியாருடைய பேராச்சு.

௫0. சத்தி அறிய: புளி!

அகஸ்த்தியர் வகாரம் ௨00-ல் 79-ன் பாட்டில்
யிந்த நூல் யாரவிகேளு பாரிலே பதினாறு முழத்தின்
கீழே நீரப்பா கசிந்திருக்கி மேலே யுன்னி பனிகளெல்லம்
மேல் கொள்ளும்.

ஆரப்பா யிதின்பெருமை அறியப் போறார்
அகாசகர்த மனோன்மணிதாயி யிகார நாதம்
யிதின்பேரறிய : யிந்தென்றும், பூவென்றும், காலந்த
னென்றும், அடியென்றும் மூலமென்றும் சந்திரனும் பென்றும்
சுரோணித மென்றும், வழலையென்றும், பூமினாத
மென்றும், அந்தரியென்றும் சுட்டதைக்கும், மந்திர
னென்றும், நிரமிவுப்பென்றும், சத்தியென்றும்,
சின்னியென்றும், மனோன்மணித்தாயி யென்றும்
பேர்கண்டு கொள்ளே. //

அ. கொங்கணர் 40-ல்:

யிந்தென்றும், நாதமென்றும், சூத்திர நாதமென்றும்,
... மப்புவென்றும், காலசுட்டதென்றும், மாத்திர
னென்றும், சுரோணிதமென்றும், மாதியு வாருதிரமென்றும்
யிணங்கியென்றும், சுசக்தியென்றும், விஷமியென்றும்,
வேதாந்தியென்றும், வண்ணாத்தியென்றும், கதரின் மேலே.

சிவத்தின் பேர் உப்பு அறிய.

சிவமதனைக் காணமேட்டார். கன்னிகுத்திர
னுக்கு வாழ்வார் கேரு யிதின் பேரறிய. வகார
நூல்-ல் 81-ன் பாட்டில்.
ரவியென்றும், பரமென்றும், வழலை யென்றும்,
பச்சை யென்றும், முடியென்றும், கல்லுப்பென்றும்,
நிலவுப்பென்றும், விந்தென்றும், பொருளிதென்றும்
உத்த சிவ கூத்தின் பேராகுந்தானே //.

5. கொங்கணர் கரு 40-ல்

விந்தானென்றும், வித்தென்றும், வெண்ணா
னென்றும், மதயானை யென்றும், காலனென்றும்,
சுக்கிலனென்றும், கர்மியென்றும், சிவனென்றும்,
உவர்ச்சார மென்றும், குழகேந்திவனென்றும்,
கொள்ளி யென்றும், வேதனென்றும், விமலனென்றும்
கருப்பனென்றும், அய்வறெண்டும், உவர் உப்பின்
பேர் கருதுப்பாமே =

காணாத பொருளென்றும் சொல்லக் கேளு
கமலசத்த சாகரமும் உண்டு விட்டேன்
தோணான தண்டாலே தேடி விட்டேன்
நேசமா யுருபுறந்த திர தாச்சு
நாணாத தண்ணீரை யரைத்துப் பாக்கி
நாலோர்களோர் கொண்டலிலோ ருசியுமாச்சு
ஆணான தண்டாலே தீருப பாச்சு
அடங்காத சிவகொங்கை யென்றும் பேரே // 83.

அ. வகாரம் ௩00-ல்

யென்றதொரு தீராலே அண்டமெல்லாம் சாம
யேகாந்த உபதேசப்பா சத்தி சித்தி
வேண்டதொரு தீரப்பா அருணன் பின்னை
மேலெழுந்த ரவிதனக்கு சத்தி யாச்சு
நன்றான தண்மதிடு தீரே வாதி
ரசவாத மதிலப்பா சூதங் கட்டும்
குன்றான கெந்தகத்தை கொல்லும் கொல்லும்
குழகேந்த சத்தியுடன் கூடும் போதே // 84

சத்தி மாதவிடையின் பேர் அறிய:

துடக்கு -யென்றும், தீட்டு மென்றும், சுரோணித மென்றும், ரெத்த மென்றும், மயக்கிய செயிநீர் கசாய மென்றும், நாரி மருந்தென்றும், சத்தி யென்றும், நாத மென்றும், திரோதாய் பொங்கிய வெள்ளம் மாதம் பெருகி வருகிற செயிநீர்.

52. சுக்கிலத்தின் பேர் :-

பாத மென்றும், சூதமென்றும், விந்து யென்றும், சுக்கில மென்றும், மயக்கிய கர்மம் சரீரத்தில் உறன் யென்றும், யுயிரான உத்த சிவன் என்றும் அளத்தும் பத பழக்கி பதினென் பேர்.

சித்த மூலி அறிய: சித்திரை மாசம் முதல் தேதி முதல் உதைய காலமுதல் யாவி யுச்சம் திரும்பும் போது நல்ல வேளையிலே பௌருத்து வாங்க விபரம்:

~~~~ தையிலை, திருமேனி, சிறியாநங்கை, அவுரி, நரிவிரட்டி, மத்தம்வேர், வட்டத்தலை, கையான் தகரை, கொடுப்பை, தும்பை, நாயுருவி, சிறுநெருஞ்சில், தூவி, நரிவேர், தகரை, செருப்படை அகத்தி, புடைவேர், ஆக 18 மூலமுதல் 18-ம் மட்டும் பிடுங்கி தம்பிச்சு அறமட்டக்கி பிடுங்கி எல்லாம் அரைத்து மிளகுபோல பண்ணி நிழலுலர்த்தி வைச்சு பிணிவந்த பேருக்கு 18. ணென் பேர் பேர் சொல்லியாட திரும்.
~~~~

பதினஞ்சு மூலி அறிய:

வைய்யாசி மாதம் - ரு. ரு - 15 வரைக்கும் மதியம் உச்சம் திரும்பயால். பிறங்கவும். முன் படிக்கி. பாகலிலை, வேம்பினிலை, சங்கங்குப்பி யிலை, படரசெக்கி, நிலவாகை, பாண்டிமூலம், நொச்சி வாகையிலை, வீழியிலை, கொற்றானிலை, நொச்சி யிலை, மருதாணியிலை, கருநொச்சியிலை, வெஞ்ச ணாத்தியிலை, ஆடுதொடாமூலி, ஆத்தியிலை, ஆக 15 யிலையும் நிழலுலர்த்தி பொடி செய்து வைத்துக் கொண்டு வளர்பிறைக்கு தின்னச் சொல்லு. தீரும் வியாதி. வாத சிலேற்பனத்தால் எழுந்த வாயு 80-ம் வெப்பம் தாது நஷ்டம், கிரந்தியெல்லாம் விஷம் தீர்ந்பாயே/

53. பனிரெண்டு பூக்கள் விபரம்: ~~- திய ஆணி மாதம்~~

அல்லிப்பூ, முல்லைப்பூ, பிச்சிப்பூ, தாளம்பூ, வாடாமல்லை, பூமத்தம்பூ, ஆவாரம்பூ, உடம்பூ, மாம்பூ, செங்கழுநீர், வெண்தோன்றி, ஆக 12-ம் நாயுருவி சாறு - ~~ற்~~ தின்படி உலர்த்தி நெய்யலம் வாங்கி மேலிக்கிண்ட புண்ணிலிப் போகட ஆறிப்போமே.

ஒன்பது வித்து லேகியம்:

அத்திக்காய், ஆலங்காய், மாசக்காய், தத்திக்காய், வேலங்காய், பூவரசங்காய், மாங்காய், எலுமிக்காய், ஏலக்காய், ஆக 9-ம் உலர்த்தியடித்து வடிகட்டி தேன்விட்டு கிண்டி யடைவும்.

அ. ஆவணிக்கு கிஷாயம்:

காயம், சுக்கு, வாதுருணை, கடுகு, உள்ளி, ஓமம், அதகம். அமுரியால் அரைத்து உண்டை பண்ணி சுரங்களுக்கு முன்பாகம் செய்.

புரமேசிக்கு நாது மருந்து:-

கெவுரி, வெள்ளைவீரம், அரிதாரம், நாள்-1 அமுரியில் அரைத்து நாள்-1 குமரியிலரைத்து நாள்-1 [struck out] வைத்து முலைப்பாலில் நாள்-1 தேன் அரைப்பு, [struck out] சன்னியும் தீரும். யெந்த நோய்களுக்கும் கொடுத்துப [struck out] பாரே:.

முன் சொன்னபடி பிய.:

1௨00-லே 569-ன் பாட்டில் கஷ்டம் தீர

வெண்புலி சுதை ரசத்தை தொட்டுத் தடவிப்பார்த்தால் தேக வச்சிர காயமதாயிருக்கும் பாரே//.

54. அகஸ்தியர் 1௨00-லே 49௨-ன் பாட்டில் சகல நோய் தீர:

நேர்வாளம் தயிலம் செய்து உளுந்து மாவில் சேர்த்து ஆஸ்கோல கருவு சேர்த்து பிசைந்துருட்டி பதனம் பண்ணி கடுகுபோல் பிய தீருநோய் குன்மம். மகோதரம், குளை (?), செவியடைப்பு, மூக்கடைப்பன், வாய்வு, குன்மமெல்லாம் தீரும். மாவில் தானே.

இராமதேவர் 81 லே 57-ன் பாட்டில் சன்னி முதல் சகலமுந் தீர: விபரம்:

அண்டம் .1, பிண்டம் ...1, ரவி பீசம் [struck out] முக்கால் ரவி பீசம் முக்கால் அது கலந்து தயிலம் குளித்தயிலம் வாங்கி பதனம் பண்ணி பணவிடை நாவில் தீத்த சகல நோய் தீரும்.

சகல நோய் தீரும். குளிர் சுரம், தோஷம், குஷ்டம், மகோதரம், குஷ்டம், சூலை தீரும்.

அ. இராமதேவர் 81-லே 65-ன் பாட்டில் சகல நோய் தீ... கரத்தில் வைத்து பூசித்து.

தாமரைக் கொடியைக் காராமை ஓட்டில் கருக்கி அ-ங்கோலத் தயிலத்தில் அரைத்து சிமிழில் வைத்து பூசித்து திலதமிட்டு நோயாளியைப் பார்த்து நாவில் தீத்த தோஷம். சகல நோய் தீரும். கண்ணிலிடவும்.

திகைப்பூடு வசியம், அஞ்சனம்: ராசரிஷிமுறை

திகைப்பூடு காரோட்டில் கருக்கி கருவாலத் தீச்சு சிமிழில் வைத்துத் தாயை போத்தி திலதம் யிட்டு யெதிர் நோக்கி பார்க்கும் போது பூமியிலுள்ள தெல்லாம் தெரியும். சகல சனமும் வசிய மாவார்கள்.

அஞ்சனம், வசியம், 81-ல் உ1-ன் பாட்டிலே உண்மையுள்ள கருவெருத்து பூரணத்தைக் கருக்கி கல்வத்திலிட்டு கருத்தயிலம் விட்டு ஆட்டி சிமிழில் வைத்து திலதமிட சகலமும் வசியமாகி உள்ள பொருள் யெல்லாம் தோன்றும். அஷ்டசித்து ஆடும். யெல்லாம் ஆடும். ரேசகம் பூரகம் பண்ணி கும்பகத்தில் நின்று பார்க்கவும்.

55. சொக்குப் பொடி:

~~மக்கள் பெருந்தலை சேமமம், மந்தன் வெறிமா~~
~~விறுடன், ஒக்கப் பூசி சக்கரையும்~~

மக்கள் பெருந்தலை சேமமம்
மந்தன் வெறிமா விறுடன்
ஒக்கப் பூசி சக்கரையும்
உயர்ந்த சுக்கு உடன்கூட்டி
மிக்க ஆரணம் தான்செய்து
வீட்டில் கிடப்பார் மேல்தாவ..
செக்கில் கிடக்கும் வெண்ணெய்போல்
தியங்கிக் கிடப்பார் தீரபரிந்தே//

800-ல் 455-ன் பாட்டில் சொக்குப் பொடி:-

நாயின் மண்டையின் தூடனும், தலைப்பிள்ளை கொடி, குளிநரி மண்டை, புளிமேல் பல்லி உலர்த்தி உடமத்தம் சாற்றில் உறட்டி உலர்த்தி முன்தூனி ஆண்களுக்கு பின்தூனி பெண்களுக்கு.

அ. மச்சமுனி 800-லே சொக்குப் பொடி 132-ன் பாட்டில்:

திகைப்பூடு, மத்தம்வித்து, நிலம் பிரண்டை, செய்யான், ஆள்ளான், சிவனார் வேம்பு, தேள் கொடுக்கு, தெந்தடி மண்டை, குளிநரி மண்டை, கிழி சீலையில் முடிந்து .. மடு வாடியாலை திரிசெய்து வைத்து போட மாய்கை மெய்யீ ஆர் பார் சபைக்கு மதிர்கூட வெளியால்

பெருச்சாளிப்பல், பூனைக் கொம்பு, மிளாக்கொம்பு
கூடக் கூட்டி பொடிபண்ணி கத்தாழையிலே
வைத்து யாட்டவும். நாள் நாற்பது வைத்து
தாவ வணங்குவார்கள். யாதுக்கு மந்திரம் இவை
யில்லை. யாவரும் தொடருவார்.

54. <u>வசியம் 1200-ல் 561-ன் பாட்டில்!</u>

கவுதும்பை, சாபம் தீர்த்து ரவி தன்னைத் தொழுது
வேரை வாங்கி மதுவான பாலதனிலே உரைத்து
திலதம் போடு சபையில் செல்ல யெல்லாரும்
மோகமாவார்.

<u>81-ல் வசியம் - அஞ்சனம்:</u>

பூரணத்தைக் கருக்கி தயிலத்தாலாட்டி சிமிழில்
வைத்து தியானித்து திலதமிடவும்.

<u>~~இது வேறுபாடு மருந்து~~!</u>

நாயத்துக் கிழமைக்கி ஆண் உடைக்குருவியை
பிடிச்சு வந்து உயிரோடே மயிரை வாங்கி
அதின் வயத்தைக் கீறி முன்னே போர அழல்வண்டு
மூணு அதின் வயத்திலே போட்டு அத்தக்கருப்பு வெள்ளாட்டு
பால் ~~[illegible]~~ தண்ணீர் படாமல் தன்பாலாக யெடுத்து
வயத்தைக் கீறி யீரலும் பிச்சு அதின் வயத்திலே
வைத்து அழல்வண்டு ~~[illegible]~~ குருவி பிடமும் ஒரு
இடையும் நாங்கு ஆக்கு தையுடனே யெடுத்து
பிரத்தியில் வைத்து பேய்க்கருப்பன் சாறு வார்த்தரைத்து
மிளகு பிரமாணம் உண்டை பண்ணி நிழலிலே

உவத்தி மெழுகான் காட்டுக்கு உத்திரமணிப்
பாலிழாட்டி உவத்தின பின்பு குளிகை போடுகிற
போது ஒரு உண்டை தன் சிறு கிறி தூறப் போட்டு
~~குடுக்கவும். கை கண்டது.~~ அதை மூணு நாள்
பாக்குடனையாகிலும், வெற்றிலையாகிலும்,
உள்ளுக்கு குடுக்கவும். கை கண்டது.

மச்சமுனி 800-ன் படி வாடை 85-ன் பாட்டில்:

மஞ்சள் சாறை – 1, துண்டு பண்ணி பாண்டத்திட்டு
வெடுகட்டி கருந்தொட்டி வேர், கொல்லன் கோவைக்
கிழங்கு, நன்னாரி வேர், முன்னை வேர், ஆடை வேர்,
அமுக்கிறா வேர், புரமெரித்தான், ஆனை வணங்கி,
பாலை வேர், பொன்னாங்கணி, தொரை வேர்,
வெட்டி வேர், விலாமிச்ச வேர், நரி வேர்,
கொச்சி மஞ்சள், வெண்டலாவி, மஞ்சிட்டி வேர்,
கசகசா, தேன்கொடுக்கு வேர், எல்லாம் பொடி
நாழி தான் பண்ணி முலைப்பால் விட்டு எரித்து
புழுகு சவ்வாது, குங்குமப்பூ, தாழம்பூ தான்
காட்டி.

57. மச்சமுனி 800-லே மீட்டு விபரம் 89-ன் பாட்டில்:

நவச்சாரம், மீன் புறால் முள்ளு, அரிதாரம்,
தேன்கொடுக்கு முட்டை, புளிராக்கி, யூமச்சி,
பிராவின் வித்து, அண்டம் காகமுனை, வில்வத்து,
அபின், கஞ்சா, மத்தம் விரை, உசிக்குளவி பித்து,
காடை பித்து, மின்வெட்டான், திகைப்பூடு,

வேளை வேரும் அரைத்துருட்டி குண்டுமணிப்
பிரமாணம் மீகு யாஸ்த்திரி புருஷாள் யாவர்க்கெவர்
கள். பண்டிதற்கு ஆகும்.
மீடு — திருச்சுத்த துய்யான் வேரை சமூலம்
யாடித்து வையித்து யந்திரியத்திலேயத் தடவுவார்.
சிறுவருக்கு பலகாரத்திலேய தடவுவார் ~~[illegible]~~
யெல்லாருக்கும் ஆகும்.

அ. <u>மீடு</u>: நாயீபாகல் வித்து, நாகத்தின் பித்து,
பேயீபாக யந்திரியம், பேதித்து யாடு ஸ்ரீ வசியம்.
<u>மீடு</u>: ஒழும்பபாலில் காமீபால் விட்டு மீடு
பெண்ணுக்கு.

<u>தெண்டகத்தில்:-</u>
காஞ்சரை, மயில், காக்கை, கோடை, புறாவும், பொத்து,
மூஞ்சலி, ஆடு, பேடு, பித்து, காட்டி மீடு.
அகஸ்தியர் 1200-லே 526-ன் பாட்டிலே

<u>ஸ்ரீ தனக்கு விந்து தம்பன குளிகை:</u>
அண்டங் காக்கை முட்டையில் தயலம் வாங்கி
ரசம் சேர்த்து மெழுகாக்கி வையித்துக் கொள்ளவும்.
நாவில் அடக்கி போகம் பண்ண ஆயிரம் பேரை
வெல்லலாம். விந்து கெடுவென்றால் பிளி அறுவாய
கொண்டால் விடும்.

58. சுக்குலை நம்பன சித்து:

நாகம் பீங்கானில் விட்டு அந்த நிறை பெருங்காயம் போட்டு ரவியில் வைத்து காரமேறி புளிபோலாகும். சிமிளில் வைத்து தியானித்து கருகொவு புளி வாயலடக்கி சம்போகம் செய்திட. வேணுமானால் புளியை குப்பு விந்துவிழும். 437-ன் பாட்டில் 16-ன் படிக்கி சவுக்காரம்.

அயங்கோல விரை, அமுரி படி தாணி பூனிறு படி - 4, கல்சுண்ணம் படி - ல. வலித்து -1 கெங்கியெரித்து வாங்கி சரியிடை உ. சினம் - 2, சூடன் - 2, நவச்சாரம் - 2. லவணம் - 2, பூனீர் - 2, வெடியுப்பு - 2, 8-க்கு -1 தெளிவிறுத்து காச்சு.

அ. களியுப்பு பேர்:

கான்லென்றும், ..., வுழுலை, கல்லுப்பு, ஊர்சாரம், குசத்தில் வஷ்த்து விந்து, நாதம், கல்சுண்ணம் அங்கி, சங்கு, கெம்பிடு அதனை நாகமென்று மேன்று அடி, குடி, நிணாங்கி, கொவண்டு, சிரங்கி, பச்சை, சுட்டகல், சுண்ணாம்(பு), புகையூறல், புலி, காரியுப்பு, பாறையுப்பு, உப்பான் கிளியாலுட பேர் தோணச்சு உறவாக ~~...~~ 6 யினங் சேர்ந்து சுண்ணமானால் சவுக்காரமென்று பேர்.

59. கொங்கணர் 40-ல் முப்பூசம் பண்ணும்.
மச்சமுனி 800-ல் கருவைக சொன்னார்.
அகஸ்த்தியர் 50-ல் கிரந்தான் கரு. அகஸ்த்தியர்
100-ல் யட——பாகம், அகஸ்த்தியர் 150-ல்
லோக மாரணம்.
சத்தி-1, சிவம்-1, பரம்-1, சத்தி-2, விந்து-8,
அணம்+ம, சத்தி-6, சாரம்-8, சிவம்-சலம்
மவனம்... சிவயம் வசிய வரிய.
சிவயவசி வசியசிவ வசியம். அண்டம் பரம்.

சவுமிய சாகரத்தில் கருவான வழலை முதல்
சரக்கெல்லா பேர்வகையும், மாரணமும், சத்துரும்
சுத்துரும் சொன்னார். பலதிரட்டில் சரிகை, கிரிகை
யொக்கும். ஞானஞ் சொன்னேன். சகல சாஸ்த்திரத்
தகதி, குரு சூஸ்த்திரம் 1200-ல் சொன்னேன்.
அட—க்கமென்ற பொருள்வண்டே னை
வயாத்தியம்-400-ல் ஆதி அந்தம் சொன்னேன்
சகலமும் பூரணம்.

அ. காவியம் 1000-ல் சரக்கு வைப்பு 500-ல் கட்டு
முறை... 400-ல் மெழுகு முறை...
800-ல் திராவகம், 300-ல் செந்தூரம்,
600-ல் கற்ப முறை, 100-ல் பர்பவகை, கிருபம்
அங்க ஆக ஏக நூலும் பாரு...

80-லே லோக மாரணம். 100-லே,
சத்துரு மித்துரு, 30-லே சோசியம்.
~~சமாது கற்பம் 300-ல் செந்தூரம். [illegible]~~
~~தீட்சையாகும் ஞானம் பாரு. 300.~~

600-ல் விபரம் சொன்னேன். காலிகாட்டு
கேசரம் 1000, கருவாக வயித்தியம் - 1008.
சமாது கற்பம், தீட்சையாகும். ஞானம் பாரு
300-ல் செந்தூரம் 800-ல் பற்பம். 1500-ல்
வயத்தியஞ் சொன்னேன்.

60. <u>உப்பு யெடுக்க:</u>

திருகு கள்ளி பொருக்கை சுட்டு சாம்பலாக்கி
சாம்பல் படி - 1, தேசிநீர் படி - 4, கரைத்து தெளி
வித்து காச்ச உப்பாகும். வீரம், சினம், புகை,
வழலை, கூட்டி புடம் போட சுண்ணமாம்.
அம்மரத்தின் பாலில் போட சிலமாம். சரக்கு கட்டும்
வீரம். உரம். பணவிடை போட்டு அண்டகரு
சிலமாக....

சதிரமிட்ட கள்ளி சோற்றை சுட்டு சாம்ப
லாக்கி தேசிநீரில் வத்த வச்சால் உப்பாகும்.
வெம்புப் பட்டையில் தியலம் வீரமிட்டு உப்பை
அரைத்து சாம்பலுக்குள் வைத்து புடமிட சுண்ண
மாச்சு. சரக்கு எட்டு சாம்பல் .....
சலம் ..... பாண்டத்தில் விட்டு மூன்று நாள்
கலக்கி வைய்த்து அஞ்சா நாள் தெளிவிறுத்து
காச்ச உப்பாகும். ரவியில் காச்சு.

அ. சத்தி சிவம் அறிய:

புளி - சத்தி, புளி, நாதம், புளி - உப்பு, புளி, துருசு.
புளி - சாரம், புளி, அண்டம், புளி துருசு,
சிவம் உப்பு, விந்து - உப்பு, பூரம் - உப்பு,
பாரம் - உப்பு, சூடன் - உப்பு, வீரம் - உப்பு,
கிளிஞ்சி - உப்பு.

61. வங்கம் புளியம் பட்டையால் புடம். பற்பம்
பலம் - 1 . . . . துரிசு முருங்கையால் புடம்பலம் - 2
முசுருமுட்டை விராகனிடை - 1, 2 கூட்டி
அரைத்து வைத்து பல்லுக்கு தேய்க்க கட்டும்.

லிங்க கட்டு தேங்காயல் வேங்கைப்பட்டை
யால் புடம் அரை மட்டும்.

பிரமாதி - ஞு, ஆவணி - 13, தேதி
சுக்கிரவாரம் - 16 - நாசிகைக்குள் ~~பு~~ பட மகா
மநட்சேதிரம் திதி அஸ்த்தவாசை இது கூடின
சுபதினத்தில் களம் பூரக வஸ்த்தம் பாடி முருக
பண்டாரம் யாத்தில் நல்லா உமா சுப்பிரமணிய
பண்டாரம். குமாரன் அரிய புத்திரன் வாங்கி
யெழுதி முடிந்தது முற்றும். பண்ணுனா நேமதி
வாழ்வாம். சிவமயம். சிவமயம். சிவமயம்.
குருவே துணை.

அ. சுத்தி கதிர் பலம் - 2

சாரம் பலம் - 1, வெண்காரம் பலம் - 1/4, அண்ட
ஓடு பலம் - 1, இதுமூணும் சாமம் நாலு அரைக்கவும்.
ஏழு சாமம் அரைக்கவும் . . . . ரெகு கிந்த
மருந்து அரைச்சது ரெண்டு பங்கு பண்ணி ஒரு

பஞ்சு யெடுத்து மூணு குகைக்கு உருக்கு முகத்தில்
குடுக்கவும். முன்பாதி மருந்தில். வீரம் பலம் ஒன்று,
கூட்டி ஒரு சாமம் அரைக்கவும். பிறகு மூணு
குகைக்கி உருக்கு முகத்தில் குடுக்கவும்.
ஆக குகை -6. யெடுநாவி குகையிலிட்டு வெண்காரம்
குடுத்து உருக்கிச் சாய்க்கவும். பிறகு ஓட்டில்
வைத்து உருக்கு முகத்தில் வங்கம் குத்தி
உருகவும். உருயும், செங்கல்தூள் சமன்
ஒரு சட்டியிலிட்டு அதுக்கும் மேல் சாம்பல்
கொஞ்சம் வைத்து நல்லெண்ணெய் குத்தி நடுவே
கம்பியே சொருவி மேல் சாம்பல் மூடி நல்லெண்
ணெய் குத்தி அதுக்கு மேல் முன்பொடி சமன்
மேல்மூடி மேல்சட்டி மூடி சீலைமண் செய்து
கீழ் யெருவது யெருமுட்டை அடுக்கி
மேல் வைய்த்து புடமிடவும். பிறகு வங்கம்
குத்தி உருக்கவும்.

62. சிவமயம். சதிர காண்டம் தேவி ரக்ஷிக்கவும்.
வாக்கியம் 802-ம் கவி உரைகாத்து
விபரம் பார்.

கேளப்பா சூழியென்ற காத்தைச் சொல்வேன்
கெடியான சாமளா தேவி யாலே
நாளப்பா மையி போலே கறுத்து நிற்கும்
கண்ணுக்கும் தெரியாது கடின மேத்த
வாளப்பா காத்திருட்டு விபர மெல்லாம்
மைந்தனே சொல்லுகிறேன் வகையாய்க் கேளு
பாளப்பா பண்ணிவிடு முகை மெல்லாம்
பரிகத்த மாயிருந்தால் பறக்கும் பாரே // 802.

பாக்குமென்று சொல்லுவது தானொருக் கென்றால்
பாரோரும் மன்னருக்கும் சிவயோகிக்கும்
யாக்கமென்று இல்லையப்பா யாதொருநாள் பேரில்
யென்னசொல்வேன் ஞானியுட வேகந்தன்னை
சிறக்குமென்று நினையாதே தேகந்தன்னை
சிணத்திலே வொழித்துவிடுந் தெளிவாய் நின்று
வாக்கவிதி யுள்ளவற்குந் தேகம் போகும்
முத்தமனே யாதையறிந்துப் பாரு பாரு // 803.

அ. பாருநீ புலத்தியனே அய்யா கேளு
பரிவாக மேலிருந்து யிறங்கு மப்பா
ஆறிலே சனங்களொட சிரசிற் பட்டால்
ஆத்தமனே தொரு றத்தமெல்லாம் முறிந்து நீராய்
காருநீ ரக்கமுடன் பேதி காணும்
கண்மூடி திறக்குமுன்னே களைத்து போகும்
யாருநீ யானாலுந் தேக மெல்லாம்
மாச்சரியம் வேர்வைத்துப் பிசின்போ லாமே // 804.

பிசின்போலே வேர்வையித்து பெருகி நிற்கும்
பேரானக் கண்டமது வறட்சி காணும்
கசிந்துருகித் தேகமெல்லாம் கடின வேதை
கக்கல் கண்ட நாசிகைக்கு கடுப்பு காணும்
விசிதமாய் வயத்துவலிக் கொணு மப்பா
வெகுசுருக்காய் சன்னியது பிரவேச மாகும்
நிசிதமாய் யாருக்காக்கார் தேகம் போகும்
நிமிஷத்தில் வலித்தமது நினைவாய்ப் போடு //
805.

நினைவாகப் பொருதற்கு விபரங் கேளு
நேரான லிங்கமுடன் பூரம் வீரம்
சினமான சூடனொடு அபினி சக்கு
திறமான மிளகுடனே கஸ்தூரி சேரு
63. கனமான கஞ்சாவின் வித்துங் கூட்டி
கடிதான குங்குமப்பூக் கூடச் சேரு
தினமாக ஒருமையாய் நிறுத்துக் கொண்டு
செப்புகிறேன் கல்வத்தில் விட்டிடாயே // 806.

கல்வத்தில் விட்டதொரு சரக்கை யெல்லாம்
கஞ்சாவின் கிஷாயத்தா லரைட்டு சாமம்
வழுவத்துச் சொல்லுகிறேன் சித்திர மூலம்
மைந்தனே கிஷாயமது வடித்துக் கொண்டு
நிறுவையது போகாமல் சாமம் நாலு
நேராக வரைத்துபின்பு பத்துஞ் சாராய்
சிவைத்து போறதற்கு சாமம் ரெண்டு
திறமாக அரைத்த அதை உண்டை செய்யே //
807.

அரைத்து அதை மிளகளவு உண்டை செய்து
அழகாக நிஞ்சுகொடி சுண்ணஞ் செய்து
திறத்துடனே வொருகழஞ்சி கூடச் சேர்த்து
திறமாக அரைத்தவுண்டை வைத்துக் கொண்டு
தீரைக்கடாங்கா சாறயல் அரைத்த தெய்த்து
சண்ணுமடா ஆசிநியன்ற வியாதி தன்னை
நிறைக்கடாங்கா ~~கூ~~ தாக்மது யெடுத்து தானால்
நேராகக் குருக்கதோன் சொல்வேன் கேளே //

808.

கருக்கத்தான் போடுதற்கு விபரங் கேளு
காசினியில் நாயுருவி புளியம் பட்டை
உருக்கமுடன் முருங்கையுட பட்டை தானும்
முத்தமனே மாவிலிங்கப் பட்டைச் சேர்த்து
பெருக்கமுடன் சித்திரமா மூலி சேர்த்து
பேரான சிவன்வேம்பு தானுஞ் சேர்த்து
யெருக்கலம்பூ தன்னுடனே தென்னம் பிஞ்சு
யேகமாய் சேர்த்தெடுத்து நறுக்கிப் போடே // 809.

நறுக்கியே போட்டபின்பு சொல்லக் கேளு
நாலுபடி சலமதிலே கூட விட்டு
உருக்கியே காச்சியதை யெட்டொன் றாக்கி
உத்தமனே கஸ்தூரி கூடச் சேர்த்து
வெருக்கியே உள்ளுக்குக் கொள்ளச் சொல்லு
பேரான ஆமியது கெதிகெட் டோடும்
சுருக்கியே யந்தமுறை சித்தர் சொன்னார்
திட்டமா யின்னமொரு சேதி கேளே // 810.

சேதியொன்று சொல்லுகிறேன் செல்வாய்க் கேளு
செகந்தனிலே சாமா.. ற தேவி தன்னை
நெறியுடனே சதி....ண்டம் பார்வை யாட்டு
நெறியுடனே தேவிதனை வசியஞ் செய்தால்
சோதியுடன் வந்தெதிரே ஆமியுந் தான்
சொல்லுமுன்னே 8 போ.......ண்பம் நீங்கும்
ஆதியுடன் னமிதண் டாங் கொண்டு வந்தால்
யென்மகனே ஆமியது ஓடிப் போமே //
811.

தேவி மன்னிற்கவும்.

64. அகஸ்த்தியர் உரைதல் [illegible]-க்கு மேல் குருசச் சுண்ணம் பார்.

நிச்சயமாகச் சொல்வோம்
நீல்மரம் குருசுப் போக்கு
வைச்சதோர் வங்கத் தோடு
யிடைக்கிடை யாதும் வார்த்து
மெச்சுந்தி டைத்தி கல்
வெடியுப்பு காடைக் கூட்டி
உச்சயம் வாயிந் நாலே
உரை உரைத் துவர்த்தி டாயே // 92

வட்டமாய் ஓட்டில் வைத்து
வளையவே சீலை செய்து
திட்டமாய் குக்கி டத்தில்
சென்றிடச் சுண்ண மாகும்
மூட்டவே சிவந்து நாளில்
முறையைப்பார் உப்பு கூட்டி
வாட்டவே யரைத்து முன்போல்
புடத்தினி லிடுகச் சுண்ணம் // 93.

சுண்ணத்தை வாயிந் நாலே
அழுத்தியே அரைத்துக் கொண்டு
அன்னத்தைச் சுருசு கட்டிக்
கப்பியே வெயிலிற் போடு
மின்னொத்த மூன்று நாளில்
முழுவெள்ளை யாகும் பாரு
பொன்னொத்த சீலை செய்து
போட்டிடு காடை யென்னே // 94.

யென்றிதை யெடுத்துப் பாரு
யியல்புள்ள சுண்ண மாகும்
கண்டிதை கண்ட பேர்கு
கலியெல்லாம் நீங்கிப் போகும்
பன்றதை ரசத்துக் குக்கால்
பணவிடை யாகத் தாக்கு
மன்றினில்க் கொண்டு போகும்
வாயினீ ருமினீ ராலே // 95

வாயினீ ருமிநீ ராலே
மர்த்திச்சு உருட்டிக் கொண்டு
காயினி லுமியோ டுள்ளே
கரி - - னி லுருக்கிக் கொண்டு
தாயினும் மாயி பாதந்
தன்னையே வணங்கி நின்றும்
ஆயினி லதனைக் கொண்டு
ஆடலாங் கவர்கள் கோடி // 96.

கோடியென் றுரைத்தேன் கோடா
கோடியும் மிதிக்குள் ளாகும்
வாடியே மயங்க வேண்டாம்
வைத்திருந் தருகச் சுண்ணம்
தேடியுங் கிடையா தப்பா
தெருவெல்லாங் கிடைக்கு தோசொல்
பாடியும் படித்து மென்ன
பாரினி லின்றால்க் கிட்டாதே // 97.

கிட்டாதே போன தேதோ
கிடைத்தவர் குடுக்க மாட்டார்
கட்டாகத் தந்த பேர்கள்
காலினில் விழுந்து போற்றி
செட்டாக விருக்க லாகா
திரவியஞ் செய்வ தென்ன
முட்டாளாய்ப் போகா மல்தான்
மனதுகூற் முறையை வாங்கே //98.

65. திருநடனம் 15-ம் கவியட துருசு சுண்ணம்:

நாட்டிலுள்ள வாதிக் கின்னால் கிட்டாது
நலம்பெருகும் சிவயோகி ஞான யோகி
வீட்டிலுள்ளப் பூரணத்தின் யோகிக் கேதான்
விளம்பினேன் வேதாந்த சுசினை யோற்றா
பாட்டிலுள்ள தீ இருவான துருசின் போக்கை
பாடாறிது என்னாலே சற்றே சொல்வேன்
கூட்டிலுள்ள வெண்மணத்தான் கும்பி வெள்ளை
கூடவே செந்திரசம் அண்டர் தானே//15

அண்டத்தின் தனையோடு நாகம் வங்கம்
மறைத்திடவே நவச்சாரம் வெட்டி யுப்புமோடு
பண்டத்தின் தீபமடா புகுது நாபி
பால்முற்றும் யுமிநீரா லாட்டி யாட்டி
பிண்டத்தின் மருந்தெல்லாம் நிறையாய் வாங்கி
பேசாதே ---- மொரு பணவிடைதா னாகும்
கண்டாருக்கு மேல்பூசி அண்ட வேகம்
கதிரவன்தன் முகங்காட்டும் மூன்று நாளே//

16.

மூன்றுநாள்க் காய்ந்தபின்பு சூடர்த்த நாசில்
மூர்க்கமுடன் வைத்தெரித்தால் குருவின் வேகம்
நன்றாகும் நந்திகுரு பாதம் போற்றி
நாட்டகத்தை ஆருகிற வரிசைக் கெல்லாந்
தோன்றியே நின்றாடும் ஆதி மூர்த்தி
சகலசரக் கறுபத்து நாலு மாகும்
தென்றான வித்தைதனை புலகத் தோர்க்குச்
செப்பாதே சாபம்வரும் .. தியோரே// 17.

வாதியென்றால் முப்பூவை யன்ப துள்ளே
வரிசைபெறச் சொல்லிவிட்டேன் மகிழ்ந்து பாரு
ஆதியென்ற பூரணமாஞ் சூஸ்த்தி ரத்தில்
அடக்கியதோர் பொருளெல்லாம் மன்பாய் சொன்னேன்
தெரியதோர் சூஸ்த்திரந்தான் நாற்பத் தெட்டில்
தீர்க்கமாய்ப் பாடிவிட்டேன் குருக்கா மின்னால்
சாதியென்றப் பிரம்மகுல ராச யோகி
சாத்தினேன் புலத்தியனே தர்ம மாமே// 18.

67. பஞ்ச பூத சரக்கு விபரம்:

ஆமென்ற லெக்காறு பிறிதிவியு மாகும்
அப்புவடக் காறென்ன அமுரி யாகும்
தேமென்ற தேயுவடக் காறு தென்னில்
சே... ரம நாதமாம் வாயுவக் காறு
மூமென்ற முலைப்பாலும் வானி ராகும்
மூர்க்கமாம் விந்துவு மாகாசக் காறு
வாமென்ற வஸ்த்துவென்றே யதுவுஞ் சு மாகும்
மகத்தான குருவாகும் மகிழ்ப் பாரே// 1

மருவுகின்ற தங்கமது பிருதிவி மாகும்
மகத்தான காரியம் அப்பு வாகும்
திருவுகின்ற தெய்வத்துவஞ் செம்பு மாகும்
சிறப்பான யாருஞ்சதுவும் வாய்வு மாகும்
நருவுகின்ற நாகமது ஆகாச மாகும்
நலமான லோகமது பஞ்ச பூதம்
மருவுகின்ற லோகமது அஞ்சாங் கூடல்
அனுப்பு காவிக்கு மேகொ தெண்ணே // 2.

ஏகாமல் செந்தூரங் களங்க மெல்லாம்
மெளிதாக யேத்தமொன்று சொல்லக் கேளு
தாகாமல் தங்கத்தைத் தகடு தட்டி
தனியான காவிதனை பழச்சா லாட்டி
வாகாமல் தங்கத்தில் மேல்பூசி
வளமாக நாலுதிறம் காச்சிப் போடு
தேகாமல் செம்புதனைத் தகடு தட்டி
சிறப்பான குண்டுமணி வெடியுப்புச் சேரே // 3.

<u>உப்புக் கூறு:</u>

சார்ந்துபார் கல்லுப்பு இந்துப் போடு
சமரசமாய் பிருதிவியின் கூறாகும்
கூர்ந்துபார் சத்தியொடு நவச்சாரம் ரெண்டும்
குறிப்பான அப்பினுட கூறாகும்
தேர்ந்துபார் சவட்டுப்பு வெடியுப்பு ரெண்டும்
தேயுவுட கூத்தென்று செப்ப லாகும்
வேர்ந்துபார் வெங்காரம் துரிசி ரெண்டும்
வெறியான வாய்வுனுட கூறாமே // 4.

தாமென்ற பூரமொடு வழலை ரெண்டும்
தனித்ததொரு ஆகாசக் கூறு மாகும்
ஆமென்ற ஐம்புலனாய்ச் பிரித்துச் சேர்த்து
அறிந்தெடுத்தால் வாதமதில் அடங்கிப் போகும்
தாமென்றக் குருவுக்கு மஞ்சும் வேணும்
செந்தூரக் குருவுக்கும் மஞ்சும் வேணும்
கர்ம்மென்ற தகட்டினத்துக்கு மஞ்சும் வேணும்
களங்குக்கும் ~~வெங்~~ மெழுகுக்கு மஞ்சு தானே // 5.

அஞ்சாவ தேதென்று மயங்க வேண்டாம்
அருளான பஞ்சகர்த்தா வாரும் கூத்து
பிஞ்சானை பிறிதிவிதான் அப்புவினி லொடுங்கு
போன அப்புவுதான் தேயுவினி லொடுங்கும்
துஞ்சான தேயுவது வாயுவினி லொடுங்கும்
சிறப்பான வாயுவது விண்தனி லொடுங்கும்
அஞ்சவா தாகாசம் சிவன்தனக்கு ளொடுங்கி
வாதமது யாம்முறைபோல் வழக்க மாமே // 6.

வழக்கமாம் பாஷாணம் ~~விண்தனி லொடுங்கும்~~ பூஞ்ச பூதம்
வகைசொல்வேன் கூறுதொட்டி யொரு சிங்கி
கடிக்கமாம் கார்முகியும் பவளப் புத்தா
கருங்கீ முறுகலொடு பிறிதிவின் கூறு
தழக்கமாம் கெவுரியொடு சங்க பாஷாணம்
தனித்ததொரு குதிரைப்பல் வெள்ளைப் பாஷாணம்
பழக்கமாம் குக்கிடத்தில் சூரு கெந்தி
பாரிதுக்கு அப்புவிட கூறு மாமே // 7

68. ஆமென்ற தாளகமும் வீரம் கெந்தி
அரிதாரம் மனோசிலையுந் தெய்வக் கூறு
போமென்ற பூதிதாரு பஞ்ச பட்சி
வெரிதான சாரக்காண்டம் ரத்த பாஷாணம்
தாமென்ற லிங்கமொடு அஞ்சு தானும்
தனித்துநின்ற வாயுவடக் கூறு தாகும்
காமென்ற பாஷாணம் சத்த தொரு
கழிசான வாகாசக் கூறு மாச்சே // 8.

கூறாக அவ்வஞ்சாய் ஒடுங்கு கின்ற
சரக்கிற் கூடினால் வாதமதுக் கொடி
கொடுங்கைகைப் பூத்து சிறுத்தப்பா
கெசக்கியே எகும்பாமல்ச் சாடிப் போகும்
வாறாக வாதத்துக் கொடுக்கந் தப்பில்
வரிசையாய் வாறாமல் மண்ணாயப் போச்சு
சேறாகச் செந்தூரம் களங்க மாக
சிலவாமாய் ஒன்றுக்குள் ளொடுங்கப் பாரே // 9.

பாறென்ற உபரசத்தில் பஞ்ச பூதம்
பகரவே பிணசித்து அப்பிரகம் காந்தம்
பேறென்ற பூணாகம் ராச வர்த்தம்
பிறிதிவியின் கூறென்றே பேசலாகும்
தாளென்ற ரசங்கொடு கோழி முட்டை
தனித்த/நாகவண்டு கிளிஞ்சி நண்டு.
ஆறென்ற அப்புனுட கூறு தாகும்
அஸ்த்தியுட னெவும்பிஸ்திர் கோப மாமே // 10.

கோபமா மயிருக்கு கிமினை வெண்கலம்
கூறாக தெய்வட கூறு தாகும்
தாபமாம் சாஸ்த்திர பேதிட்டயோடு கல்னார்
தருக்கான கல்மதமு மென்ன பேதி.
வாபமாம் ரேமைமோடு வாயுவடக் கூறு
விரட்டமாம் வைக்கிறார்தம் துத்தத் தோரு
ஆபமாழ் மைநுதுவும் ரசிதம் பாஷாணம்
அழுக்கான சக்காறும் ஆகாசக் கூறாமே // 11

கூறாகக் காத்தி ~~வஞ்ச~~ பஞ்ச பூதம்
இறிப்பாக பொருமிகுகின்ற இணத்தைப் பாரு
வாறாக பாஷாணம் பஞ்ச பூதம்
வகையாக பொருமிகுகின்ற வண்மை பாரு
வீறாக ஆகாசத்தில் பஞ்ச பூதம்
விபரமாய்ச் சேருகின்ற விளக்கம் பாரு
தாறாக செந்தூரம் களம்கு செய்து
திறமையாய் பஞ்சலோகத்திற் செய்து பாரே // 12

பாரென்ற பூதத்தில் வொன்று தப்பில்
பலபலவாம் இணம்காணும் வாதந் தானும்
நேரென்ற உடலுக்குள் பஞ்ச பூதம்
நிலைதப்பிலக் காயமது நிற்க மாட்டாய்
தாறென்ற சாஸ்த்திரத்தி லுன்னிப் பாரு
உச்சமாய்க் காப்பாகும் கிடையேரும் பாரு
ஆறென்ற வாதமெல்லாம் கொடுக்குள் ளாகும்
நுட்பமெல்லாம் கிகண்டுக்குள் நுழைந்து பாரே //
13.

துரிசி சத்துரு:

தானென்ற கு.. டருக்கு சத்துருவைக் கேளு
சவுர்தொட்டி அஞ்சனமு யிணங்க னாகும்
ஆனென்ற கூடனொடு அப்பிரகம் சீனம்
அருக்குவெள்ளைப் பாஷாணங் கல்லுப் போடு
கானென்ற கல்ச்சவுடு மிருதாரு சிங்கி
காந்தமொடு யிந்துப்பு நாகம் வங்கம்
வேனென்ற சவுக்கார வகையுகளெல்லாம்
மிகையாகத் துரிசிக்கு சத்துருவ மாமே // 14.

ஆகின்ற துருசிக்கு மித்துருவைக் கேளு
அரிதாரஞ் சாரமொடு வெங்காரம் வீரம்
தீகின்ற கெந்தியொடு சூதம் பூரந்
சீலையொடு கௌரியுடன் சிமிளை யாகும்
பாகின்ற பண்ணனொடு கௌரி லிங்கம்
பாருக்குள் துரிசிக்கு மித்துருவ மாமே //.
போகின்ற வாதமெல்லாம் இதற்குள் ளாகும்
போதித்த சாரத்தில் சத்துருவைக் கேளு
வெடிதனை கல்லுப்பு யிந்துப்பு படிகை
வாதித்த வளையுப்பு யிரும்பு காந்தம்
வங்கமொடு அண்டத்தோல் முருந்த சுக்கான்
சேதித்த சிலை சுண்ணம் காரீ யந்தான்
செப்பரிய கடல்நுரையும் மெப்புராகச் சவுடு.
சாதித்த கிளிஞ்சில் முதல் இவ்வகையுகளெல்லாஞ்
சாரத்திலுண் சத்துருவாய்ச் சாற்ற லாமே //

15.

சாற்றலாஞ் சாரத்தின் மித்துருவைக் கேளு
தாளகமுஞ் சிலையொடு கெந்தகமுங் காரம்
இவத்திதனிலாம் வெடியுப்பு பூரம் லிங்கம்
விளங்குகின்ற காரியமுங் கல்நாராகும்
சித்தெல்லாம் கெவுரியொடு நாகமோடு சிமிளை
நேரான வர்த்தமே செம்புயவை யெல்லாம்
வித்தெல்லாஞ் சாரத்தின் மித்துருவே யாகும்
விபரமாய்ப் பார்த்தறிந்து வேதை போடே // 16.

அ வெடியுப்பு சத்துரு மித்துரு:

போடவே வெடியுப்பு சத்துருவைக் கேளு
பேரான காரியஞ் சவுடு கூடன்
விடவே வெள்ளியர் துரிசி வெள்ளி
விபரமாய் இரும்பு செம்பு காந்தம் வாதம்
கூடவே சிலைதொட்டி கெந்தி சிங்கி
தீயமிருக வண்டோடு சாரக்கெந்தி யாகும்
பூடவே போட்டளக்கு சத்துருவ மாகும்
புவனியுள்ளோர் பித்தத்தற்கின்ச சுண்ணம் பாரே // 17.

~~கல்லுப்பு சத்துரு மித்துரு:~~

பாரென்ற வெடியுப்பு மித்துருவைக் கேளு
படிகையுடன் இந்துப்பு கல்லுப்புக் காரம்
நேரென்ற லிங்கமொடு பூரந் துத்தம்
சிகரான தாளகமுந் தங்கம் நாகம்
காரென்ற கடலினுரை சிமிளை வெள்ளை
கம்பிளியும் பழம்புளியும் ரோமமாகும்
வேறென்ற வெடியுப்பு மித்துருவ மாகும்
சீராமனீச் சேத்திரைத்து விராவிடாயே // 18.

கல்லுப்பு சத்துரு:

திரவிடவே கல்லுப்பு சத்துருவைக் கேளு
வீரமொடு வாதமாஞ் சவிட்டு வில்லை
70. பரவிடவே சூடனொடு படிகி யாகும்
பாரமாம் கந்தமொடு யரிந்து வாகும்
திரவிடவே சிங்கியொடு பவளப் புத்துச்
சிலையுடனே பழம்புளியும் சத்துருவே யாகும்
தரவிடவே சத்துருவால் தகர்த்துக் கொண்டு
தாக்கியே மித்துருவால் வெகுப்பிக் கொள்ளே // 19.

7 கல்லுப்பு மித்துரு:

கொள்ளவே கல்லுப்பு மித்துருவைக் கேளு
கூறான பூரமொடு யிரும்பு செம்பு
கள்ளவே காரமொடு கெவுரி நாகம்
கெந்தியொடு தாளகமாம் கிளிஞ்சை வெள்ளை
அள்ளவே அப்பிரேகம் லிங்கம் வங்கம்
அடங்காத கல்லுப்பின் மித்துருவை மாகும்
துள்ளவே வாதமதில் சொக்கிப் போச்சு
சூதமதில்க் கட்டு செந்தூரஞ் செய்யே // ௨0.

கார சத்துரு:

செய்யவே காரச் சத்துருவைக் கேளு
சிலாசித்து புளியொடு அண்டமாகும்
நொய்யவே சூடனொடு சுண்ண வகையெல்லாஞ்
சூஷ்சமாம் பூரமொடு ~~சச~~ சத்துருவை யாகும்
மெய்யவே உபரசங்கள் பாஷாணங்கள்
மான் ~~ளோ~~ லோகங்கள் மற்ற தெல்லாம்
கைய்யவே காரச்சி காரத்தில் சத்துருவே யாகும்
கணக்காக உன்னப்படி கருதிப் பாரே //

௨1.

சீனத்துரு:

கருதியதோர் சீனத்திற் சத்துருவைத் தான்
காந்தத்தில் சத்துருவு மிரண்டு மொன்றாம்
கருதியதோர் பாஷாண முப்பர சத்ருகம்
பாஷாண லோகங்கள் மற்றதெல்லாம்
திருதியதோர் சீனத்தில் மித்துருவு மாகும்
சிவனுடைய ஆதார மிந்த வூழியும்
நிருதியதோர் வாதமெல்லாம் மிதினா லாகும்
நேர்ப்பாக அறிந்தவனே வாதி யாமே// ௨௨.

அறிந்திந்த ஆதார சரக்கு தன்னை
அகட்டியே சத்துருவா லரைத்துக் கொண்டு
அறிந்திந்த மித்துருவை யொக்கச் சேர்த்து
உறுதியாய் புடம்போட சுண்ணமாகும்
பிறிந்திந்தச் சுண்ணத்தில் கோடி பீசம்
பேரான உபரசங்கள் கட்டிச் சேர்த்து
நறிந்திந்த நவலோகந் தன்னில் லீயந்து
நலமான ஏமமாம் நாட்டிப் பாரே// ௨3.

நாட்டிப்பார் தங்க சத்துருவைக் கேளு
நாமமொடு நிமிளை கண்டர் வங்க மாகும்
கூட்டிப்பார் கெவுரியொடு இலைகள் வெள்ளை
நேரான செவட்டுப்பு தாளகமுஞ் சிலாகி
பாட்டிப்பார் அப்பிரகம் கிளிஞ்சல் மனோசிலையும்
அண்டத்தோல் குதிரைப்பல் சூதங் கெந்தி
காட்டிப்பார் கோமேதகமு காந்தம் பொன்னம்பர்
கொடிப்பான சவ்விரஞ் சத்துருவு மாமே// ௨4.

71. சூதத்துக்கு சத்துரு மித்துரு:

ஆமென்ற மற்றதெல்லாம் மித்துருவே யாகும்
அதட்டியே சத்துருவா யுரைத்துத் தொண்டு பின்பு
வேமென்ற மித்துருவை யொக்கச் சேர்த்து
விரவியே உதவிடவே சுண்ண மாகும்
தாமென்ற தங்கமது நீறித்தா னக்கால்
சகலமெல்லாம் கட்டுண்டு தியங்கும் பாரு
கோமென்ற வாதத்திற் கோச பேசம்
குடியிருந்த லோகமெல்லாம் சுழும மாமே // ௨5.

மித்துரு:

யேமமாஞ் சூதத்தில் சத்துருவைக் கேளு
எழிலான சிங்கியொடு கெவுரி வெள்ளை
கோமமாம் குதிரைப்பல் சத்திச் சாரம்
கூறமாம் வெடியுப்பு இரும்பு காந்தம்
நாமமாஞ் சூடனொடு பொன்னம்பர் பூரம்
நலமான கல்சவுடு நிமிளை சூடு
வாமமாஞ் சூதத்திற் சத்துருவை மாகும்
வளமான கோசமென்றே வகுக்க லாமே // ௨6.

ஆமென்ற சூதத்தின் மித்துருவைக் கேளு
அப்பிரகம் நாகமொடு காரீயம் வங்கம்
தேமென்ற சிலையொடு கெந்தகமும் வீரஞ்
செயலான தாளகமும் தொட்டி வெள்ளை
வாமென்ற செம்போடு பரிசி சாரம்
வழக்கமாம் வெண்காரம் அஞ்சனக்கல் துத்தம்
காமென்ற தீயமுறுகல் .. கரு.... வளப்புத்துக்
கருதியதோர் சூதத்தின் மித்துருவ மாமே // ௨7

அ. இரும்புச் சத்துரு:

ஆமேதான் இரும்புச் சத்துருவைக் கேளு
அப்பிரகம் வெண்காரம் அண்டத் தோடு
வேமேதான் வெங்கலமும் சிமிளை வங்கம்
மிகையான கிளிஞ்சியொடு கிறாவுஞ் கெந்தி
சாமேதான் சாரமொடு சிலைச் சவ்க்காரந்
தயங்காத சிங்கியொடு கெவுரி வெள்ளை
போமேதான் சிலாசித்து பூநீ றாகும்
புவனிதனி லிரும்புக்குச் சத்துருவா மென்னே // ௨௮.

மித்துரு:

என்னவே யிரும்புக்கு மித்துருவைக் கேளு
யேற்றமாம் வெள்ளியொடு கெவுரி நாகம்
கன்னவே காந்தமொடு செம்பு பூரம்
கனமான பூனாகம் ராசவாதம்
தன்னவே தங்கமொடு கெந்தி செம்பு
தயங்காத பூரத்தின் செம்பு கூடன்
பன்னவே யிரும்புக்கு மித்துருவே யாகும்
பாரினிற்றப் பழஆகும் காந்தத் துக்கே // ௨௯.

நாகச்சத்துரு:

காந்தமாம் நாகத்தின் சத்துருவைக் கேளு
கனமான கிளிஞ்சியண்டக் கல்லுப் பாகும்
பாந்தமாம் வெடியுப்புப் படிக்காரம் வங்கம்
பகர்கின்ற தங்கமொடு திராவும் வெள்ளி
வேந்தமாம் வெங்கலம் நண்டோடு வீரம்
விருதாகும் அபினொடு மிளகு வெள்ளை
நாந்தமாம் வளையுப்பு அன்ன பேதி
நாகத்தின் சத்துருவாய் நாட்ட லாமே // ௩௰.

நாட்டவே நாகத்தின் மித்துருவைக் கேளு
நலமான அப்பிரக மிரும்பு காந்தம்
நீட்டவே சிலாசித்து நிமிளை செம்பு
நேரான கெவுரியொடு சூதம் கெந்தி
பூட்டவே பூனாகம் பூரச் செம்பு
பெருமையாம் கருனாகம் சாரமோடு
சூட்டவே சரக்குக்கு சூஷ்ச மெல்லாம்
சொல்லியதோர் சத்துருவில் மித்துருவி லாச்சே // 31.

72. ஆச்சப்பா காரிய சத்துருவைக் கேளு
அயஸ்காந்தம் நிமிளையொடு ராசவர்த்தம்
நாச்சப்பா கிளிஞ்சிரண்டு அண்ட மோடு
நத்தையோடு கெவுரிகெந்தி நற்சுண் ணாம்புகள்
காச்சப்பா அப்பிரகம் வெடியுப் போடு
கல்லுப்புக் கல்நார் சாலித்திர பேதி
ஏச்சப்பா யிவ்வகைக ளியச் சத்துரு
யிதமான மித்துருவை யியம்பக் கேளே // 32.

<u>மித்துரு:</u>

யியம்பவே நாகமோடு மயூரம் செம்பு
யிதமான பூநாகம் செம்பு வெள்ளி
வுயம்பவே ஸ்படிகமொடு சூத மாகும்
மெத்தான கடிசெல்லாஞ் சவனை யாகும்
தயம்பவே கர்மசத்தை தகர்த்துச் சாரும்
சாங்கமாய் கிளாசைகையுள்ளி யுள்ளே வாங்கு
விளம்பவே வெள்ளனையுங் கிள்ளனையுங் காட்டும்
மிக்கான கருநாகந் தாண்மை தானே // 33

வங்கத்தின் மித்துரு:

தானென்ற வங்கத்தின் மித்துருவைக் கேளு
நெருக்கான காரியஞ் சூதந் தித்தம்
கானென்ற மூன்றுக்கும் உறவே யாகுங்
காரசா ரங்கள்மது துபர சங்கள்
நானென்ற நவலோகம் பாஷா ணத்தில்
நணுகினால் தானாகுங் கெமித்திர மாகும்
வானென்ற வாரமுறை வகையில்க் கொண்ணு
வளமான சிந்தூர மாகில்க் கேளே // 34

சிந்தூரமாகில் பத்தாறு மாற்றாங்
செப்பமாம் மதிதனிலே வேதை யாகும்
கந்தாரஞ் செம்புருக்கிக் கருனாகம் நிமிளை
கடியவங்கஞ் சிங்கியொடு வெள்ளையுடன் கெவுரி
புந்தாரம் பூமாது பஞ்ச பட்சி
புவிபுகழும் தொட்டியோடு அஞ்சனக்கல் கெந்தி
சிந்தூரம் களங்குதனைச் செம்பி வியச்
செப்பமாய்ப் பொருமியே சிதறுந் தானே // 35

சிதறியே மேல்க்கருப்பு புத்து போலாம்
செப்பமாய் காரியங் வைத்தே யூதக்
குருதியே மண்போலக் குறுகிப் போகும்
குறிப்பாக பாரெல்லாம் வேதை யோடு
உதறியே சாஸ்த்திரத்தை யுணிப் பாரு
தெண்ணோடே தெண்ணாடுங்கும் உற்பனத்தைப் பாரு
அன்றியே அகுதாக்கால் வீதை மாமே
ஆராய்ந்து அறிந்தறிந்து எல்லாம் பாரே // 36

ௐ

சிவமயம். குருவே துணை.

73. கொங்கணர் நடுக்காண்டம் 500 வாக்கியம்:

கவி ௰௨ வஸ்த்து வித்தை பார்.

அடங்காத வஸ்த்துவினை யாடுகிற சுண்ணம்
அப்பனே அஞ்ஞாத்தி லெட்டு மாத்து
திடங்காத பாதையில்க் கோடா கோடி
சொல்லுதற்கு என்னாலே சொல்லப் போகா
முடங்காத சூதத்தில் தங்க மிட்டு
மூட்டினால்க் கட்டுங்கார சார வித்தை
யடங்காத யதினோடு நாத விந்து
எத்தினால் வஸ்த்துவென்ற வித்தை யாச்சே// 1.

வித்தையாலே வைகுண்டத்து வஸ்த்து வித்தை
விரைத்திதிலே பெருமைவந்த விராப் பென்ன
பத்தையாலே லவணமுண்டு சிவத்தோடு கூடிப்
பாங்கான கருப்பத்தில் விந்து வாகில்
முத்தையாலே சத்தியுட னெத்த மெல்லாம்
மருவியந்த யோனியினால் வந்ததினா லப்பா
செத்தையாலே பட்ட தீப் பத்தினைப்போல்ச்
செகமெல்லா மிதினாலே செனிச்சு வாரே// 2.

செனிச்சதென்னா நாதமது சத்தி யாச்சு
சேர்ந்துகின்ற சுக்கிலந்தான் சிவமு மாச்சு
செனிச்சதென்ன யதினாலே சிவகோடி சித்தர்
சித்தர்முதல் ரிஷிகள் முதலிதனால்த் தேகம்
செனிச்சதென்ன விதுரெண்டு வென்று பார்க்கில்
சிகாரமொன்று வகாரமொன்று ரெண்டு ரெண்டு
செனிச்சரெண்டால் வாதத்தைத் தொட்டு ஆடச்
செக மேதுங் கொள்ளாது தெரிந்தி டாதே// 3.

தெரியாத வஸ்த்துவித்தை சிவயோகிக் காகுஞ்
சித்தருக்காம் ரிஷிகளுக்காம் மெய்ஞ்ஞோர்க் காகா
மரியாதை சடமெடுத்தால் அவ்வர்க் காகும்
மாயமத்த கர்மியென்றால் வம்கிஷம் பாழாகும்
தெரியாத கர்மியென்றால் சடத்தை முந்திக்கொல்லும்
சாதகமாய்ப் பிறவியிலே தன்னுந் தன்னும்
புரியாத வித்தையிது போக்கோடே சொன்னேன்
புகழாக அறிந்துமக்காள் பூட்டி யாடே // 4.

பூட்டறிது வென்று சொன்னீர் வஸ்த்து வித்தை
புகழ்பெரிய சுண்ணாம்பின் போக்கு மெத்தவென்றீர்
காட்டறிது காட்டறிது ஞானவித்தை யென்றீர்
கைகண்ணையா யோகத்தில் கலக்கறிது வென்றீர்
மூட்டறிது மூட்டறிது யினாவ் கண்டு ஆடி
முன்னறிந்து முன்னறிந்து உரைத்தறிதுவென்றீர்
நாட்டறிது நாட்டறிது மனஞ்சென்று ஏறி
நாயனே ஐயாவுகளுக்கு நாட்டுமுறை சொல்லே // 5

சொல்லுகிறேன் மக்களே யெல்லாரும் கேளுங்
சுருக்கான வழியொன்று சூட்டக் கேளு
மெல்லுகிற வெடியுப்பு பலந்தான் பத்தும்
மெருவைபிளி பிளிபத்துச் சார மொன்று
கொல்லுகிற சினமொன்று கல்லுப் பொன்றுக்
கூட்டியெல்லாம் மிகத்து நன்றாய் வில்லை யாக்கி
அல்லுகிற தீயிட்டால் யெரிந்து யெல்லாம்
அப்பனே சுண்ணாம்பாம் பனியில் வையயே // 6

வைத்துடனே செயநீரா முப்புச் சுண்ணம்
மக்களே சாரத்தி லந்த நீருங் கட்டு
கைய்த்துடனே கல்வத்தி லாட்டு ஆட்டு
கருநெட்டாம் நெட்டாங்க மட்டு மாட்டுப்
பையத்துடனே யதையெடுத்து அண்ட வோட்டில்
பக்குவமாய் வைத்துஒரு புத்தைப் போடு
மையத்துடனே பனியில்வைக்கச் செயநீ ராகும்
மக்களே கருங்காரச் செயநீர் தானே //7.

தானென்ற வீரமென்று சாதிகமா
யின்னீரி லரைத்துக் கொண்டு
கானென்ற வெண்காரப் பலகை பத்தில்
கலந்தப்பு கலந்தப்புக் காயக் காய
வானென்ற ரவிபடவே காரங் கட்டும்
மகத்தான முழுக்கட்டு மைந்தா பாரு
கோனென்ற வெண்காரஞ் செந்தூரம் பின்பு
கூறுனே னிப்பவொரு குறிசொல் வேனே //8.

குறியான வெண்காரஞ் சாரநீர்க் குத்தி
குளைவியதோர் பேணிடைதா னரைத்துக் கொண்டு
நெறியான துருசியது தொன்பதுயிடை மேலே
நேராகப் பூச்சியினை உலரப் போட்டு
மறியான ரவிபடவே பசுக்கும் பாரு
மைந்தனே பின்பதிலே செயநீர்ப் பூசி
சிறியான தீமேலே வாட்டு வாட்டு
சேத்ததிலே பச்சைநிறம் போகும் பாரே //9.

75. வாக்கியம் 13. காவியம் சீனச் சுண்ணம்:

பாரப்பா சீனத்தில் வெடியுப்பு நிறைப்
பாச்சியதை பொடிபண்ணி ரவியில்ப் போட்டு
நேரப்பா சுண்ணாம்பாய் நீறிப் போகும்
நேரான கடுஞ்சுண்ணம் சீனச் சுண்ணம்
சாரப்பா யதுக்குள்ளே மூன்று வைத்துரிசி
சாதகமாய் மூடியதை யடுப்பில் வைத்துட ஆட்டு
நீரப்பா சேத்து அந்த துரிசி கட்டும்
நிலைச்சுதப்போ வாதமென்று நினைந்து கொள்ளே // 10.

நினைந்துயிந்தத் துரிசியொன்று சாரமொன்று
நேராக முன்வைத்த வெண்காரம் நாலு
முனைந்துயதில்த் தாளகந்தா னொன்று போட்டு
மூட்டியிந்த சாரநீர் விட்டு ஆட்டிப்
புனைந்துயதை மூறுபாங்கு பண்ணி வைத்துப்
புகழான அரைப்பொடிதான் பத்திலொன்றுயிட்டு
யணைந்துநல்லாயக் குகையிலிட்டு ஊது ஊது
எழுப்பணி யாகநிற்கும் எடுத்துப்பாரே // 11.

எடுத்திந்த அயந்தன்னை நொறுக்கிக் கொண்டு
யிதமாகப் பின்னையொரு வீரபாகு கூட்டி
மெடுத்து அதைப் பின்னொருக்கால்க் குகையிலிட்டு
ஆட்டுமெணி திரண்டு சத்துப் போலாக நிற்கும்
தொடுத்துயதைப் பின்னுமொரு பாங்குக் கூட்டி
சுகமாகக் குகையிலிட்டுத் தாக்கி யூது
அந்துயதை உருக்கிப்பார்ச் சவுடுகிறை யல்லை
அப்பனே பூத்சிதறா தறிந்து கொள்ளே // 12.

அறிந்துயந்தக் குணம்பார்த்து யந்திடைக்குத் தாங்கும்
அப்பனே கூட்டியொன்றாய் யுருக்கும் போது
மறிந்துயந்த யடைக்கொக்கும் நாகம் போடு
மருவியந்த நாகத்தில்க் காரமிட்டு
செறிந்துநின்று உருகுமது அந்திடைக்கு வாங்கும்
சீறாகக் காரமிட்டுத் தாக்கு தாக்கு
நெறிந்துநின்று களங்காகும் ரவிமதியா மிரண்டில்
நேராக அன்பதுக்கு ஒன்று போடே // 13.

போடப்பா மாத்தைட்டுப் புடத்துக் கேகாப்
புகழ்பெரியத் தொழிலையெல்லாம் பிறகு பாரு
நீடப்பா அண்ணாம்பின் கருவை யெல்லாஞ் சொன்னேன்
நேராகக் கட்டினதோர் துரிசியாலே கோடி
ஊடப்பா குருவாகுஞ் செந்தூர மாகும்
முத்தமனே அண்ணாம்பா மூசிப் பாரு
நாடப்பா முன்கட்டுங் காரத்தின் மேலே
நலமாகத் திரிகுணச் சலத்தில் தயில மூட்டை // 14

உடையதோர் தயிலமெல்லாங் கார முண்மை
உத்தமனே அதின்பிறகு வீரம் பூசிக்
கட்டியதோர் சீனமென்றச் சுண்ணாம்பில் வைத்து
கலந்தெரிக்கச் செந்தூர மாகுங் காயம்
ஆட்டியதோர் செந்தூரம் நவலோகத் துள்ளே
அப்பனே அன்பதுக்கு ஒன்றிடவே தாங்கும்
கூட்டியதோ ரிந்தமுறை முன்னேப் பார்த்துக் ~~கொள்~~
கொண்டிமேக்கான் மனந்தேறிக் குறியைப்
பாரே // 15.

இரியான வெட்சணந்தான் மும்மூலத் துள்ளே
கொண்டியந்த கலைநாதரியால்க் கூட்டிப் பாரு
நெறியான கீழ்மூலம் பனிச்சையைக் கண்டால்
நேரொட்டிட்ட சென்றுபோல் மேலாறாய் காணும்
பிரியான நடுமூலக் கண்ட தென்றாலப்பி
பிரியிறதோர் பனிரெண்டில் நாதமாய் காணும்
மரியான மேல்மூலம் புருவ மையமதின்றால்
மக்களே துவாசத்தின் வழிசெய் வாமே // 16.

வழியோடே யேறப்பா சாரம் அருவி கொண்டு
மனஞ்செவ்வாய் நெட்டிடுக்க கலந்து யேறும்
வெளியோடே ஏறமட்டு மனந்தான் சான்ற
வெளியாலே மனம்புக்கில் வெட்டவெளி யொன்று
ஒளியோடே வெளிகூடும் வெளியொளியாய்க் காணும்
ஓகோகோ மூன்றுவரை கடந்து சென்றால்த்
தனியோடே உன்மனதா யசைகேகிறபான்
சதகோடி ரவிமதியாய் காந்தி தானே // 17.

காந்தியாலே மெய்காரதே ஆத்தானைப் போற்று
காட்டுவோள் தமதோடே சென்று யேறு
சாந்தியாலே நின்று அதை அகண்டத்தைத் தானும்
மீவையத் தானுமில்லைப் பொய் பொய்
ஏந்தியாலே நிறுவைத்தின் நடாஸ்கிப் போனால்
யேகமாய் நின்றதொன்று பின்னொன்றுமில்லை
ஓர்ந்தியாலே விளங்கு அன்னம் போலே யப்பா
மகத்தான பிறவுஞ்சத்தைத் விட்டு யேறே //
18.

77. ஏறப்பா யோகமதில் ஞானஞ் சொன்னேன்
எறக்காமல் பார்ப்பதற்கு வாதஞ் சொன்னேன்
தேறப்பா வென்றிதிலே வழக்கஞ் சொன்னேன்
செய்யுகிற வாதத்திலக் கருவெல்லாஞ் சொன்னேன்
பேறப்பா பெருங்களொன்று மறையாமல் சொன்னேன்
பேய்ப்பிள்ளை யானாலுந் தெள்ளமெனுஞ் சத்து
கீறப்பா வெனைப்போலே ஆருசொல்லப் போறார்
வேதாந்த சாரத்தை மேவிப் பாரே // 19.

மேவியதோர் பராபரமா மூல னாயன்
விளங்கியதோர் பதமலரை விரைந்து போற்றி
யேவியதோர் மேல்குருப் பொற்பாதம் போற்றி
யெனையாண்டு ரஷ்சித்த போகர்பதம் போற்றி
காவியதோர் காவியந்தான் ஏழு காண்டஞ் சொன்னேன்
கடைஞ்சதிலே எடுத்திருந்த அஞ்ஞூறு சொன்னேன்
தாவியதோர் பூரணத்தைக் கைக்குள்ளே காட்டுந்
சமிசயங்க ளொன்றுமில்லை சார்ந்து பாரே // 20.

பாரப்பா அங்கமதில் பதினெட்டுஞ் சொன்னேன்
பார்கிறதோர் பெரியோர்க்கு அஞ்ஞூறு நன்...--
நேரப்பா அஞ்ஞூற்றை மலைதோறுஞ் சித்தர்
நேர்ந்தியதை ஒளித்துவிட்டார் உலகத்தில் காட்டார்
சேரப்பா மலைகளிலே நம்முடைய வர்கள்
செப்பரிது கோடான கோடி பந்து
ஊரப்பா யாருந்தாலே ~~மகா~~ மாய மூட்டும்
உத்தமனே மலையோர ஞான மாமே // 21.

ஞானமப்பா அஞ்ஞானத்தைப் பார்த்தோர்க் கெல்லாம்
அருளோடே பொருளாகும் அதீதங் காணும்
தேமப்பா வென்றுநின்ற குண்டலிதான் ணோங்கி
மோங்கியதோர் கவனமது உலகமெல்லாஞ் சுத்தும்
வேமப்பா நல்வினையுந் தீவினையுங் கெட்டு
வேதாந்த நாதத்தை விரைந்து யேத்தும்
நாமப்பா கண்டபடி மேலாம் பதம் போற்~~றி~~ற்றா
நலமாகச் சொல்லிவிட்டேன் அஞ்ஞானத்தை //
57.

ஆக அத்தியாயம் 3—க்கு பாட்டுத் தொகை வெங்கம்.
513. ஆன்வார் யெம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம். முற்றும். சிவமயம்.

78. சூடன் துறை வரவு — வாணையில்!

சாரமென்ற கருஞ்சாரச் .... ணைதான் சொல்வேன்
தெளிவாழைக் கிழங்கோடு கருவாய்ப் பட்டை
~~சாரமென்ற தீக்கொடுத்த நிற்மலமாய்ப் போகும்~~
அப்பனே
காரமென்ற சீனமொடு வெடியுப்புங் கூட்டிக்
கையிமுறையா யெரித்தக்கால் புடம்ப் போனாம்
ஆமென்ற தீக்கொடுத்த நிற்மலமாய்ப் போகும்
அப்பனே வாசனைத்தான் கருவாய்ப் பட்டை
பூரமென்று யிதைச்சொல்வார் சூடனென்பார்
புகழான கருஞ்சாரப் போக்கைக் கேளே //
58.

கேளப்பா யிதைக்கட்ட ஆறா னாகில்
கெடியான வாதிகொல்வான் சித்தர் கொல்வார்
கேளப்பா யிதுசேத்தாற் பரிச வேதை
நேரான தாமமுதல் தீப வேதைத்
தேளப்பா சரக்குகளிற் பொல்லாச் சூடன்
தெளிவாகக் கட்டிறது கடின மேத்த
வாளப்பா யிதைக்கட்ட வரிசை சொல்வேன்
மக்களே வகையாகப் பாத்திடீரே // 59.

அ. பாத்திடீர் சினைமென்ற சுண்ணத் தோடு
பரிவாக ரெட்டிப்பூச் சூடன் கூட்டிப்
போத்திடீர் அரைத்தது கருஞ்சுண்ண மாகில்
புகழாக யதுக்குள்ளே சார இட்டு
ஆட்டமா திடீர்ச்செய நீரா மிந்த நீரில்
வாகானச் சூடனைத் (சூடன்) வைச்சுப் போட்டு
ஆத்திடீர் பதங்கண்டு சவுக நித்தில்
அமர்த்திமென்னத் தீயாட்டக் கட்டுந் தானே // 60

கட்டியதோர் சூடனுக்குக் கார மேத்திக்
கடியதொரு அஞ்சுசுண்ணக் குகையில் வைத்தூது
ஒட்டியதோர் சூடனை சுண்ண வேகம்
ஒகோகோ கருஞ்சுருக்கு உரைக்கப் போகா
திட்டியதோர் திரையெல்லாம் மிதிலே வேதை
சாகாத சரக்கெல்லாம் மிதிலே சாகும்
நெடியதோர் நெட்டு யதனிற் போடு
நேராக அறிந்தவனே வாதி யாமே // 61

81. இராமதேவர் அன்னாற்றில் வாக்கியம் 273 கவியும் நாற் சதிரக்கள்ளியால் பாஷாணச் சுண்ணம் பார்.

கள்ளியிலே யருபிறப்பு கள்ளி யுண்டு
கண்டுநீ சோதித்துக் கள்ளிப் போடு
கள்ளியாலே அழகொடுத்து தணிவரைக்கும்
கிப் போடுமே கவருமுதல் சதிரம் நாலாய்
கள்ளியிலே மெத்தவுண்டு சோதித் தேனீ
கண்டுபோ நினைமதில் கருவைக் கேளு
வெள்ளையென்ற பாஷாணம் கட்டி யாக
வேண்டியதை வாங்கிச் சுத்தி செய்யே // 171.

செய்யவே வெள்ளாவின் தன்னில் வைத்து
சிறப்பாக வெகுசுத்தி செய்து கொண்டு
அய்யவே கள்ளியுடத் தரி வப்பா
அளிகொண்டு சதிரமாய் துளைதான் காட்டி
மெய்யவே பாஷாணம் அதற்குள்ளே வைத்து
துளைத்திட்ட சிராய்கொண்டு மேலேமூடி
பைய்யவே சாமத்து பனிரெண் டானால்
பக்குவமாய் வாங்கிமேல் கவசம் கேளே // 172.

கவசமா யுவர்ப்பூவுக் கல்லுப்பு சுண்ணம்
கருவான வெண்டத்தோல் மூன்றும் கூட்டி
கவசமாய் சிறுநீரால் ஆட்டிப் பூசி
கட்டியே பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு
கவசமாம் பாஷாணஞ் சுண்ண மாச்சு
கண்டுபோ சுண்ணத்தால் வேதை கோடி
அவசமா வெள்ளியொடு பொன்னு மாகும்
மாச்சரியப் பாஷாணம் தீதம் பாரே // 173.

அதீதமாம் கன்னியாலே சுதாம் கட்டும்
அப்பனே சரக்கெல்லாம் கட்டிப் போகும்
நிதீதமாஞ் சுழிமுனைதான் வாங்கு மைந்தா
நினைவுடனேதீச் சூரணமாய் செய்து கொண்டு
கதீதமாஞ் சீனியொடு மிளகு கூட்டி
கனஞ்சிதைதான் நாள்தோறும் செலுத்துவாய்
அதீதமாம் ரோகமது சிற்றி யாகும்
மப்பனே பத்தியமாய் யுண்டுத் தேறே// 174.

82. இராமதேவர் வாக்கியம் 451-ம் கவியும் அஷ்ட்ட கர்மம் வரும்வாறு பாரு. ராமதேவர் 500-ல்:

நீக்கவே வாதமுறைக் கருவை யெல்லாம்
நிகழ்த்தினேன் அஷ்ட்டகர்மம் நிலைக்கச் சொல்வேன்
தாக்கவே யெட்டெட்டு கர்மத்துக்கு
சாற்றுகிறேன் அஷ்சரமும் சக்கரமும் பாரு
ஆக்கவே யாதார மாகுங் குள்ளே
அமர்ந்ததொரு வஸ்துசெலுத்து மெட்டும் ரெண்டும்
தீர்க்கமாய் பண்ணிரெண்டும் அஷ்ர்த்த தொன்றும்
சிக்கிநின்ற மூலமொன்று திறந்திட் டேனே// 451.

திறந்திட்டக் கருவென்றா றல்லால் மைந்தா
செப்பவில்லை வெளிதிறந்து செப்பக் கேளு
வறைந்திட்ட முக்கருவும் பிறக்கருவும் பாரு
ஆகாச வெளிக்குள்ளே யமர்ந்த தப்பா
கரந்திட்ட ரெண்டுமொன்றாய் ரேகித் ததாம்
கருவாகி யுருவாகி கருந்தூ லாச்சு
பிறந்திட்ட பிண்டத்தை வாங்கி மைந்தாய்
பேசாத நின்றுவத்தி பதனம் பண்ணே// 452.

அ. வாக்கியம் 352-ம் கவியும் வாகியப் பின்பத்தில் கருபார்.

பண்ணவே அடிமுடியு மண்டபிண்ட மப்பா
பரிவான வாதியந்தம் விந்து நாதம்
உண்ணவே சொன்னதெல்லாம் குருவென் றாச்சு
யுள்ளத்தை யுலகத்தே விள்ளார் சித்தர்
காணவே சாஸ்த்திரங்க ளனைகத் துள்ளே
கட்டினார் கால்தலையாய்க் குருசொல் லாமல்
நண்ணவே குருவான உருவைத் தொட்டு
நாட்டினா ~~லஷ்ட்டத~~ லஷ்ட்டகர்ம மாடுந்
தானே // 353.

ஆடுகின்ற கர்மத்துக் காதா யென்னா
அப்பனே குருவோடு குருவும் வேணும்
தேடுகின்ற சிவம்வேணுந் தியானம் வேணும்
செப்பரிய சாபத்தின் நிவிர்த்தி வேணும்
நாடுகின்ற சன்னியாசம் மோட்சம் தர்ப்பணம்
நலமான சோத்சமாம் பூசை வேணும்
மூடியதோர் குருவெனியாய்ச் சொன்னேன் சொன்னேன்
மூச்சத்த விடாங்கண்டால் வென்றாயப் போமே //
354

83. வாக்கியம் 383-ல் கவியம் மாதர்களுக்கு அடைக்கலாங் குருவியில் யிடு சொல்வேன்:

சொல்லவே யின்னமொரு செய்தி கேளு
செகசால மாதருக்குச் செய்யச் சொல்வேன்
வெல்லவே சூதமொடு சிலையும் லிங்கம்
வெள்ளையென்ற பாஷாண மூசிக் காந்தம்
கல்லவே கஸ்தூரி மருள்மத்தம் ஷாத்தும்
குருவான வெள்ளைகாக் கணத்தின் வேரும்
மல்லவே வகைவகைக்கு பணந்தான் தூக்கி
அடைக்கலத்தான் குருவிதனை அரையக் கேளே //
384.

கோளப்பா வயிறோடே பிடித்து வந்து
கிரியதின் வயற்றுக்குள் மருந்தை யிட்டு
தாளப்பா நூலினையால் தைத்து மூடி
தருவான பாண்டத்தில் தாக்கிப் பின்பு
வேளப்பா வைத்துவொரு படிதான் மூன்று
விட்டதின் மேல்மூடிச் சீலை செய்து
வாளப்பா அருபெத்தி யெரித்து நீயும்
வாகான இளம்புபோல் வருதல் காணே / 385.

வருதல்கண்டு கருகாமல் இறக்கி யேதான்
வாகான கல்வத்தி லிட்டுக் கேளு
யாறுதல்கா ணாசு ~~[illegible]~~ முட்டை யொன்று
மீயப்புலியு மியுமதி னிடையே சேர்த்து
கருதல்கா ணாடையொட்டி சுழல்கிற் கண்டு
தருவானத் திகைப்பூடு மக்கருவாம் கூட்டி
அறுதல்காண் பெயர்ச் சாறு மூட்டி
அத்தமனே வெண்சாவல் குதிரத் தாட்டே / 386.

ஆட்டியே மெழுகுபத மான பின்பு
அப்பனே யுண்டை செய்து நிழலுலர்த்தி
கொட்டியே தன்னுளே வேர்வை யாதலிக்க
கருவான வமரிவிந்து வாய்நீ ராதல்
பூட்டியே பஞ்சமல மஞ்சுஞ் சேர்த்து
அரைத்துமே அருந்திவிட பிரமாண மாக
தாட்டிமையாய் எறுசுவையா லட்டுத் தாக்க
தாரணியில் மாதரெல்லாம் தினதா ~~[illegible]~~ மென்னே / 387.

தனதாக வதிமோக மாகிப் போவார்
தள்ளவென்றால் பிறமலபி தள்ள வேணும்
தனதாக வாரதுங் தீர்க கடா
சளமான பெண்மாயைகை சண்டாள மெப்பா
84. தனதாக மாயைகையாலே அமிழ்ந்தி னாக்கால்
திருவான ஞானவழி தவறிப் போகும்
தனதாக மாயைகையென்ற பாசந் தள்ளி
சார்வான பொறிவைத்த தாக்கிப் பாரே // 388.

குருசொல்லாவிட்டால் காண்பதில்லையாம்!

தாக்கவே பொறிவின் மார்க மென்னா
தன்னையறிந் தாலவர்க்குச் சார்வு தோன்றும்
காக்கவே காயசித்தி பண்ண வேணும்
காமநோய் கொள்ளாம லிருக்க வேணும்
பார்க்கவே பராபரையை பூசிக்க வேணும்
பத்திமுத்தி வயிராக்கிய மார்க்கம் வேணும்
மார்கமாய்க் குருசொல்ல அறிய வேணும்
அல்லாட்டால் காண்ப தரிதா மென்னே // 389.

வாக்கியம் 389-ம் கவியும் தலைச்சன் கரு பார்க:

அரிதாக யன்னமொரு கருவைக் கேளு
வரதியாம் கருஞ்சூல் பெத்த திறந்த பாலன்
அரிதான சமூலந்தான் நினைவு வத்தி
அப்பனே குழித்தயல மிறக்கி யேதான்
அரிதான கலசத்தில் வேகு கட்டி
யடைத்துநீ பதனமாய் வைத்துக் கொள்ளு
அரிதான தயிலத்தில் புனுகு பூரம்
மனைத்துமே கூடவொரு வீரம் தானே // 390.

சொல்கிறார் யக்கருவினால் சரக்குகள் மெழுகாம்:

வீரமாம் பொடித்திந்த தயிலத் திட்டு
விதமான சரக்கையெல்லாம் தோய்த்து வாட்டு
காரமாங் கட்டியது மெழுகு மாகும்
கடிதான தயிலத்தை ரவியில் வைக்க
வாரமா முப்பாகும் இவதை பாரு
வழலையுட போக்கிலிது சுருக்கு மெத்த
வீரமாஞ் சூட்சமடா சொல்லப் போகா
வின்னாதே பாடுகிற வித்தை கேளே // 391.

வித்தையிலே கருவித்தை யதீத மப்பா
விளம்புகிறேன் மத்ததெல்லாம் வித்தை யல்ல
மெத்தவே மந்திர தியான மூலம்
மேலான சக்கரங்கள் அஷ்ட கர்மம்
கொத்தான கருவினா லாகுங் கூத்து
கூவோ னுடனேயோடே யுயிரு மாச்சு
வித்தையாந் தொட்டிட்டவே சகல சித்தும்
விளையாடு மெய்தைந்தக் கருவுஞ் செய்யே // 392.

85. வாக்கியம் 474-ம் கவியம் திரிசணாதிகளுக்கு புருசரீரும் ஏ.டு சொல்கிறார் பார்:

போகுமே கருவிலொரு யீடு சொல்வேன்
புகளான நவச்சாரம் பல்லி முட்டை
தாகுமே அழல்வண்டு செந்தொட்டிக் காயும்
சாரித்து முன்தயிலந் தன்னை லாட்டி
பாகமே யுண்டை செய்து நிழலி லத்தி
பகாறிய பஞ்சமலம் அஞ்சுஞ் சேர்த்து
தெகோகோ அமரிலாந்து வாயிநீ ராதல்
யரைத்திருவாய் உறைந்திடை பிரமாணந் தானே // 474.

பிரமாண மாகவே தாம்பூ லத்தில்
பேரான அறுசுவையா யிட்டுத் தாக்க
பிரமாண மாகவே விரக மேறி
பிதத்துவார் கர்மனோய் கொண்டு யேங்கி
பிரமாண மானதொரு வன்னை சுத்தம்
பிரிந்துன்மே லாசைகொண்டு பேதை யாகி
நிரமாண மாகவே கலைகள் சேர்ந்து
நினைவழிந்து அறிவழிந்து நேசிப் பாரே // 475.

நேசிப்பார் பெண்களுக்கு ஈடு சொன்னேன்
நிதமான புருடருக்குச் செய்ய வேண்டி
யாசிப்பாய் மத்தையொடு கீழ்க்காய் நெல்லி
அப்பனே யிபில்லா மணக்கின் வேரும்
தாசிப்பாய் பஞ்சினை மேன்சீலையா னொடு
சுடரிலே ரெண்டுவிடும் புகைவாங் கூட்டி
நேசிப்பாய் முன்தயன்த தாட்டி மைப்போல்
நிகளாட அண்டைசெய்து நினைவு வந்தே // 476.

478-ம் காவியம் ஸ்திரிகளுக்கு புருஷர்களுக்கு செய்யும் மை:

யுவத்தியே அவருடைய கருவைக் கேளு
வுத்தமனே மாதவிடை மூன்று நாளும்
மலத்திலே சீலையினில் பிடித்து கட்டி
வாய்ப்பேசா யோனிதனி லுள்ளே வைத்து
நலத்திலே நாலாநா ளிப்பால் வாங்கி
நல்லாகப் பதனமாய் வைத்துக் கொண்டு
மலத்திலே தாம்பூலம் நெய்பா லன்னம்
அப்பனே சீனிஅறு சுவையு மாமே // 477.

477-ல் கவியம் ரெக்திவைதுக்கு முறிவுக்கரு தேரு சொல்லுகிறார்:

86. சுவையான இன்றியிடை பிரமாணம் போகும்
சுணங்கனென்ற நாய்போலே சுத்தி சுத்தி
அவையவுடன் இன்னடைக்கவும் நானென்று சொல்லி
அனுதினமும் அவன்வாசல் காத்து நிற்பான்
துவையான மருந்திடு தீர வேண்டி
அறைக்கிறேன் சிவனார்தன் வேம்பின் வேரும்
திவையான கருக்காய்பூ றெண்டும் கூட்டி
தேங்காயின் பாலுண்ண தீர்க மாமே//
478.

அ. வாக்கியம் 484 - 3 கவியும் யுலகத்தில் கருவான
அருவையும் சாஸ்த்திரத்தையும் ஏ யாதே என்பன்:

பாரு நீ கருவான அருவைச் சொல்லுவேன்
பகராதே யுலகத்தில் பழியோ மெத்த
நேரே நீ தனங்கோடி ஈ.யந்திட் டாலும்
சாஸ்த்திரத்தை ஈ.யாதே கருசொல் லாதே
யேசாதே யொருவருடன் வீண்பே சாதே
யெட்டுமிரண் டொன்றான பொருள்சொல் லாதே
கூறாதே முன்சொன்ன பண்டந் தன்னை
கொத்தோடே வாங்கியே கூறக் கேளே// 479.

கேளப்பா வசம்புள்ளி கடுகு காயம்
கொடியான வெந்தயமும் கஸ்த்தூரி மஞ்சள்
வேளப்பா சபாதோடு 4 வகை பூரம்
விதமாக யிவையெல்லாம் சமனாய்ச் சேர்த்து
நாளப்பா பெய்பீர்க்கும் மத்தஞ் சாறும்
நறுநெய்யும் விட்டாட்டிக் குழம்பாய்ப் பண்ணி
ஆளப்பா பிண்டத்தை சுக்கிர வாரம்
யுண்மையாய் நருச்சாமமான போது
ஆளப்பா பிண்டத்தை தோய்த்து தோய்த்து
சுகமாக காற்பதுநாள் நிணறு லத்தே // 485

87. 485-ங் காவியம் பிண்டத்துக்கு அயங்காயம் பூசி உவர நாயர் நருச்சாமம் 40. நாளும் ருத்திர தியானம் சொல்கிறார் பார்:

புவர்ந்ததொரு பிண்டத்தை நலந்த ரவே
சேர்ஷசவுப சாரத்தொடே நன்றாக வடமுகமாய்
யருந்து கொண்டு
கலந்தசிவ ருத்திர தியானந் தன்னை
கட்டாக யரண்டுலைஞ்சம் யுருத்தா ணோது
மலைந்திடு போகாதே மந்திர மென்னா
மகத்தான மங்றாங்றில் சிவாய நமாவென்னே //
486.

யென்னவே ருத்திரனும் ருத்திரியு மாச்சு
யெருத்ததொரு கருமமெல்லாம் மிதினா லாகும்
தென்னவே ~~முன்னாள சந்தத்தை~~ ருகுது மாச்சு
சாதகமாம் மேல்கருதான் கொடுதான் மூலம்
கன்னவே சித்தருட னுபேசங் களெல்லாம்
காட்டாம லொளித்தகரு வெளியாய்ச் சொன்னேன்
மன்னவே யாடுகிற வித்தைக் கெல்லாம்
மைந்தனே கருத்தொட்டு மாட்டி யாடே // 487.

ஆடவே சகலசித்தும் மிதற்கின் னாச்சு
அரியாட்டால் சவுக்கார வழலை போச்சு
வாடவே வழலைவிட்டால் வாதம் போச்சு
ஆகாச மெருத் தோரும் இனிமை போச்சு
வாடவே பூரணத்தின் அமுர்தஞ் சிந்தார்
தம்பரத்தி னொளிகாண தசட மேபா
வாடவே யதைமறைத்து சித்த ரெல்லாம்
மாசுசுவாய்க் கருக்குவென் றரைந்திட் டாரே //
488.

ராமதேவர் ஆயிரம் பார் நாற்பத்து முக்கோணம்
சிதம்பரம்:

அறைந்திட்டார் ஆயிரத்தில் விரித்துச் சொன்னேன்
அப்பனே ஒவ்வொன்றில் கவர்கள் கோடி
நறைத்திட்ட சரக்குவைப்புத் திராவகமுந் தானும்
தருவான மணிதனக்கு சாரணையின் திட்டம்
நிறைந்திட்டக்கை கைமுறைகள் அரைப்பின் மார்க்கம்
கடிதான சத்துரு மித்துருவு மினமும்
நிறைந்திட்ட நாற்பத்தி முக்கோண மேரும்
நலமான சிதம்பரமும் நாட்டினேனே // 489.

88. அகஸ்த்தியர் சுவாமியார் உள்க்கரு சூஸ்த்திரம்
நாற்பத்தெட்டு அடிமுடியில் எல்லாம் கருணிவாழ்க:

வாதமென்ற நூல்களெல்லா மொடுக்கி யொன்றில்
மாட்டவே சிவனுமைய்ந்தன் கணபதியுங் காப்பு
நாதமென்ற உமையவளுஞ் சிவனுங் காப்பு
நாதாந்த மனோன்மணித்தாய் பாதங் காப்பு
வேதமென்ற பொருளெல்லாம் யொடுக்க மாக
வேதாந்த சொருபமாம் வடுகன் காப்பு
ஆதியந்த மாகின்ற யொடுக்க மெல்லாம்
அடிமுடியா வொடுங்கினது தானு மாமே // 1

தானான ஞானமது பத்து நூறு
தனைக்குறுக்கி யொருநூறு சார்ந்து சொன்னேன்
தேனான வாதமது வைத்தியங் காப்பு
செப்பினேன் வீறுகொண்டார் திறமாய்ப் பாடி
பானான யதைக்குறுக்கி யருநூறுஞ் சொன்னேன்
பாங்கான வயித்தியத்தில் நறுக்கு வைத்தியம்
கோனான ஆயிரத் திருநூறுஞ் சொன்னேன்
காணியதிற் பருபொருளி காணினேனே // 2.

அ. கூறினேன் வயித்தியத்தில் சூஸ்த்திரந்தான்
கொட்டினேன் கருமனைபூ யல்லா மலீத்தான்
ஆறினேன் னதிலடக்கி மூன்று நூறு
சூஸ்த்திர~~மாக~~ மாக யடக்கிப் பாடி
தேறினேன் வயித்தியத்தில்க் கருக்குளெவுங்
செப்பினேன் செவிடனுக்குந் தெரிய வென்றே
மீறினேன் வாதிசெயும் வயித்தியத்தால்
விளம்பினேன் பூரண சூஸ்த்திரந்தான் பாரே // 3.

பாரப்பா யிருநூறு பதினா றுக்குள்
பலனையெல்லாம் நடனசூஸ்த்திரமாய்ச் சொன்னேன்
சீரப்பா அன்பதுக்குள் சொன்னது மிதுவுஞ்
சிறப்பாக யொருகருவாய் யிருக்கும் பாரு
ஆரப்பா யிந்தநூல் நாற்பத் தெட்டில்
அடங்கும் ~~வளப்பமென்ற~~ வாதமென்ற வளப்பந் தானே // 4.

வளப்பமாய் வழங்குகின்ற நூல்கள் தோறும்
வளமான பூனீத்துக் குருவைச் சொன்னோம்
தளப்பமாய்க் கருவனைத் தெளித்து வைத்தார்.
சாதகமாய்ச் சொல்லுகிறேன் தயவாய்க் கேளு
இளப்பமாய்ச் சொல்லுகின்ற கருவே தென்றால்
இணமான துடன்பிறந்த கொடிய தொன்று
விளப்பமாய் வந்ததொரு நஞ்ச தொன்று
விளங்கினாற் குருவெல்லாம் விளங்குந் தானே //
5

89. வாக்கியம் 6-ம் காவியம். சிவந்த நிறப் பெண் பார்.

விளங்குதற்குக் கருவதனைச் சொல்லக் கேளு
விதமான சிவந்தநிறப் பெண்ணா தாகு
தளங்குகின்ற நாதந்தான் வாங்க வென்றால்
தயவாக வயது யாருபதுக் குள்ளாக
களங்கமற்ற வியாதியங்கே யில்லா தாக
தாபரமாய் முதற்கருவாய் பார்த்துக் கொண்டு
யிளங்குமெரி யாலிருந்தப் பிண்டந் தன்னை
யதமாக யெடுத்திடவே வகையைக் கேளே //6.

கேளப்பா மருந்ததனா லழிந்த பிண்டம்
கெட்டதுதான் தள்ளுபடி யாகா தப்பா
நாளப்பா தானிவலிய வருந்த பிண்டம்
நலமான வேதைக்குற் பனம தாகும்
சூளப்பா மாதமொன்றில் விளைந்த பிண்டம்
துப்பரவா யாகாது தள்ளிப் போடு
கீளப்பா மாதம்ரெண்டில் விளைந்த பிண்டம்
வீணாமே வித்தைக்கு வீசிப் போடே //7.

அ. முதல்கருவாய் பார்த்து யிளங்குமெரியால் விழுந்த பிண்டம் மாசங்களில் மருந்தில் அழிந்த பிண்டம் தள்ளி நல்ல பிண்டக் கருவாதத்துக்கு பார் சொல்கிறார்.

வீசுகின்ற மூன்றாம் பிண்ட மப்பா
விதமான வசியத்துக் கருவ தாகும்
நாசிகொண்ட நாலான பிண்ட மப்பா
நலமான நாயகனை கைக்குள் ளாகும்
நாசிவந்த அஞ்சான பிண்ட மப்பா
நாயகமாய் வாதத்தில் நடன மாடும்
தாசிவந்த ஆறுகோல பிண்ட மென்பார்
தனைவிட்டு சிப்பியான வலைவார் பாரே //8

அலைவதுவே யல்லாமல் லொன்றுமில் லானார்
அருக்காக நூல்களிலே தோணா தப்பா
மலையாதே நூல்களிலே மயக்கம் மெத்த
மாணிடரை அலைக்குமந்த நூல்தா னப்பா
நிலையான கருவிதுதான் தப்பா தப்பா
தப்பினால் வாதமெல்லாம் தவறுண்டு போம்
நிலையான வெளிக்கருக் களித்துடனே சொன்னால்
நிசமாக யாருக்குமது நிசம தானே // 9.

நிசமான ஆறான பிண்ட மப்பா
நிச்செயமாய் யஞ்சனமு மாகும் மாகும்
மேகான யேழான பிண்ட மப்பா
மார்க்கமது யொன்றுக்கு மாகா தப்பா
அசமான யெட்டான பிண்டந் தானே
ஆருக்குந் தெரியாத மறைப்புக் காகும்
நிசமான ஒன்பதுடன் பத்துந் தானே
நிரமான மந்திரங்கள் சித்தி தானே // 10

90. சித்திய மயிங்கோல பிண்டந் தன்னைத்
நிரமாக சேர்த்தாக்கால் வாத மாகும்
சுத்தியா பித்தைவிட்டு சவுக்காரஞ் செய்துத்
தத்தளித்து மாண்டார்கள் கோடி யுண்டு
முத்திய முப்பூவுக் கிதுவே வேணும்
முக்கியமென்ன கருவெல்லாம் மிதிலே யாகும்
பத்தியாய் யம்மையாலே பலபோக்குண்டு
பகராதே பகராதே பதனந் தானே // 11.

பதனமென்று சொல்லுகின்ற ராம தேவர்
பவனாக சாஸ்த்திரத்தில் சூஸ்த்திரத்திற் சொன்னார்
விதமான வித்தையாது தயில மாகும்
வெடிக்கை யாகயத்தை வைத்துக் கொண்டு
நிதமாகஞ் சதமாகும் கோடி யாகும்
நிச்சயமாய் நின்றாடும் வித்தை யாகும்
மெத்தான வித்தையாது சொல்ல வேண்டாம்
சொன்னாக்கால் தலைவெடிக்கச் சபித்திட் டேனே// 12.

சபித்திட்ட திண்ணமொன்று ராம தேவர்
சாஸ்த்திரத்தில் சூத்திரத்தில் தயவாய் சொன்னார்
மித்திட்ட முப்பதென்ற வயதுக் குள்ளே
அறுபட்டு கத்தியினால் வெட்டுண் டாக்கால்
கொதித்திட்ட நாய்நரிகள் முகரு முன்னே
துணமான தலையதனை யெடுத்துக் கொண்டு
விதித்திட்ட குழியில்வைத்து கருவைச் செய்தால்
வளமாக வாருகின்ற கருவி தாமே// 13.

கருவான குளநண்டு வித்தை யென்று
கணக்கில்லா சாஸ்த்திரத்தில் கருதிச் சொல்லும்
யுருவான பத்துக்கால் நண்டை நத்து
உவைவர்க்க ளாகாத வுத்த மன்பர்
திருவான காமகளை குளநண் டாகும்
செப்பமுள்ள குளமதுவே யோனி யாகும்
மருவான நாதமது தண்ணீ ராகும்
மெத்தான வித்தையாது மருவிப் பாரே// 14.

மருவிபோர் நஞ்சனை முன்க்கருவ தென்றும்
மகத்தான சட்டைமுனி சாஸ்த்திரத்தில் சொன்னார்
பரிவான மச்சமுனி பாம்பு விஷமென்று
பகரறிய யெண்ணூற்றில்ப் பரிவாய்ச் சொன்னார்
குருவான திருமூலர் நூல்கள் தோறும்
குறிப்பான கருணாவி யென்று சொன்னார்
அறிவான முத்தவர்கள் ளடாங்க ளுந்தான்
அரகரா அனேகவிதம் கட்டினாரே // 15

கட்டினதோர் கருவிதுதா னேதென் றாக்கால்
கமலக்கண் ணோனிருந்த சயன மாகும்
மட்டினமாய் யுன்னாவி தலத்தில் நின்றும்
மருவிவந்த பாம்புடனே விந்துதான் பாரு
கட்டினமாம் கசடத்த சரக்கு மாகும்
கனககிரி யுண்டான உகரு விதுதானப்பா
திட்டினமாய் வெளிவிட்டுச் சொன்னா யானால்
தெலைதெறித்து போகுமென்று சபித்திட்டேனே // 16.

அ. வாக்கியம் 42-ம் கவியும். யாந்த நூல் கன்னக் கோலாம். ஐ01 கரு சூஸ்த்திரம் 48 வரைக்கும்;

ஆனந்தமாய் நூல்களிலே அனேகம் பாடி
யடக்கமாய்ப் பூரண சூஸ்த்திரந்தான் பாடி
கனந்தமாய்க் கருவாக யிருநூறு வாதம்
கைமுக்கோத்த கன்னக்கோல் லிந்த நூல்தான்
அனந்தமாய் மெய்க்கமா வெளியாய்ச் சொல்லி
மாறாட்ட மில்லாமல் மறைப்பு நீக்கி
கனந்தமா யாகிருவ வென்றுஞ் சொல்லித்
தாரணியோர் பிழைப்பதற்கு சாற்றி னேனே //
48. ~~17~~

சாத்தியதோர் மூலிகை யருபத்து மூன்றில்
தனித்தோரும் வேதையிந்தக் கருவை வேண்டாம்
மாத்தியதோர் மனுமேலி குருவாய்ச் செய்தால்
மாசகத பொக்குதிரை சுத்தே போடு
ஆத்தியதோர் வேகத்தின் குருச்செய் தாலும்
மனுவளவு குருவதனில் லாட்டிக் கொள்ளு
பார்த்தியதோ ரிம்முறைய குருசெய் தக்கால்
பார்ச்சலாம் வெகுவேதை பார்ச லாமே // 43.

பார்ச்சுகிற குருவைவெல்லா மிந்த மார்க்கம்
படபடத்தால் பசுதாயப்போம் பதனம் பண்ணு
92. தொச்சுகிற தயிருக்கு வரைதான் பாரு
தொட்டியடம் பட்டயடமெல்லாம் பொன்னாம்
போச்சுகிற விந்துவதால் பின்னை யாச்சு
பொற்கருவு தானவித்தால் பொன்ன தாச்சு
மாச்சுகிற வித்தையெல்லாம் யதினா லாச்சு
மக்களே மனதுவைத்து மகிழ்ந்து பாரே // 44.

மகிழ்ந்துபார் மாசற்ற வித்தை யெல்லாம்
மனசுபோ லாருமிந்தக் கருதா னப்பா
யகிழ்ந்துபார் ரேனகளை யென்ன சொல்வேன்
யெதுக்கு அசுகிறாய் விஞ்ஞத் தோடே
தகிழ்ந்துபார் ரென்னுடைய சட்டமுனி நூலும்
சாஸ்த்திரங்கள் பொய்யாது தப்பா தப்பா
அகழ்ந்துபார் ராராயந்த அருக்கை யெல்லாம்
அரகரா அனாதியிரு வான வாரே // 45.

வாரான வயிரவன்தன் தியானம் வேணும்
வந்தருளும் வாமத்தில் சக்தி வேணும்
தோரணத் திருமாலை அறிய வேணும்
சிக்குகின்ற சயனத்தே தெரிய வேணும்
வீரான வித்தையது அறிய வேணும்
வேதைசெய்யு மார்க்கத்தைப் பார்க்க வேணும்
நீரான நீரதனை அறிய வேணும்
நிறுமலமாம் நின்னருளால் யெல்லா மாமே // 46.

அ. ஆடம்பா கடம்பால் பூனீறாகும்
அழகான காணப்பால் காமங்களை யாகும்
வேம்பா யதினாலே யெல்லாம் வேகும்
வெகுவான சரக்கெல்லாம் வேதை யாமே
காமப்பால் வித்தையெனும் பதி.... னப்பா
காரமாய் வந்தவெளித்து வித்தைக் காகும்
சோமப்பால் வித்தையென்று சொல்லுகிறார்
சுகமான வித்தைக்கும் கருவைக் கேட்டே // 47.

கூட்டுகிற கருவறிந்து கூட்ட வேணுங்
கூட்டாட்டாலக் குறையுண்டு தெரிய வேணும்
மாட்டுகிற யனமறிந்து மாட்ட வேணும்
மடக்குவழி யறிந்தல்லோ மடக்க வேணும்
நாட்டுகிற வித்தையெல்லாம் பாம்பு நஞ்சு
நலமான கருவிதுதான் நன்றாய்ப் பாரு
பூட்டுகிற பூட்டெல்லாம் மிதுதா னென்று
புகழ்ந்திட்ட வள்க்கரு சூஸ்த்திரந்தான்
முத்தே // 48

சிவமயம். தேவிசகாயம். பண்டாரம் கிருஷி
வாழி வாழி நீடிக்கவும்.

93. கைலக்கியானம் 1200-ல் வாக்கியம் 1039-ல்
காவியம் அடிமுடி குழித்தயலம் சகல வியாதிக்கும்
குருக்க:

ஆமப்பா அமிர்தரச கற்ப மொன்று
அன்பான புலத்தியனே சொல்லக் கேளு
தாமப்பா அடிமுடியும் மொன்றாய்ச் சேர்த்து
சமத்தான போண்டத்தில் லிட்டுக் கொண்டு
நாமப்பா குழித்தயலம் நன்றாய் வாங்கி
நன்றாக குப்பிதனில் பதனம் பண்ணே// 1039.

பண்ணியதோர் தயிலமதை பணவிடைதா னெடுத்து
பத்தியுடன் யிருபோது மண்டலந்தான் கொள்ள
உண்ணியதோர் வியாதியெல்லாம் மொழிந்து போகும்
உத்தமனே ஆக்கைதனில் சட்டை தள்ளும்
நண்ணையமாய் தேகமதில் காந்தி மீறி
ரவிபோலே ஒளிவீசும் நாட்டம் கேளும்
புண்ணியனே அமிர்தரச தேக மாகும்
புத்திகெ உண்டாகும் புனித மாமே// 1040.

ஆமப்பா யின்னமொரு கற்பம் கேளு
ஆண்டுமொரு பூவாத காயை வாங்கி
போமப்பா கல்லுரலில் யிரும்புக் கோலால்
புத்தியுடன் மையிபோலே யரைத்துக் கொண்டு
தாமப்பா சிறுநீரால் கரைத்துக் கொண்டு
தப்பாமல் மறுதினத்தில் லிருத்தி போடு
நாமப்பா பத்தியமதை யப்படியே பண்ணு
நன்றாக ரவிமுகத்தில் உலர்த்தி டாயே// 1041.

உலர்த்திநன்றாய் முன்போலே யரைத்துக் கொண்டு
உத்தமனே ரவிமுகத்தில் காயப் போடு
சுழத்திமிக நன்றாக காய்ந்த பின்பு
சுருக்காக ரவியிலிட்டு மாப்போலப் பண்ணி
சிலத்திட்டு நன்றாகக் கரைத்துக் கொண்டு
தெளியவைத்து தெளிவிறுத்துச் சிலத்தைப் வாரு
பிலத்துடனே யிப்படியே பத்துமுறைப் பண்ணி
பேணியே ரவிமுகத்தில்க் காயப் போடே//
104௨.

போட்டுநன்றாய் உலர்ந்துமிக காய்ந்து தானால்
புனிதமுடன் மாப்போலே யரைத்துக் கொண்டு
நாட்டவழி கட்டிவைத்து மேருக் கேத்தி
நன்றாக சக்கரத்தை நன்றாய்க் கீறி
நாட்டிகமாய் யதின்மேலே மேரு வைய்த்து
சமத்தாக மசான பூசைப் பண்ணி
வாட்டமில்லா மேற்றொளியில் மனத்தை வைத்து
மெத்தான மேருவைநீ பதனம் பண்ணே//
1043.

பதனமதாய் மேருவைநீ வைத்துப் போற்றி
பராபரமாம் கேசரத்தில் மனத்தை வைய்த்து
சாதகமாய் ரேசக பூரகமும் பண்ணி
தன்மையுடன் கும்பகத்தில் சார்ந்து நின்று
மிதமாக பணவிடைதான் னெடுத்து மைந்தா
மிஞ்சாமல் தண்ணீரால் கொண்டா யாகில்
அதமான தேகமது வச்சிரம் போலாம்
மப்பனே மண்டலத்தில் சட்டை போமே//
1044.

94. சட்டைக் கழட்ட நரைதிரை மாற சாவில்லை
கரு அறியவும்:

போமப்பா நரைதிரையும் மொசிந்து போகும்
பொன்போலே தேகமெமாம் புத்தி யுண்டாம்
தாமப்பா போதமென்ன சொல்லப் போமோ
தயவாக போதைவைத்து திண்மை யாகும்
நாமப்பா வாசியது அடங்கும் வீட்டில்
நானென்ற பேர்போச்சு அரன்தா னாச்சு
ஆமப்பா ஆறுவகை வேறு தீர
அரகரா வாசி யடங்கும் பாரே // 1045.

இது வேறு கரு அறியவும். சிவமாலை கணக்கு
தெண்டு அளவும் அறியவும் பார்:

அறிவித்தேன் சகலசித்தும் மாட வென்று
அன்பான புலத்தியனே உனக்காய்ச் சொன்னேன்
நிறுவித்தேன் சமாதிகற்பம் வகையாய்ச் சொன்னேன்
நிச்சையமாய் வாதமது நினைத்தே னப்பா
தருவித்த யன்னாலைப் பதனம் பண்ணு
சதகாலம் குருபதத்தை சார்ந்து நில்லு
கருவித்த கருவறிந்து செய்ய வேணும்
காலறிந்து யோகமதை கருத்தா யூணே // 929

929-ம் கவியம் சிவமணி கணக்கு தெண்டு அளவும்
வேஷ்டி அளவும் கவினம் அளவு அகலம்
நீர்க்காவு.

உண்டான சிவவேடம் தன்னைக் கேளு
உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறேன் உனக்காய் மைந்தா
கண்டாயே சிவமாலை அம்பத் தொன்று
கணக்காக ருத்திராட்சம் கையா லேந்து
தெண்டா யோகதெண்டு அளவைக் கேளு
தனதாக அணிவிரல் முப்பத் தெண்டு
பெண்டா அளவாகச் செய்து கொண்டு
பேணியே கைதனிலே யெடுத்துக் கொள்ளே // 930

கொள்ளடா விபூதி உத்தமமா பூசி
கொண்டபின்பு வேஷ்ட்டியுட அளவைக் கேளு
நின்னடா அகலமது மூன்று முழமாகும்
நலமாக நீளமது ஆறுமுழ மாகும்
உள்ளடா கழிந்தான் சாணகலங் கூட்டு
உத்தமனே நீளமது நால்ச்சாணாகும்
ஆளடா காவியாலே நீர்க்காவியாகும்
அரகரா சிவவேடமாகித் தானே // 931.

தானென்ற வேடமதை யறியா மாண்பர்
சதிரானக் காவியைத்தான் தோய்த்துக் கொண்டு
வீணென்ற பாதகுறடு காலில் போட்டு
மெய்நிறைய விபூதியைத்தான் மெய்க்கப் பூசி
நானென்ற ஆணவத்தால் மதமே பேசி
நலமான பூரணத்தை தூசித் தேதான்
கோனென்ற குருவறியார் குருட்டு மட்டை
குவலயத்தில் வேடம்மிட்டு யோங்கினானே //
932.

95 ~~யோங்கியே~~ சாராயங் கள்ளு, கஞ்சா

யோங்கியே உலகிடம் வாய்வீண் பேசி
யேமாற்றி வயறுபசி பொறுக்கா டலைந்தான்
தாங்கியே பொய்பேசி திரிவார் மெத்த
தயவான வாலை யென்றும் சாராயத்தை
வாங்கியே குடித்து மதிக்கெட்டுப் போவான்
மார்க்கமுடன் கள்ளுண்டான் கஞ்சா வாங்கியுல.
- வால் கியே வாய்புலம்பி திரிவானையா
அகமாகப் பூரணத்தை யறியான் தானே /
933.

96. பிரம்மமுனி வயித்தியம் 84 - வாக்கியம் 246-ல்
கவியம் கருபூமி நாதம் முப்பூ விதம்:

சீரான வாதமென்ன வயித்திய மென்ன
செய்முறையோ டவிழ்தங்கள் செய்வ தென்னா
பாரான பல அவிழ்தங்கள் பார்க்க வேணும்
பார்த்தறிந்து செய்யுகிற பாகம் வேணும்
கூறான சரக்குவகை யனைமறிய வேணும்
குருவாசான் கை கேட்டு காட்ட வேணும்
சார்வாக யதைவிட்டு முறைதப்பா செய்து
சாஸ்திரமும் பொய் .... யென் சண்டாளர் தானே // 244

பொய்யென்று சாஸ்திரத்தைச் சொல்வானா....
...... பாழ்நரகில் வீழ்வான் பாவி
மெய்யென்று குருபதத்தை தொண்டு பண்ணி
வேதாந்தம் பலநூலும் விரித்துப் ......
கைமுறையும் குருமுறையும் கண்டு தேறி
கற்றவரை வணங்கியே சொல்லைக் கேட்டு
பொய்மறந்து மெய்யுகந்து அறிவில் கூடி
பூரணமே தெய்வமென்று போற்றி நித்தம்
துய்யவனே முறையோடே செய்து பாரு
தொட்டதெல்லாம் வித்தையெல்லாம் பலிக்கும் பாரே // 245

வாக்கியம் 247-ல் கவி சகலத்துக்கு குருவான
களஞ்சியடை சேர்க்க பார்:

பலிக்கவே கருவென்ன பூமி நாதம்
பாங்கான வாதமொடு வயித்தியமுஞ் செய்யும்
பலிக்கவே சொல்லாமல் மறைத்தார் சித்தர்
பாடினார் சாஸ்த்திரத்தில் முன்பின் னாகப்
பலிக்கவே சொல்லுகிறேன் கேட்பா ய → தை
வாரியத்து முறைசுத்த சலந்தை யூனிந்து காச்சி
பலிக்கவே குருவாக வைத்துக் கொண்டு
பாடியதோர் வயித்தியத்திலும் பாகம் கேளே // 246

பாகமாம் தயிலங்கள் வடிக்கும் போது
பாங்கான ஜலர்த்திக்கு கொஞ்சிகுரு போட்டு
பாகமாம் கட்டினதும் உருக்கினதும் பற்பம்
பாங்கான லேகியங்கள் செந்தூரங்கள்
பாக முடன் குருவதிலே சேர்த்தல் பண்ணு
பாங்கான வயித்தியமோ திறமோ மெத்த
ஆதகமாம் யாதைவிட்டால் வாதம் பொய்யாம்
ஆகாசம் பருதி உடுப்பு வேகந்தானே // 247.

97. தானென்ற யாதினாலே வெடியுப் பாச்சு
சத்தியுடனாதமென்ற கெந்தி சேரில்
.. மென்ற அண்டரண்டம் உருகிப் போச்சு
அரசர்கெடி .... கொட்டை யடிக்க லாச்சு
போமை ... . மென்ற வெடியுப் பாச்சு
புகழான சாரமென்னா நவச்சார மாச்சு
ஆமென்ற சார ...... றெண்குஞ் சேரில்
வறுபத்து நால்ச்சாரக்குங் கட்டிப் போச்சே // 248.

போச்சென்ற சாரம்விட்டால் சாரமில்லை
புகழான காரம்விட்டால் காரமில்லை
யோச்சென்ற சாரத்தின் மகிமை யென்னா
யென்பதிற்ச் சாரமொரு நவச்சார மாச்சு
தேச்சென்ற சாஸ்திரத்தின் மகிமை சொல்ல
சித்தர்முதல் ரிஷிகளால் முடியாதப்பா
ஆச்சென்ற ராமதேவர் சாரந் தொட்டு
ஆடினார் யெகுயுக மாடினார் வாதம்பார்த்தார் //

249.

பார்த்திட்ட காரமென்ன யுப்பு உப்பு
பாங்கான உவர்ப்பு மண்ணை வாரி
வேத்திட்ட முறைதான் காய்ச்சு வார்கள்
வைப்புப் பாங்கு கடையால் விக்கும் கருங்கார மில்லை
ஆத்திட்டு வாதமுறை செய்ய வென்றால்
அந்தயுப்பை வாங்கியதில் காய்ச்சி லத்தில்
வார்த்திட்டு அப்பேத்தி காய்ச்சி உப்பு
வளருமந்த பதமறிந்து முறைபாண்டம் வாரே // ௨50.

வார்கவே கல்பிபோல் வளரும் உப்பு
மறந்து காரயுப்பிலே அத்தசலம் விட்டு
பார்த்துமே அப்பேத்தி யெரித்துக் காய்ச்சி
பதமறிந்து முறைபாண்டத் தெடுத்துப் பாரு
உறத்துமே கருவெண்ணைப் பழச்சாறு மோரு
உரைக்குத்து மாப்போலே கொஞ்சம் வாரு
ஆத்துமே பொங்கியதில் வளர்ந்து பொங்கி
அதிகமாம் வைப்புக் கருங்கார மாச்சே // ௨51.

98. வாக்கியம் ௨௭3- கவை அறுவகை செயநீர் பார்:

காரமாம் மிந்தஉப்பு வேதைக் காகும்
கடைதனில் மூணாம்-காய்ச்சல் கருமருந்துக் காகும்
காரமாம் வேதையுப்பை செயநீர் செய்யால்
கருதியே சரக்கெல்லாம் கட்டிக் கொல்லும்
பாரமாம் வாதத்துக் காதி யுப்பு
பார்த்திட்டார் சித்தரெல்லாம் வேதை கோடி
ஆரமாம் வைப்புச் செயநீர் கேளும்
அறையுமென ஆறுநீர் விபரந் தானே // ௨52.

விபரமாம் வெடியுப்பு அஞ்சாலம் காச்சல்
விளாங்கவே பலம்பத்து நிறுத்துக் கொண்டு
இவரமாம் சீனமது பலந்தான் ரெண்டு
கண்டாரது பலம்ரண்டு கூடன் ரண்டு
யவரமாம் கடல்நுரையும் பலந்தான் ரண்டு
யோரைவென்ற சிப்பிசத்தை பலந்தான் ரெண்டு
அவரமாம் வெடியுப்போ டொக்கச் சேர்த்து
அப்பனே கல்வத்தி லரைக்கக் கேளே // 253.

அரைக்கவே அமுரியிலே பூனீ றிட்டு
அதுதெளியும் அண்டவெள்ளை கருவுங் கூட்டி
உரைத்துமே அரைத்துவில்லை ரவியில்க் காய்ந்து
யோட்டிலிட்டு மேலோடு கொண்டுமூடி
நிறைத்துமேல் சீலைசெய்து முழப்புடத்தில்
நீறியது சுண்ணமாம் நிலைக்கும் பாரு
இரைத்துமே சுண்ணத்தில் நவச்சாரம் பாதி
கூட்டியே பொடிபண்ணி பீங்கானில் வையே //
254.

வையத்துமே தாளிவாய்ச் சட்டியிலே கேளு
வளையம்போல் சாணியாட்டி தண்ணீர் வார்த்து
அய்த்துமே பீங்கானை அதிலே வைய்த்து
அசையாமல் மேல்ச்சட்டி கவிழ்த்து மூடி
குய்த்துமே காத்தில்லா இருந்தயிடந் தன்னில்
குழிவெட்டி மணலிட்டு தண்ணீர் வாத்து
மெய்த்துமே குழியிலிந்தச் சட்டி வைத்து
மேலேயொரு தாளிகொண்டு மூடிப் போடே //

255.

இந்தச் செயநீரில் ஆகும் சரக்கு 64 - சொன்னபடியும்

மூடியே பட்சத்தி லெடுத்துப் பாரு
முசிய ... ...ஞ்சியத்துச் சிலமாய் நின்றால்
ஆடியே செயநீரை குப்பி வாங்கு
ஆத்தாளுக்கும் வடுகனுக்கும் பூசை பண்ணு
ஓடியே செயநீரில் வீரம் பூரம்
வகைக்கு ஒரு விராகனிடை பொடித்துப் போடு
பாடியே பாஷாண மறுபத்தி னாலும்
பரிவான வெண்வைகை யிருபத் தஞ்சும்
ஊட்டியே கட்டுமடும் உருக்கினடு மாகும்
உபரசங்கள் சத்தாகும் மெழுகு மாமே //
306.

100. பிரம்மமுனி .... வாக்கியம் 311-ல் கவியம்

தாம்பர சுத்தி:

அறிந்துபார் தாம்பரத்தின் சுத்தி கேளு
அரிதப்பா சொல்லுகிறேன் தகடு வாங்கி
பரிந்துபார் பழச்சாறும் புளியிலை யுஞ் சாறு
பசுவினுட கோமியத்தில் பத்துநா ளூறி
பொறிந்துதான் யெடுத்ததனை புளியாட்டுந் தேய்த்து
புளிகரணை கிழங்கும் நாய்க்கொட்டான் பட்டை
செறிந்துதா னெடுத்ததனை பொதிந்து செம்பில்
திறமாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துக் கொள்ளே /
311.

யெடுத்துமே அகத்தியுடப் பசும்புச் சாறு
யிதமான முருக்கிலைச்சார் நாயப்பாகல்ச் சார்
கடுத்துமே கொள்ளிச்சார் தேசி நீரும்
கலந்தொன்றாய் யொருகலசந் தன்னில் வாரு
உடுத்துமே ஒவ்வொன்று யொருபலமே போடும்
உத்தகரும் குன்றுமணி யரைத்து நீயும்
கடுத்துமே தேசிக்கா யளவு போடு
கலக்கியே தாம்பூரத்தை யுருக்கிச் சாயே //
312.

அ. சாய்க்கவே வெவ்வேறே பத்துமுறை சாய்ப்பாய்
தாம்புரந்தான் கடியசுத்தி தங்கம் போலாம்
ஆய்க்கவே வேதையிட்டால் உரைநல் காணாது
செம்புனாலில் வெள்ளிஆறில்ச் சேர்க்க
மாய்க்கவே மாத்தைன்ன ஆருமாங் காணும்
மயங்காது தாம்புரத்தில் சுத்தி நன்று
தோய்க்கவே தாம்புரத்திலச் செய்முறைகட்க் கெல்லாம்
சுத்திசெய்ய மெத்தநன்று சுருக்காய் ~~கேளு~~ பாரே//
313.

<u>சூத பற்பம்!</u>

சுருக்காக சூதபற்பஞ் சொல்லக் கேளு
சூதமது மொருபலந்தான் கல்வத்திட்டு
வுருக்காக அண்டிமாங் கொட்டைத் தயிலம்
வாங்கியே சூதத்தில் விட்டு ஆட்ட
யாருக்காகச் சூதமதுச் சணைபோ லாம்
யெடுத்துமே கல்வத்திட்டு அப்பா கேளு
மருக்காக விடந்தீருஞ்சான் மூலிச் சாறும்
மாதேவிக் கிழங்குச்சார் வெள்ளருக்கம் பாலே//
314.

101. பாலோடு வகைவகைக்குச் சாம மாட்டு
பாங்கான வில்லைதட்டிக் காய வைத்து
கோலியே அகலிலிட்டு மேல்கலில் மூடி
இக்கிடமாய்ப் புடம்போட சூதம் நீரும்
ஆலவே தும்பைப்பூ போலாம் பற்பம்
ஆத்தானை பூசைபண்ணி யெடுத்துக் கொண்டு
பாலென்ற பணவிடைதான் நாளொன் றுக்கு
பனைவெல்லம் தன்னோடே பத்தியமாய்க்
கொள்ளே
/315

கொள்ளவே ரசபற்பம் வாய்வே காது
குணமாகும் நோயெல்லாம் கூறக் கேளு
கொள்ளவே கிரந்திகுஷ்டம் கூறவாய் சூலை
கூறரிய அரையாப்புக் குன்ம மெட்டும்
யெள்ளவே நோயெல்லாம் மோடிப் போகும்
விருது சொல்லி அயத்திலத்தை விரைந்து பாரு
உள்ளபடி சூதபற்பஞ் சொல்லிப் போட்டேன்
உத்தமனே தங்கமென்ற தாயைச் சேர்த்து
கள்ளவே சூதபற்ப நவலோகம் பத்துக் கொன்று
காட்டிடவே மாத்தறு கனக மாமே // 316.

அ. வாக்கியம் 317-ங் கவியும் வெள்ளைப் பாஷாணக் கட்டு பார்:

கனகமாம் வெள்ளைப் பாஷாணம் வெள்ளிக்குக் கட்டு
கட்டுதற்கு சூஷ்சமாய்க் கருதிக் கேளு
கனகமாம் பாஷாணங் கட்டி வாங்கி
கருதியே வெள்ளரி வேகும் போது
வனசமாம் வெள்ளரிச் சினை நடுவே வைத்து
வாங்கிடவே வெண்ணை கக்கிச் சுத்தியாகும்
சணாங்களே பிரம்பட்டைத் தயிலம் வாங்கி
சுருக்கிடவே கட்டியது சுத்தி யாமே / 317.

சுத்தியாம் வெள்ளருகு சவுக்காரம் வெல்லம்
சுகமாக ரேகித்து அரைத்துக் கொண்டு
புத்தியாம் பாஷாணம் கட்டி மேலே
பொதிந்துநீ தாம்பரத்தின் குகையாலே வைத்து
சித்தியாம் மேஷமந்தச் சில்லால் மூடி
சீலைசெய்து குக்கிடமாம் புடத்திலப் போட்டு
புத்தியாய்த் தேவபதம் பணிந்து போற்றி
புகையாது பாஷாணங் கட்டிப் போமே //
318.

102. வாக்கியம் 319-ம் கவியும் பாஷாண மெழுகு பார்:

கட்டியே யுருகியது மணிபோ லாகும்
கசடற்ற செம்பிலே பத்துக் கொன்று
மூட்டிடவே வெள்ளியாம் மெழுகு செய்ய
முறைகேளு முள்ளம்பண்ணி நெய்யை வாங்கி
தட்டியே வெண்கருவுஞ் சதிரக்கள்ளிப் பாலும்
சாரிக்கச் சிவனாரும் தன்னை வாங்கி
கட்டியே முள்ளம்பண்ணி நெய்யோ டொக்க
கலந்துமே பாஷாணங் கரண்டியிலே வைத்து
மூட்டியே யொருசாமம் சுருக்குப் போட
மெழுகாகும் பூசைபண்ணி யெடுத்துக் கொள்ளே //
319.

யெடுத்துமே வேதையிட்டால் பனிரண்டு மாற்று
யெட்டியே வெதுதாரம் மேரு மப்பா
யெடுத்துமே வாதமென்றார் வித்தைப் பாரு
யென்மக்காள் மோர்சத்துக் கிடமாம் பாரு
அடுத்துமே கட்டியதோர் பாஷாணந் தன்னை
அநுபானம் சுரங்களுக்கு கசாயந் தன்னில்
கொடுத்திடவே சுரமென்ற தோஷ மெட்டும்
குடிப்போகும் வாதசன்னி தொண்ணூற்றாறும்
அடுத்துமே கிட்டாது யோடிப் போகும்
அறையலாமேன் பாஷாண மகிமை காணே //
320.

வாக்கியம் 321-ம் காவியம் சாதிலிங்கம் கட்டு!

~~காணென்ற சாதிலிங்கம் கட்டக் கேளு~~
~~கருதியே நெல்லிக்காய்ச் சிவலிங்கம் வாங்கி~~
~~பாணென்ற~~

கோனென்ற சாதிலிங்கம் கட்டுக் கேளு
கருதியே நெருங்கம்பி லிங்கம் வாங்கி
பானென்ற பலமொன்று அயக்காண்டியா லிட்டு
பழச்சாறு முலைப்பாலுஞ் சுருக்குத் தாக்கு
கோனென்ற யொருசாமம் சுருக்குத் தாக்கு
கொம்புத்தேன் யொருசாமம் சுருக்குத் தாக்கு
யேனென்ற லிங்கமது சுத்தி யாகும்
யெடுத்துமுன் அயக்காண்டி தன்னில் வையே//
3௨௧.

வைத்துமே ஆவிரலிப் பருபாகல்ச் சாறு
விட்டு அரைத்தந்த லிங்கத்தின் மேலே பூசி
உயத்துமே பேய்க்கொம்மட்டிக் காய்க்குள் வைத்து
யொருபுடந்தான் போட்டெடுக்க முசுக்கட் டாச்சு
தையத்துமே சன்னிசுரந் தோஷ மெல்லாம்
சண்ணுமே தொண்ணூத்தாறு வாதம்
சேத்துமே மெழுகுசெய்ய வேணு மென்றால்
செவ்வகத்திப் பூம்பட்டை யடித்துச் சாறு
பயத்துமே பன்றியுட நெய்யுங் கூட்டி
பாங்காகச் சுருக்கிட்டு மெழுகு மாமே//
3௨௨.

மெழுகெடுத்து நவலோகந் தன்னி லீய
மேதித்து பத்தரையே மாத்து காணும்
தழுகெடுத்து மெழுகிலொரு பணந்தானுண்ணில்
சன்னிசுரந் தொண்ணூத் தாறும் போகும்
தெளிவாகும் மரிதாரம் தன்னை வாங்கி
தேசிங்கீர் அண்ணாம்பிலே சுத்தி செய்து
யெழுதான ஒட்டிலிட்டு அருபேவி ஷேத்தி
யருசாமம் காந்தைச்சார் சுருக்குத் தாக்கே//
3௨3.

தாக்கிடவே அரிதாரங் கட்டிப் போகும்
சன்னிசுரந் தோஷமெட்டு சயமீளை காசம்
சேர்க்கிடவே யரையாப்பு அருகண்ணி கிரந்தி
சூலையொடு பதினெட்டுக்குஷ்டம் வாய்வு போகும்
தாக்கிடவே செந்தூரஞ் செய்யக் கேளு
சத்திநெடுஞ் சாரணைவேர் குக்கில் ரண்டும்
ஆக்கிடவே முருக்கிலைச்சார் வாய்நீ ராலும்
அரைத்து மால்தேவாக் காங்கி பூட்டு
போக்கான காவிமண் சீலை யேறு
பொதிந்துமேல் குக்கிடத்தில் போட்டு வாங்கே//
324.

104. சிவமயம் போகர் 700-ல் முப்பு முடிக்க வைப்பு
700-ல் பார்!

கதிரவன் முன்னே கர்மம் பெருகி
மதிதனைக் கண்டு மலாது பூத்து
பதிதனில் வளர்ந்துமே பாரினிற்க் காரமாய்த்
ததிதனில்மே போந்த தன்மையின் சுண்ணமே//

சுண்ணமாய் நீண்ட அரா பூபதிதான்
தன்மையா~~ளாலே~~ னாலே சதாசிவ மானார்
நன்மைமே பெருகி நாத~~ம~~னி மதனி
துண்மையா னாலே யுசந்திடும் நீரே//

நீரான அப்பு நிலையான உப்பு
சீராக கூட்டி சிவமாக நின்றது
பேராக ரெண்டு மொன்றாய்க் ~~கூட்டிக்~~ கூடி
காரான காரங் கல்லுப்பு மாச்சே//

உப்பான கல்லு உவரான பூரணம்
அப்பான விந்து ஆதி நிராமயம்
செப்பாத போதம் சிவனாதி விந்துவை
முப்பாம் வளமை முடிதலைக் காணுமே //

காணுமே வந்த கயிலாச பூரணம்
தோணுமே வந்த தொடுகுறி போலவே
வீணல்ல அந்த மெய்யான முப்பூவை
யாணுவம் நீக்கி அந்தப்பூ வேண்டுமே //

வேண்டுமே நாதம் மெய்யான விந்துவும்
தாண்டு கோலான துடியான கல்லுப்பும்
ஆண்டுகொள் மூன்று மறைத்திடு விந்துநீர்
வேண்டி யரைத்து மெய்யாக வட்டிடே //

வட்டதுபோலே வடிவா யுருச்செய்து
திட்டமா ரவியில் செம்மையாய்க் காயந்தபின்
வட்டமதோட்டில் வைத்திடுப் பத்தெரு
திட்டமாய் நீறிச் சிவக்கவே வாமே //

குருவான முப்பூக் கட்டி முடித்திட
திருவான மாது சியலது உண்டாம்
உருவாம் மறுபதும் ஒடி ஒடிங்கிடும்
தருவான வைப்புச் சரக்குச் சொல்வேன் //

அ. லிங்கக் குழம்பு வேதிக்கி:

லிங்கம் விராகனிடை -1, வெண்காரம் விராகனிடை-1,
பெரிய ஆமணக்குமுத்து விராகனிடை -8, வாளம்
விராகனிடை -16, கல்வத்திலிட்டு நெய அரைத்துப்
பரணியில் அடைத்து வைத்துக் கொண்டு குண்டுமணி

பிரமாணம் சாப்பிடவும். வெந்நீர் சாப்பிட்டால் கட்டும். பச்சத் தண்ணீர் குடிச்சால் பேதியாகும். மெத்த பேதியானால் வசம்பு கியாழம் குடிக்கவும்.

சிவமயம்.

பஞ்சபூத உபரசம்:

விளங்கிய அப்பு விசையான சவுக்குடன்
துலங்கும் நண்டோடு சுகமுடன் ரத்தையும்
யிலங்கும் கிளிஞ்சி யியலாமை தன்னோடு
பலங்கள் யாதுவெல்லாம் பார்ப்பூ வானதே // 754.

106. முன்னூற்றில் ௩50க்கு மேல் சகல சரக்கும் சுத்தி முறை:

செய்யப்பா கைமுறையைச் செய்து காட்டு
   செய்தொழிலை பாகமாய்ச் செய்யச் சொல்லு
வையப்பா சரக்கெல்லாஞ் சுத்தி செய்து
   மாட்டப்பா சுத்திக்கு வகையைக் கேளு
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை மேனிச் சாறு
   புகளாகப் படியொன்று கத்தாழை பால்
மெய்யப்பா படியொன்று அமுரி தானும்
   விளங்கவே படியொன்று பாண்டத் துற்றே // ௩51.

பழுத்துவாய் பழச்சாறு படிதா னொன்று
   உத்தமனே செம்பரத்தம் பூணீர் விட்டு
ஊத்துவாய் ஒன்றாகத் தம்பலச் சாறு
   ஒருபடியாம் கூடவிட்டு முலைப்பால் கேளு
ஊற்றுவாய் படிகால்தான் ரேகித் தேதான்
   உறைப்போடு பாறையுப்பு யிணங்க னோடு
குத்துவாய் காரம்பூஞ் சீனம் சாரம்
   திரமாக வகையொன்று பலந்தான் காலே //
௩52.

அ. சிவமயம் பூரணாதி லேகியம். கலைக்கியானம் 823-ம் பாட்டில் பார்:

திறமாக யாருக்குஞ் சொன்னால் பூரணாதிச்
செப்புகிறேன் புலத்தியனே திறமாய்க் கேளு
உறுமான திரிகடுகு சூரணமே செய்து
உத்தமனொரு மூலிகையின் காம்பு விதை நீக்கி
கறமான சட்டிதனை காய வைத்துக்
கருகாமல் மூலிகையைக் கடைந்து மைந்தா
திறமான திரிகடுகு சூரணமே செய்து
நேராகத் தான்கடைந்து வைத்துக் கொள்ளே //
823.

கொள்ளப்பா கரும்புச்சாறு வாங்கி மைந்தா
இணமாக அடுப்பேற்றி பாகா கிண்டி
மொள்ளப்பா பாகுவருஞ் சமையந் தன்னில்
மேனாக யாருபொடியும் மெள்ளக் கொட்டி
மல்லப்பா பிடித்ததுபோல் கிண்டி கிண்டி
மார்க்கமுடன் பாகுடனே பொடியும் சேர்த்து
தெல்லப்பாய் போலவமே திரளும் நன்றாய்
திறமாக பிசைந்துருட்டி பதனம் பண்ணே //
824.

பண்ணியதோர் லேகியந்தான் பூரணாதி
பார்த்தனிலே யிந்தமுறை ஒருவர் காணார்
உண்ணப்பா சுண்டைக்கா யளவு விதம்
உண்டபின்பு மூலமதில் உன்னையே

தொடர் வரு இல்லை.

ஹரி ஓம் நன்றாக! குருவாழ்க குருவே துணை

சிவமயம்!

உன்னையே பொருளென்ன வுகந்துப் போற்றி
யென்னையும் பிறவும் நீயான தாயுமே
சொன்ன தென்னிட ரெலாந்து கத்துனின்
மனந் தன்னிலே கருணை வைத்தருளவை ஐஸ்காரம்.
ஹரிஓம் புண்ணிய பஞ்சாக்ஷர விளக்கம்.

உந்தி கமலத் தைம்பகரனை
யுகந்த சத்தி வல்லபையைச்
சந்தித்த யனமால் ருத்திரனைத்
துயங்கு மயேசுர சதாசிவத்தைப்
புந்தியதனால் தியானித்துப்
புண்ணிய பஞ்சாக்ஷ ரவிளக்கஞ்
சிந்தித் துரைத்தேன் சிவனுமையாள்
சிறுவன் குமரன் காப்பாமே // 1.

வேதாகமங்கள் பூராணங்கள்
மிக்க நூல்கள் சாஸ்திரங்கள்
ஏாதாரத்து மூலத்தி னடங்கி
யெழும்பி யொருங்கி கிற்றாம்
ஆதார றறிவார் .. நந்தமுனி
துலங்கும் சுவாமி தம்பிரான்
பேதா பேத மத்ததை
பெரியோன் செய்த ஜாலிதுவே // 2.

ஒத்தவ றறிவுள் ளோர்கள்
கவலையத் தவர்கள் சூழப்
பெத்தமெஞ் ஞான தேசி
புண்ணியன் சபையின் மேதை
உத்தம குணமா ணாக்கன்
னொருவனாங் கெழுந்து போற்றி
வித்தக முனியே கேளும்
விண்ணப்பம் மொன்று ரைப்பான் // 3.

சுத்தமாம் சூசு நேயங்
துதிப்பது மனி டர்க்கு
வித்தமெஞ் ஞான தேசி
மெய்யனே யடியேன் னெஞ்சில்
துத்தது கேள்ப்பேன் கேட்ட
அறைபு . . . . துர்த்தன்
சித்தமீ தினிர்க்கா னாமல்ச்
செப்புமென் றடிப ணிந்தான் // 4

செப்புமென் றன்பன் கேட்ட
சேதியு மதி . . . . . மெண்
ணாப்பொரு வத்த ஞான
அபதேசக் குருவுஞ் சொல்வா
ரிப்பவு முரைத்தார் போல
விதுவரை கேட்ட தில்லை
தலவு முரைத்தா யாகில்
தாங்கலும் வைப்ப மேதான் // 5

ஒருவொரு குறையை யென்னும்
கோழியே சீஷ னென்றும்
பெருவிதை மந்தர னல்லோ
பிலத்தவ னாசான் டன்னைக்
கருவச னங்கள்க் கேழ்ப்பான்
கருத்தினுக் கிதமேத் தேற்க
குருவுரை செய்யும் ஞாயம்
கா—றுங் யஞ்ச வேண்டாம் // 6

2. யன்னது கேட்போம் கேளா
திருப்ப மென் றெண்ண வேண்டாம்
உன்னின வுகதே தேர்த்தி
உதித்ததை யடைக்கி டாமல்
பண்ணினை யாகில் நாகமும்
பருதற வுரைப்போ மென்றார்
றன்னவன் கேட்டை கூர்ந்து
வடியிணைப் பணிந்து ரைப்பான் // 7

~~உதித்ததை யடைக்கி டாமல்~~
கல்வியா லறிவால் மிக்க
காரண மான தேசி
வல்வினை தீர்க்க வந்த
மாணிடக் குருவைக் கேள்ர்
நல்வினை யென்ப தென்ன
நவின்றபின் தீவினையைச் ~~[illegible]~~
சொல்லுமென் றன்பின் றாலும்
தொருதடி பணிந்து வீழ்ந்தான் // 8

பேசியாம் கழப ணிந்து
பிள்ளையை னோக்கிச் சொல்வார்
காசியென் றெழுத்து றெண்டு
கண்டட விரண்டு .. மிதும்
மாசிவா யென்று கூயும்
மாந்தனை வினைகள் றெண்டும்
பேசிடி ல்ரண்டு செல்லும்
பிக்கினே தனைவைத் தாயே // 9

வைத்தனை யாகி லென்ன
வகுத்துரை செய்வோம் பிள்ளாய்
தத்துவந் தொண்ணூத் தாறில்ச
சாத்துவார் வினைகள் றெண்டும்
அத்தைநல் வினைதீ வினையெண்
றறிகுவா ரதனைக் கேட்டாய்
யுத்தநல் கேள்வி தானே
ஓதுவோம் மண்ப னேகேள் // 10

நன்மைசெய் திடுவ தெல்லாம்
நல்வினைப் புண்ணி யங்காண்
தின்மைசெய் திடுவ தெல்லாந்
தீவினைப் பாவ மாகும்
கர்மமிங் கிடச்செய் தாலக்
கவலைக் கொள் மிடிய னாவார்
தர்மமிங் கிடச்செய் தாலும்
தாழ்வறு வாழ்வ னென்றார் / 11

அ. புண்ணியரை அறிதல். நன்மை தின்மை யறிதல்!

புண்ணியம் பாவம் றெண்டாலே
புறப்புட னிறப்பு மாகே
பண்ணின்ன னயன்பு வியிலே
படைத்தவ ரறிந்தோ றெல்லாம்.
மெண்ணி உகல் வழிய் டாக
யெவ்வள வேனு மேய்ந்து
நண்ணிசெய் திருவாயே னொய
நல்வினை யாண்டு தென்றார் // 1௨.

வினையிது வென்று நன்றாய்
விளம்பிய ஞான தேசீ
தினையடி பணிந்தெ ழுந்து
தன்கரங் குவித்து ரைப்பான்
உனையடுத் திருவினையா லுள்ள
நானறிந் தேனை யைய்யா
யெனையடு மைக்கொள் புண்ணிய
மியம்பிடு மெனப்ப ணிந்தான் // 13.

3. நன்மை தின்மை அறிதல் குருவுஞ் சிவனும் வணங்கி தர்க்கிக்கிறார்!

அடியிணைப் பணிந்து நின்ற
அன்பனை யறிவுள் ளோர்கள்
படியின் வாதிக்க மூத்துப்
பண்ணிடும் புண்ணி யத்தை
வடிவுகண் டேவ் றாதுந்தன்
வத்துமிவ் வளவென் றோத
முடியுமோ நம்மாலத் தம்பி
மொழிப்படா தென்று ரைத்தார் // 14

அரிதென வுரைக்கக் கேட்டால்
னம்பனு மெழுந்து சொல்வான்
தெரிவுறுள் ளுந்தன் வாக்கால்த்
திருந்தியெவ் வளவா மூர்ந்தான்
பரிவுட னிறையும் புண்ணியம்
பருவம்மா னறிய வேணும்
விரிகடை யோனே யென்று
மெல்லடி பணிந்து வீழ்ந்தான் // 15

சென்னி தாழ்ந்துற வணங்கிச்
செங்கரங் குவித்த பிள்ளாய்
யன்னிய வேத நால்க
ளாகம் புராண மெல்லாம்
மின்னிலவர் தன்னிலே பாவ
மிசைபர புண்ணிய மென்று
துன்னிட மாந்த ரெல்லாம்
மோதிரு மறிவாய் நீயும் / 16

யெவ்வள வாகியுஞ் சொல்லி
யம்பினை யேதுக் கென்றார்
றவ்வள வெழுந்து போதும்
மையனு முரைக்க லுற்றான்
செவ்வை யொத்தவர்க்குச் சொன்னால்
ச... பலம் பயக்கை யிதுவே
கவ்வையு முண்டு பின்னால்க்
கண்டிடு மெனப்ப ணிந்தான் // 17

கண்டிடு மெனப்ப ணிந்து
கருத்தினை நோக்கிச் சொல்வார்
விண்டதில் வினையுந் தேடி
விளம்புவ தறிவோம் பின்னாய்
நன்றென நகைத்து ராசன்
நண்பனை யருகிருத்திக் கொண்டு
. . . புண்ணி யத்தின்
குறிப்புக ளுரைக்க லுத்தார் // 18.

<u>சகல தானதருமம் செய்.. விபரம் அறிதல்:</u>

பொசிப்பளித்தல் திருக்கோவில் வாவி கூபம்
புறத்திண்ணை திருவாசல் மண்டபங்கள்
பசித்தேவர் வந்திடல்த் தள்ளார் சத்திரங்கள்
படுக்கவிடங் கொடுத்தல் மடம்தோப்புத் தாபக
கசி... த்தி யறிந்தே சேலைகள் கொடுத்தல்சகம்
காத்திடுதல் வந்தவரைப் பூப றித்தல்
விசிப்பலகை தலைகாணி கட்டில் மெத்தை.
விடிமந்தார் தனையிருத்தல் மிகவே புண்ணியம் //
19.

பட்டணிகை னாராயந்தில் லிடம்பின் தீட்டால்
பாய்கள் துயிலாடை முதுகடி விலக்கள்
கட்ட விழ்த்தல் தலைமேட்டல் உறவு கூட்டல்
கர்மவிடாய். தீத்தல்த் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தல்
கிட்டிணரைத் தர்பணித்தல் பூசை லாங்கள்
கெதிக்கு வேசா = பூசை மறையோர்க் கன்னம்
வெட்டியல் முன்னெடுத்தல் குருபூசை செய்தல்
மெய்முதுகு தெய்த்து விளக்கிடுதல் புண்ணியம். /
௨0.

ஆமத்தப் பிணைக்குதவுதல் பிள்ளைப்பால் வார்த்தா
தரித்தல்ச் சிறையிருப்போர்க் கன்ன மீய்தல்
பாரினிற் பூசை யெண்ணெ யடைக்காய் சுண்ணாம்பு
படிப்பவர்க்குப் பிழைத்திருத்தல் பரிந்தே யீதல்
ஒதிவைத்தல் சுமைதாங்கி வண்ணா னாடை
யுடைந்தவர்க்கு முதவிசெய்த துயரை யோட்டல்
மாதர்க்குத் கெற்பமது காத்தல் பாதாரந் தின்னல்
மணந்தனியப் படுத்தலிவைப் புண்ணிய மாமே//
௮௧.

வருத்தமுற நடந்து ஆகாரஞ் செய்தல்
வழியறியார்க் கிதுவழியென் றுரைத்தல் நெஞ்சில்
வெருத்தது [illegible] டு தல்லும் பகாரஞ் செய்
செய் பிறவாக [illegible] எச்சில் வழித்தல் பிணிக்குத்
தீர்த்தல்
எருதுமுட வரக்களித்தல் யெண்ணெய் தேய்த்தல்
யின்றதந்தை தாயிழந்த [illegible] நால்க
கருத்துறச்செய் வயாத்தியம் கன்னிகை தானங்கள்
காசினியிற் புண்ணியமாய்க் காணுந் தானே//
௮௨.

தானதர்ம [illegible] புண்ணி யங்கள்
தாரணியில் மெத்தவுண்டு சொல்வார் நல்லோர்
ஞானவர்கள் நாமறிந்த திதுவே சொல்லி
யறிவித்தோ மெண்குருவை மேனிச் செய்தோர்
உனைமுறக் கேட்டு மாணாக்கன் நானும்
முழுமகிழ்ந்து போதத்தியாரு [illegible] வித்து
நினைகுரு பரனே [illegible] புண்ணி யங்கள்
நானறிந்தே னினிப்பலன் சொல்லவேண்
பணிந்தான்// ௮௩

முந்த நன்மைப் பின்னாளிற் கண்டிடு மென்றன்
பன்மொழிந் தடியல் வீழ்ந் தெழுந் தாசார மாக
பிந்த யாருகொளு குவித்து நின்றதெல்லாம்
புண்ணியத்துப் பலன் கேட்ப்ப மென்று தானோ
சிந்தினை செய் தெவ்வளவோ தாந்தான் புண்ணியஞ்
செப்புமென் றிருந்தினை யாதாமே கேள்வா
உந்தனைப் போலிப்படிக் கேட்பா ரில்லை
உத்தம மாணாக்கனே கேளென் றுரைப்பார் //
௨௪.

யாதுபல னென்றுரைப்ப தறிந்திவே தென்னி லாரேனி
யொரு புண்ணியத்தைச் செய்வாயச் செய்தால்
முதுமையிற் செய் தெந்தந்த புண்ணி யஙகள்
முத்துமடைந்திடச் செய்யாப் பாவங் கடவதில்
புதுதச் செய்திருவர் தெரியா தாற்கும்
மொத்தவளவாகனா. வறிய வேணு மெயுடை
யீற்று வினையுஙு கலந்துதானால் வருத்துநாம்
மாதுறைப்ப டாதென மொழிந்தார் // ௨௫

௫. பியம்பிய நற்குருவைக் கேட்டைடமுந்து
யிருகரமுங் குவித்துவாய் புதைத்து நின்று
செயம்பெற வென்றெண்ணி யொருப் புண்ணியத்தைச்
செய்பவர்க ளாதிற்பாவஞ் செய்வாரோதான்
தயங்கவுரைத் தனையென்ன பகுத்துச் சொல்லத்
தானுலகில் பேசினையோ வழியே தக்குப்
பயஞ்செனிக்க வுரைத்தனையோ உன்னா தாமே
பாருலகிற் காட்டுமெனப் பணிந்து நின்றான் //
௨௬

பாலகனு மியம்பியசொல் லாசான் கேட்டுப்
பழக்குளூஉக்கச் சிரித்தேயவ் வேது சொல்வார்
சாலவுனக் கியம்பியேனா முலகில் சொன்ன
திண்மையல்லப் பயப்படவு முரைத்த தல்ல
ஞாலமதி லுள்ளபடி தானே யோர்வன்
நலத்திடை றொக்கவவன் செய்திருந்தால்
வாலவயதில் பெறுவன் செல்வம் கூட
வருமவதிப் படுவனிது சாட்சி யென்றார் // 27.

பண்டொருவன் செய்திருந்த புண்ணி யங்கள்
பலித்துலகை யாளவந்தா னவன்றனக்கு
யண்டுகுஷ்டம் நோயவாதம் நிறைமிகு
யிளவயதி லிறந்திடவும் வந்த தென்ன
கண்டுதெளிந் தறுபோகம் மத்த தென்ன
சந்தான மத்திருப்ப தென்ன பின்னைய
அன்றுசெய்த புண்ணியத்தின் பாவ மென்று
அறி...தி வாரீர் புவியில் சாட்சி யென்றார் //
28.

வாழ்வுபெத்த பிறக்கஉறு கெடுக்கல் நோவு
வந்ததெனில் புண்ணியத்தின் பாவ முன்னாட்ச்
சூழவவன் செய்திருந்தான் சாட்சி யந்தத்
தொல்லுலகில் வாழ்பவரில் கண்டு கொண்டும்
கேள்வியல்லா மாந்தர்ச்சிலர் புண்ணி யங்கள்
கெம்பீர மாய்ச்செய்வா ரதில்பா வங்கள்
சூழும் வழியதை காட்டி யன்னம் பகரு குத்தகு
சொல்லாயதின் பின்பலனு முரைசெய் வோமே //
29.

செய்கின்ற தொழில்தன்மை யாகச் செய்து
தீங்கண்டித் திரவியங்கள் தேடித் தன்மம்
வையகத்தின் செய்துபலன் பெறுவா ருண்டோ
மனங்களிக்கப் பணிவிடைசெய் வார்கட்க் கெல்லாம்
கையிலினித் திருவுண்டோ நடைக்கா ணாமல்
கருவறை யாமலிவன் புண்ணி யவான்
செய்கின்ற தன்மைமன யெவருஞ் சொல்லச்
சீர்பெறுவ ருண்டோகொ செப்பு வாயே // 30

6. காவினைக்குத் தரசனைகள் நால்வு நீங்கிரார்
கண்மனையாய்ச் சாலகங்கள் வந்த தேனும்
மேலொருவன் நிஷல்செய்து நீர்மோர் தண்ணீர்
விடாயக்கரு ளிப்பேர் பெற்றால்
பலனவற்கோ நாலவருக்கும் பகிர்ந்து சொல்லு
மிகுதிக்குத் தங்கள் நல்லசெலம் மோறொருவர்க் காளிப்பன்
கடலியான் சலிக்கத்தனை யுணர்ந்த வாமறையோர்க்
கருத்துசெல மில்லையென வடரும் பாவம் // 31

கருந்தபசி யோடொருவன் வந்து கேட்கில்
கைவிரிப் பணிச்சரக்கி மில்லை யென்பான்
கொருந்தனம் மிந்தவகை யாயுங் குத்தும்
கேட்கில் வைத பாவங்கள் சூழுங் கண்டீ
ரிருந்தனம் மிறவன்றிக் கொத்த மன்றி
யெல்லவரு மிதுதன் மென்றா ராகில்
நெருந்துனைக்கும் பேர்பெறுவன் கிலேச மன்றி
நிணிலத்தில் வாழ்ந்துசுகித் திருப்பர் தாமே // 32.

அன்னமிடுஞ் சத்திரமென் றறைப்ப தென்ன
அதிதிபர தேசியர்மற் றெவர்வந் தாலுந்
தன்னவ ரென்றெண்ணி உமுகம் பார்த்தி டாமல்
தின்னுத லில்லாமல் முதளிப்ப தன்றோ
சொன்னபிழை யன்றியுந் தமிழ்ச் சத்திரம் போலத்
தொல்லுலகி லில்லையெனப் பேர்பெற் றதால்
மன்னவனென் றலகாள்வன் பிணிநோ யன்றி
வயதுநா ளிருப்பதனை வளையும் வேதம் // 33.

பொன்னுலகில் மறுமோட்ச வழிகள் தேடி
புண்ணியங்கள் செய்பவரவ ரன்பு கேளீ
றன்னமிட்டுத் தாவியதிற் கல்லும் நெல்லு
மாகவஞ்சு திரம்புகிற வாறத் துடுத்துத்
தின்னமெனக் கறிபகிரக் கைக்குழம்பு காதே
தனைச்சாதம் பொசித்தா னப்பா வென்பார்
சொன்னகுற்றம் வயத்திலெழும் நோவி றைபுந்
தோன்றுபஞ்ச குணமஞ்சு மென்ன லாமே // 34

கண்ணினெஞ்சில் வைகுந்த நோய்கள் வஞ்சனைகொல
கைகூடாங்க ளானதும் மன்னத் தாலே
புண்ணியத்துள்ளே பாவமிகுந் ததுகண் டாயோர்
பண்ணுகின்ற புண்ணியத்திற் குத்த மத்தால்
பலநுரைக்க லாமன்றி பகரப் போகா
தெண்ணியடு நாமுரைத்த புண்ணியத்துக் கிடரு
செய்தோர் படும்பாடு மியம்ப வோமே //
35.

யாருலகத்தில் வதைப்பன் வறுமை யாவும்
ஒழிந்தெழியுந் திருடாகிச் செவிகேளாமல்
வழியிலிருந் தலந்திருவென் வயத்தில் மோதி
மாபாவ புண்ணியத்துக் கிடறு செய்தோன்
அரியக கருவக் கரிசியொரு காசியு
மெப்பாவென் றவைகளிரண்டு மேந்திக் கெடுப்பன்
யெருணெப்பு சிப்பதையே ரிந்த துப்ப
ண்டேத்த மில்லையென வியம்பும் வேதம்//
36.

அன்பனிவை கேட்டுமெய்யுந் தாசான் பாத
மணைத்துமிரு விழியுலொத்தி யவைகளிக் கூடப்பி
யின்பமுற வன்னுரையைக் கேட்டு நாயே
ணிருசெவியுங் குளிர்ந்துவய ரெம்பித் தையா
கின்புவித தணிலொருவர்ப் புண்ணி யங்கள்
கருத்தெய்தி டோரப் பொறுவ துண்டோ
உன் செயலைப் படியாமோ தெரியா தையா
உலகில் மனுச் செயும்பாவ முறையு மென்றான்//
37.

பாவமறிந்திட வுரையுமென்ற பிள்ளாய்
பக்தியுடன் அன்னமிடப் பாவம் வந்து
மேவிநின்ற வன்னணக்கிக் காட்டித் தந்தும்
மெய்ப்படிக் கேள்பெரித்து தன்கா ணென்றார்
ஆவலுட னிருந்து மாணாக்கன் றானும்
மடதனிலே யிருந்து கரங் குவித்து நின்று
பூவதனில் விளக்குவது முறைத்திறையா
யாப்புவாயில் முதற்பாவம் முறையு மென்றான்//
38

யிதக்கமற வடாத்தது உதைத்திருதல் சொரி
பெருந்த வருப்படுதல் பகிர்த்தி செய்தல்
அதக்காரண மையொரு வருட மைகொள்ள
வடைக்காய் கையிவிடுதல் வைத்த உசேர்மற
தனை யெடுத்தல்
இதக்கேடு உசெய்தல்சினை உவைத்தே யெரியவைத்தே
தொண்மையுட னிடஞ்சலென்றும் படுத்தல்
முதல்க்கருவை வெறுத்தே நிந்தித்தல்
பண்ணுவதே முதற்பாவ மென்ன லாமே // 39

சேவல்கொச்சை யெனக்கண்டு அரிச கத்தின்
சிவனழித் திருதல்கண் ணிசிக்க மென்னும்
ஆவலுடன் பரிவலையா உயரைத் தாளும்
மழித்தவர்கள் ளொரும்புடனே சிறுமி யாண்
பாவசென்ம மாகவெடுத் திருப்பார் பின்பு
பாரில்விலாய் கானவகை தோத்த துள்ளோ
போவரிது வேதமொழி யாகப் பெற்றார்
புண்ணியவா னெனப்போற்பெற் றிருப்பாராமே // 40

யாவராங் சட்டிருதல் கொற்பம் மெழித்தல்
நெஞ்சுயாட்டு ~~யாது~~ யார்கள் வதைத்தல் நன்றி
இன்றவித்தீக் கொள்சொல்ல நினைந்திருதல்
கண்ணிலக் காதில்க் கொ .. தந்துரைத்தல் பதர்
மண்கலந்து மொயஞ்செய்து நல்லதென வுரைத்து
விற்ற லகலகுறைத்தல் நறுக்கி மொக்காவ் சொத்தும்
ஒசிறுத்தல் ....
.... தப் பொய்த்தல் அல்ல உரைத்திருதலை
மருப்பாவக னறாகாமல் புண்ணியஞ்செய்
வார்க ளென்றார் // 41

~~புண்ணியஞ்செய் வார்களென்று சொல்லிப்புதல்வனாம்~~
~~புதல்வனாம் கேட்டேயிருந் திருகரஞ் சென்னிமேல்~~
வைய்த்து

புண்ணியஞ் செய்வார்க ளென்று சொல்லிப்
புதல்வனும் கேட்டேயிருந் திருகரஞ்
சென்னிமேல் வைத்து மாணாக்கனுஞ்
செப்புறான் மெய்யான தேசிகர்
யுன்னி யுரைத்த முகூர்த்தமும்
மொக்குமென் னெஞ்சில் யுள்க்கொண்டேன்
மண்ணில் பாவ மணுகாமல்
மனிதரும் புண்ணியஞ் செய்வாரே // 42.

கிட்டவா வென்றழைத்தன் புடனர்ச்செவிக்
கின்பமாகவே சொல்லுறார்
மூட்டறி வில்லா மாந்தர்கள்
முகூர்த்தஞ் செய்வர் குருமொழித்
தட்டாத பேரறி~~வா~~ ளர்கள்
தன்காரி யங்கள் முன்பாருமே
திட்டமாய் புண்ணியஞ் செய்திடுஞ்
செய்வைய பாவங்கள் கிட்டாதென்றார் //
43.

தேசத் தரசர்கள் போற்றிய
சித்ரே குருமொழிப் பெத்தவர்
நேசத் துடனே யொருபுண்ணியம்
நிலத்தினிச் செய்ய வைத்துரைத்தீரோ
மாசற்ற குருமொழி தப்பினால்
மரவர மென்றுமே சொல்லுறார்
பேசப் பயமா யிருக்குது
பெரியோனே யென்மொழிக் கேட்டிடாய் //
44.

நந்தவனச் செடி போடவோ
நாற்கல்லு மண்டபம் கட்டவோ
மந்த் சிவபூசை பண்ணவோ
மன்றாடி ஏழைக்கன்னம் கொடுக்கவோ
வந்தவர்க் கன்னம் பகிர்வோடு
மயேசுர பூசைகள் பண்ணவோ
யாந்தான் புண்ணியஞ் செய்வென்றா
லாதகட்க்கும் ஞாயங்கள் சொன்னரே // 45

தண்ணீர் மோரு கொடுத்திட
சாவும் காகமும் வைக்கவோ
எண்ணியே சத்திரம் போடவே
யினைப்பாற திருவாசல் கட்டவோ
மண்ணிலே திருப்பணி முடிக்கவோ
வரைந்தனை மெஞ்ஞான தேசிகர்
புண்ணியஞ் செய்யெனக் குருக்களும்
போதக மெப்படி செய்குவோர் // 46

பாசப் பெருங்கடல் முழுகியே
பரதவித்து அலைகில்லாஞ் சத்தியே
வேசத்து நாயடி யேனுமுன்
மெல்லடி தனில்வந்து வழுந்தேன்மேல்
நேசம் வைத்துரை யுலகத்தினில்
நிஷ்டை யனுஷ்டான குருமொழி
வாசனை யெப்படிச் சொல்வேன்
மலரடி வழுந்து வணங்கினான் // 47

மரபு வீழ்ந்த மாணாக்கனே
மாணிலக் குருவுப தேசிகன்
சமயதிலப் புரோசணை தர்சனை
தனக்குள் மந்திரக் கரணங்கள்
நலம்பெற வக்கசெயுத் துபதேசம்
நல்குவர் கரணியா சலகரும்
பிலம்பெறக் காட்டிய ஞானிகுடன்
பின்னுமோர் மந்திரஞ் சொல்லுவார் // 48

குட்டிக்கொள் முத்திரைக் காட்டுவோர்
குருவைத் தொழு முத்திரை காட்டுவோர்
நெட்டித் தேன் முத்திரைக் காட்டுவோர்
றோதுகோ முத்திரைக் காட்டுவோர்
சட்டமாய் யஞ்ஞத்திட்டான விதியெல்லாஞ்
சகலமாய் காட்டிய ந...முத்தையர்
திட்டமாய் ஞாத்தெட்டுருச் செவித்தே
சிவம்பண்ணி வாவைன் பரே // 49

பின்புமெட் டஷ்சர மந்திரம்
பிறவுமுப தேசமும் பண்ணியே
விண்பமுத் தொரு ஞாத் தெட்டுருச்
செவிகளைகளே செய்கின்ற பாவங்கள்
துன்ப மகன்றிடு மென்பர் பின்
ஆரிய நமஸ்க்கார வர்சனை
யென்ப தக்குள்ள வகையெல்லாம்
யேத்திலேக் காட்டிக் கொடுப்பரே // 50

பகவானை யாப்பழ நித்தமும்
பன்னிரண்டு நமஸ்காரஞ் செய்தபின்
னகமேவ பெரியோர்க ளிதனை
யளித்த காலமாய்ப் பின்னாய்
முன்னிடு சகலமும் நாசனை
பண்ணியே சாதம் பரிமாறு
கல்லகாரு முகம்மலர்ந் தன்புடன்
மறு திறமோ சரிசிவனும் வார்கவே // 51.

~~மறுதிறம் கையபிடித்தோ சரிமனைவகத்தே~~
மறுதிறம் கைபிடித் தோசரி
மனைவகத்தே வருமதிகளிக் குசைகாண்
சிறுகப் பகிர்வது மாகாது
திஷ்டப் புரிபட செய்திடு
உறுதிக் கோளப்படி யெவரிலு
முண்பவர்க் கண்ணும் பகிர்ந்தையால்
சருவ தேசா தயாபரர் கிவருக்கு
சம்மதி யென்று குருசொல் லுவார் // 52.

கனிசமாய் யுண்பவர் தனையடை
களிக்கவே யன்னம் பகிர்ந்திடு
யினியறு சுவைகளோ டட்டையா
லிவரவ றறுப்பகம் பாரு கொணர்த்
தனியவு முரைத்திடு பொசிக்கையால்
தான்சிவந் திருவ தாகாது கொண்
பணிபெரி யோர்கள்க் கண்டையால் 3
பாதம் பிடித்திடு மென்பரே //
53.

வாசனை வீச நடக்கையால்
மகதேவர் தந்திடும் பலனைக்கேள்
பாச வல்வினைகள் தீர்த்திடப்
பண்ணிப் பிறப்பறச் செய்திடுவர்
போசனைப் பலனிது யோவிடலிப்
புவியால் மெய்ஞ்ஞான வானென்னவே
தேசத்தி லுள்ளவர் வணங்கிடச்
சித்தரா மாகியே யிருப்பர்கேள் // 54.

அ. அப்படி யிப்படி செய்யார்
அறிவுடன் னாசர்கள்ச் செய்குவர்
தப்பிதல் வயதினா ராகவுந்
தரித்துடல் பிணிநோய்கள் ளின்றியே
யப்புவி தன்னில் வாழ்ந்திருப்பர்கள்
ளொன்று கூறுஞ்சொல்லிய வுண்மைகாண்
செப்ப முன்னான்பர்க ளிப்படி
செய்துப் பலனைப் பெறுமென்றனர் // 55

பூரித மான மோனாக்கனும்
போதப் பணிந்து முறைக்கின்றான்
காரியஞ் சூக்ஷுமொழி வாசனை
காட்டினால் யவருடை சீஷர்கள்
சீரிய மெட்டெழுந்த தங்களால்
செய்கின்ற பாவமும் மறைப்பதும்
பாரிற் பெரியவர்க ளன்னமும்
பகிர்ந்து பலன் பெறுவர் காட்டியே // 56

யன்னமொன் றடியன்செய் விண்ணப்பம்
மேதினில் வாழ்ந்து சுகிப்பதும்
அன்னம் பகிர்ந்திடும் பலரை
சான்றவ னென்றும் பகிர்ந்தீரே
சொன்ன[illegible] திதமித்த தில்லனால்
சொல்வதும் பூசைப் பலனென்றும்
பண்ணுவ தெந்த பூசையை
பகிர்ந்திடு மென்று பணிந்தனன் // 57.

11. பூசனை விரும்பிக் கேட்ட புதல்வனே
அன்ன மென்றும் போசன மேதபோது
பூசைகள் வழங்கிடுமோ தான் பேசினை
யன்னதான் பெருமையை யறிந்தி டாதார்
பூசனை யென்றும் னோன்பு
புகழ்பெறச் செய்வ ரன்றோ // 58.

நல்லறி வாண்மை கல்வி
நல்தவழ் பிறை ணாங்கள்
யல்லற வாழ்க்கை தானமிரும்பு
இக்காலம் வண்மை வல்லமைக்
கிலங்க நின்டாய் வழங்கிடுமோ
வறிவர் ளோனே சொல்ல
வன்ன தான சொரூபத்தை
யறிவா நின்றே // 59.

அன்ன மயத்தின் றொணைதுண்டாய்
யதில்மனோ மயந்தா னுண்டாய்ப்
பின்னையதி விக்கி யானமையம்
பிறந்த தத்தி லானந்தமய
மென்னத் தோண்டி யுலகாள
திலகா றறிவார் பெரியோர்கள்
சொன்ன தன்மை பகிர்ந்தோர்கள்
சொர்கம் பெறுவா ரசொல்வார் // 60

யென்றார் குருவா சாரி
யிணையடி பணிந்து ரைப்பான்
நன்றாகிர் சொன்ன வுண்மை
நயந்துநா னுங்கொண் டேன்காண்
மன்றினிலக் குருவா சாரி
மாணாக்கர்க் குரைக்கும் பூசை
கண்டுநா னறிய வேணும்
கடவுளே யெனப்ப ணிந்தான் // 61.

ஆறணி சடையான் பாகத்த
மர்ந்த பார்பதியா ளீன்ற
வாரணப் பிள்ளை யானை
வருந்தியே பூசை பண்ணல்
காரண முறைக்கக் கேளீர்
கருத்தனை தானஞ் செய்து
சீரணி கரணி யாச
னியமங்கள் முகிந்த பின்பு / 62.

திருத்தமா யந்தை குத்தைச்
சிவஞ்செய லாத்திருப்பத் தெட்டு
உருச் 2செவித் தெழுந்து நீரி
லூர்ப்புகுந் தனைய னவு
யிருந்தநீர்க் குள்ளி நாயகி
யெடுத்துமண் மேடை யட்டு
பொருந்ததின் மேது மேடை
பிறப்பித்து மேது மென்றே // 63

மேடைநாற் சதிர மாக்கி
விநாயகன் றனைத்தா வித்து
ஆடைநால் லபிஷே கங்கள்
லன்பினால் தூப தீபம்
லாடைக ளோத்திப் பின்பு
மகா கணபதியே என்று
கூடவே வர்ச்சனைகள் செய்ய
சொல்லுவார் மந்தி ரங்கள் // 64

செய்துபின் மேற்க ளாலே
செங்கதிர் தனைவ ணங்கி
(தொடர் ஏடு இல்லை)

13. மெத்த வாழ்வு மறிவுண்டாய்
வீர சூர னாயருமெபார்
நித்தச் செய்யு மென்ணுவு
மறைப்பா றன்பதி றப்படியே
பத்தி யுடனே செய்திடுவோர்
பரத்தி பலாங்க பூசைக்கே // 72

செங்கதி ருதிக்கு முன்னே
சிந்தையுத் தெளிந்து கைகால்
தெங்கையல் சுத்தி செய்து
திருமிக நீரியாடி புட்பம்
மொங்கனே யென்று நோக்கி
யெடுத்திர் தானஞ் செய்து
அங்கமேல் நீற ணித்து
அனுஷ்டான கிரியை யெல்லாம் // 73

பண்ணிடு மந்தி ரங்கள்
பதினைன் றீரைந்தி னாலுஞ்
செண்ணிடுங் கரணி யாசஞ்
செய்துமுத் திரைக்கொ டுத்து
யெண்ணிடும் ஆத்தைட் டக்ஷா
லியத்திடு மெட்டை முத்து
உண்ணிடுஞ் செபங்கள் செய்து
உண்மைகொண் டெழுந்து மப்பா // 74

எல்லையா தூறு கின்ற
யெனாங்களி லதிக மான
செல்வுகள் மளித்துக் கொண்டுச்
செலத்திலிக் குழைத்தே யதனிலே
புலச டுக்க மண்ணிட
பொருந்தமால் லாங்க மாக்கி
மெல்லெனப் பலகை மேலும்
விளாங்கவைத் திடுவைக் கண்டீர் // 75

அ. தேங்கிள நீர்பால் பஞ்ச
திரவியம் பழந்தேன். மத்தும்
மாங்கவர்க் குள்ள தெல்லாம்
பிழைகரு செய்து மன்பாய்
ஒங்கிருமை ~~யைக்கள~~ றென்று
ஒருமலர் முழயார் சாத்தி
பாங்குட னரச னைகள்
பலனின வுன்றிச் செய்யே // 76.

நறும்புகை தீப தாபம்
நயந்தநெய் வேத்தி யங்கள்
பெறும்படி யியத்தி யன்பாய்ப்
பின்கதி ரோனை நோக்கி
உறுநமஸ்க் காரஞ் செய்யு
முண்மைமந் திரங்க ளாலே
கருவிய பின்னை ருத்துக்
கருத்தனே னிரில் வைப்பாம் // 77.

வைத்துமப் படிநாள் தோறும்
வருந்தியே செய்தா ராகில்
ருத்தம தானி யாவர்
நுகர்ந்திடிப் மன்ன ராக
பெத்திடு வார்க ளன்றி
பெரும்பவு அடைய னாவான்
சித்திர மாக யன்னத்
சிவபூசை சொல்லு வேன்கேள் // 78.

வட்டகை தவலை செம்பு
வகையுமெத் ததுக ளெல்லாம்
தொட்டுநீ ராட்டி நன்றாய்
சுத்திசெய் திரையால் துண்டால
கட்டிநீ தானஞ் செய்து
கணபதி நமா வென்று
குட்டிக்கொள் மேலக்க ரங்கள்
குவித்திரும் குருவை நோக்கி // 79.

14. பஞ்ச மந்திரத்தோ டொக்கப்
பதினாறு மந்தி ரங்கொண்
டெஞ்செய வேண்டிய தெல்லா
மியத்தியங் கரணி யாசம்
பொஞ்சநீ றணிந்து தொட்டுப்
புரோசித்துத் தர்ப்ப ணங்கள்
மிஞ்சவர் தட்டிச் சுற்றி
விருந்தெழுந் தந்தை குத்தை // 80

உன்னிநாத் திருப்பத் தெட்டு
உருச்செபித் தெட்டை குத்தைப்
பண்ணிநாத் திருபத் தெட்டுப்
பகர்ந்தபின் னுடைய வர்மேல்
சென்னியில் வபிதை கங்கள்
சிறக்கச்செய்த தர்ச ணைகள்
வன்னிநீ பங்கள் தூபம்
வகைபணி மாறல் செய்வம் //

81

செய்து கும்ப முத்திரையும்
தேனு முத்திரையு மத்துமுள்ள
தூய்ய சங்கு முத்திரையுந்
துலங்கு கோஷ்டக முத்திரையும்
பையச் சிகர முத்திரையும்
பண்ணுந் தெய்விக முத்திரையும்
செய்யும் பணிவிடை யானமெத்தத்
தேவி பூசைப் பலனுறை செய்குவோமே //
82

எட்டி யபூவத் திருமுன்னே
யெத்தனை கினைவு அத்தனையும்
கட்டி யுண்மை யோடுமலர்க்
கருதி யர்ச்சனை செய்வீராய்
வட்டச் சடையா னும்மகிழ்ந்து
வையயம் புகழ்க வரங்கொடுப்பார்
பிட்டுச் சுமந்து மலரடுத்த
பிள்ளை யமைச்ச னாயருமே // 83

அ. தன்னை யறிந்த மகாத்துமரைத்
தவஞ்செய் வோரைச் சிவபூசை
தன்னை யெண்ணும் பெரியோரைத்
தானும் பழித்து நகைசெய்தோர்
தன்னைச் சிவின்கக சுமக்கவென்று
தானதே காதண்ட மாகத்
தன்னைப் ரொப்பித்தார் சிவனார்
தன்னை யறியு மென்றுரைத்தார் // 84

அன்னையாவு மினிய வாசா னுரைகேட்டு
முன்னைவிருந் திருபாத முடிமேல் சுமந்துரைப்பான்
உன்னைப்போ லிப்படியா னுரைப்பார் சிவபூசை
தன்னையறிந் தேனுமினி தானுமுறைப் பன்கேளே// 85

அந்திசந்தி நீரில்வாசுங்
தனுஷ்ட் டானஞ் செய்யறியேன்
முந்தி நெத்தி தனில்க்குட்டு
போக்கும் பிடிக்க றியேன்
கந்த மலர்த் தாவி
ளைல் விழயா னறியேன்
யாந்த சடாங்கென் னாலச்
செய்தி றைஞ்சி முடியாது //86

அடியேன் விருந்தே சுத்திய
மயாங்க அமறியேன்
படிமீ தினில்மலர் தேடியும்
பறித்து வரவ றியேன்
கொடியென புவிதனில் முடியுல
னொருஸ்கைக் விரித்த றியேன்
முடிமீ தினில்மலர் சூடிய
முதலே யெனைவ றியேன் // 87

யிருந்தா யிருந்தா னுமைகூறு
திறந்தா னேனுமீ காயம்
வைந்தா லசபிடி சாம்பல்
லாதுமேதுஸ் காணாதோ நாய்கும்
வந்தா னிடாரிக் கும்பிற
மழ்ந்தா னைும்மோ நாய்கும்
யெந்த வேளை யென்னோ
மோயாவ் வாழ்வு உகந்நிலையே / 88

உன்னி லிங்கு மென்னேர
மோலவொ டொங்கும் பொருகிலில்லா
அன்னிவருஞ் உகொட்டு பாவ
கொண்டா லெனும் போதே
யின்று நாளை யென்னேர
மோயா யல்லை நிலையத்த
மண்ணுஞ் கல்ம்நிலைமைக் கோப்பு
முன் மாண்டுவிடுஞ் காயம் // 89.

மக்கள் மனைபெண்டீர் சுற்றம்
வாழ்வு நிலையற்ற போக்கக்
போக்கக் இடமினி மேலிந்தப்
புகுந்தப் பையிலொ டாமல்
தக்க வழியுப தேசமுந்
தானுந் தனையறிய மெய்க்கொள்
செல்ம்முயிர் நின்றிடம் விளம்பு~~வை~~
மெனப் பா ணிந்தான் // 90

~~அ. அறிவா காணாமே மெய்வன்றி~~
~~வைத்தனைச் சொன்னா னறிவானதை~~
~~யறிந்தோர் கரும்மறை விரிகும்~~
~~மறிவானை வாவைனவே குருவையுற்றே~~
~~யருகிருந்து அறிவாகிய உபதேசமும்~~
~~மவனுக்கு உரைச்செய்தோர்~~ //

அறிவாகாணா மெய்வன்றி வைத்தனைச் சொன்னா
னறிவானதை யறிந்தோர்கரும் மறைவிரிதாகும்
மறிவானை யாவைனவே குருவையுற்றே யருகிருந்து
அறிவாகிய உபதேசமும் மவனுக்கு உரைசெய்வான்
/ 91

அ. கன்பவசு தரும்பூசை கொட்டியதி லுன்கருத்து
மன்சுவைத்யா தித்தனையும் மருந்துபோலக் கண்டதென்ன
யின்முந்திக் கிரிகையொடு மிபூசை வருவாமல்
லுன்துகையால்ச் செய்திருந்தால் யுள்ளபடி
வெளிவித்தது காண் // ௯௨.

தொட்டுவந்த முப்படியால்ச் சொன்னதெல்லாம்
நிவைமுத்துக்
கட்டுடனே தள்ளிவிட்டாய்க் காரணத்தி லுள்ளபடி
யெட்டுரெண்டு மாறெழுத்து மேத்தரிய வஞ்சைஞ்சுக்
திட்டமுடன் காட்டுகிறோம் தெரிந்துகொள்ளு
மென்றுரைப்பார் // 93.

உன்னுள் நடுவணை மேலத் ~~துதிக்க~~
துதித்தவட்டத் திதழ் நான்கு
மின்னிமதில் குட்டைகுத்து மீறியு
மோங்கார கம்பமென்ன வளர்ந்து
சென்னியெரி முட்டி யாதாரந்தன்னைச்
சமர்ந்துநிற்கும் நாளுந்தேர் பாரென்றார் // 94.

ஓங்காரக் கம்பத்துக் குடைய விநாயகரை
நீங்காத வல்லபையாள் நிருபமா னிந்தவொளி
ஆங்கான பரசுரூபி யவர்குணமும் சிறந்தாமாம்
ஓங்காரா காசவிரி உடையன்தேர் பாரென்றார் //
95..

16. மூல விநாயக னென்றும்
மும்மூலத் தேவதை யென்றும்
மூல வெம்பர னென்றும்
முச்சுடர் நாயக னென்றும்
மூல வித்துக் கிழங் கென்று
முக்கண்ண னென்றும் பேர்கொண
மூல விநாயகன் சத்த
முண்டாக் குதப்பா றென்றார் // 96

எட்டு ரெண்டு மூலத்து
முள்ளிருந்து முடிசுட ராக
விட்ட கம்பம் தொட்டு
யுச்சிமேலேத் தாவி நாசிவழிப்
பட்டு வெளிப்பாய் வதுகாண்
பன்னி ரெண்டில் நால்போய்ப் போம்
யெட்டு முன்னே தோன்றுது
யென்ம கனே பாரென்றார் / 97

யிப்படிப் பாய்ந்திடுவ - தெட்டு
மிரண்டு மறியா தவர்கள்
செப்பிடு வார்த்தை சுத்தியில்
திசை வாயில் பிறாண வாயு
யெப்படியும் பாயு மெனவே
வெடுத்திருக்கு மதையு றைப்பார்
ஒப்புமல்ல வெனத்தள்ளி
யுரைத் தோர் மேலப்பா றென்றார் // 98

கோபங் கொண்டுரைப் பவனுக் ~~குக்~~
குஞ்சி றிப்புக் கொள்பவனும்
பாவங்கள் செய்ப வனும்பல
புண்ணி யஞ்செய் பவனும்
தீப வாசா ரமுடை யன்
சிவபூசை செய்ப வனும்
தாப முள்ள சிவனுமாம்
தனையும் தேர பாரென்றார் // 99.

நாற்சிதற் யாதுமூரறு நல்வைகுந்து விறும்பதி
வாச்சகன்னி சரசுபதி மனைசுருபி இணையங்களும்
ஆச்சு நிறம்பொன் விரிவு அகிலம் வருக்கதிகாரம்
ஒச்சமுள்ள பூ பனைப்பவன்றனுலகம் ~~தேர்பாரென~~
தேர்பாரென்றார் //100

~~உலகங் சுவாதிஷ்ட்டான~~
உலகங் சுவாதிஷ்ட் டான
முத்த தொழி[illegible]கி றாணம்
திலம்புகுந்து மனமறிவன் தன்பதிக்கு
மேலாக நிலவராய் காண
பிறைக் கோணம் நிறைந்த யாதும் முத்துக்
பத்து மவ்வு மிகு
இலமும் விஷ்ணு வைஷ்சுமீ ~~காண~~
காண இணையங்களுமே [illegible]ாரென்றார் // 101.

உருமும் பூரகம் பனிஸகு
வரி உவிரிவான சதிப
மாரு மறியா ரப்பு
அதிகாரம் வைஷ்சி யுப்பு
பாரு மருசுவை யறிவேன்
பதிக்கு மேலாமுக் கோணம்
சாரு மிதிழ்பனி றைண்டு
தனையும் தேர பாரென்றார் // 102

107. வேணு மதிசிவ வைகுந்து
வௌங்கும் ருத்திரன் ருத்திரியுமாய்
காணும்நிறஞ் செம்பு குணம்
கோரம் விஷ்ணு வடவாக்கினித்
தோணு மக்கினி சுருபம்
துலங்கும் நாகதம் விழியால்~~து~~
தோணு முருக்கண் றுரைப்பன்
சங்காரப் பண்பா ரென்றார் // 103.

விளம்பு மறுகோண விதழ்
மேவும் பதினாறு வவ்வுதலும்
விசுத்தி மயேசு றனுந்தன்
கருங்கரும்பு மயேசு வுறதன்
விஷ்ணு திசை வாயு உத்த
சுருபம் நாதம் ~~விளம்பிறக்கண~~
விளம்பிறக் காணனுஞ் சவிப்பு
மனையும் தேர்பா ரென்றார் // 104

~~யிவர்தமக்கு மதிகாரம் மிடறுமாலஞ்~~
~~செய்குவது யிவர்தமக்கு~~
யிவர்தமக்கு மதிகாரம் மிடறுமாலஞ் செய்குவது
யிவர்தமக்குத் தொழிலுடம்பி லையும்பூறில்
வலித்திடம்
யிவ ரறிந்து முணர்த்திடுவொழு யதிக்குமே பாலே
யவர்தமக்குத் தாய்தந்தை சதாசிவ னிருப்பமை
பாரென்றார் // 105

யாருக்கும் வட்டத் திசைக்குமென்றுக்
கினிய சதாசிவன் குணமாங்
தெரிக்கு நிறந்தான் சுருபங்
தெரியாத அம்பரமே காண
பெருத்தவிரி வாகாசம்
பேசு புகைகிற மாகும்
விருப்பமுள்ள மனோன்மணி
தன்க்கு மனோ பாரென்றார் // 106.

அ. அரமனையு மாக்கினை காண
அவர்தொழிலக் கேட்குணத் திருவாரா
விரவு/பகல் உவதிகாரம் வெல்லுமிரு
வெவ்வெயாறு முறைக்கிருவன்
விரக சதாசிவன் பதிக்கு
மேல்ச் சிவனும் கயிலைமலை
வரமணிக கூத் சத்தி சிவம்
வாகு மனோ பாரென்றார் // 107

ஆக்கினை மேல்ப்பார் மகனை
ஆயரத்தெட்டு இதழ் சூழ்ந்த
பூக்கமல பொய்கையாலை
பொருந்தி நின்று மெட்டுறைண்டு
பார்த்தி லெட்டு நாதமது
பராசக்தி வடிவாகும்
நோக்கில் ரெண்டு வாந்துசிவம்
நால்வழியே பாரென்றார் //
108

அனந்தமதி லேயொரு வராதோர் மாறினையு
முணர்ந்தினி மேல்நாம்சொன்ன உண்மைக்கை
வாசமதில்
மனந்தெளிந்து பிறப்பறுப்பா மாட்டாதோர் வாழ்வு பெறு
மெனமுமிந்தப் பழகண்டு யருமகனே
யென்றுரைத்தார் // 109

ஓதுஉருபுபூ பரறு றைத்த
உண்மை யெல்லாம் கேட்குமிரு
காதுகளுங் தேம கிழ்ந்து
கருகை வைகுங் தழுவ ணங்கி
போதுமெனக் குரைத்த உண்மை
போகபூமுள்க் கொண்டேன்
மாதவனே இயலை சொல்ல
மாட்டாத மாணாக்கர் / 110

18. யெந்தவிதம் வாழ்வு பெறு
மியல்வெனக்குத் தான் தெரிய
அந்தமுடன் றுரையுமே
யடிபணிந்து தெண்டனிட்டான்
சிந்தை நைந்து மெஞ்ஞான
தேசிகரும் கூறுகிறார்
மைந்தனே கேளாதோர்
மாறுபெத்தோம் வாழ்வு சொல்வோம் // 111

அறுவகை தெய்வந் தன்னை
யர்ச்சித்து பூசை பண்ணும்
முறைகேள் சிகார வீட்டில்
முகந்திருந் தெருவர் வேண்டும்
மறுகன்ற வொங்க யங்கென்
றை வெடி மறித்த பின்பு
யருந்தைய மேல வட்டத்
திரும்பியே முச்சு ளை // 112

கருத்தினி லன்னி யன்னி
கருதியே பார்க்கும் போது
அருக்கனார் வழியைப் போலும்
மருகுமா ணிக்கம் போலும்
திருந்தமாய்ப் பிரகா சிக்குஞ்
சிங்காதெ[illegible]ர்ந் தன்பு வைத்து
துங்கமாய்ப் பார்ப் ராகில்
வோரங்கணை பதியுந் தொத்தும் // 113.

எட்டெழுத் தட்ச ரத்தை
யயம்பிப் பொற்பாதந் தன்னில்
அ. சட்டமா யபிஷே கங்கள்
தொழுமற் சனைகள் தூப
மிட்டயால் புரவி யானை
யேறவும் வாழ்வு பெத்து
துஷ்டர்கள் பணிய வீர
துரந்தர னாகு வீரே // 114.

ஐயனார் கோணந் தன்னை
கூர்ந்துபார் விரம தேவன்
கையும்மா லிரண்டு சென்னி
காணுநான் கவரைப் பூசை
செய்யும மந்திரங்கள் = நம
சிவயமென் றன்ன வன்ன
தூய பொற் பிரகா சம்போல்
அருபெரும் காணலாமே // 115

நான்முகன் மகிழ்ந்து வாழ்வு
நீங்குவன் வயசு நூறு
தான்பிணி யன்றி யிவன்
சகலபாக் கியங்க ளுண்டாய்
தேன்மொழி மாத ரோடு
சேருவார்ப் பிறைகோ ணத்துள்
மான்விழி வைத்த சுயோன்
வைத்திருந்த மாயன் தோன்றும் / 116.

பஞ்சவர்ற் ணங்க ளுண்டாய்ப்
பளிங்குரு வாகித் தோன்றும்
மஞ்சரிர் மலர்கள் தூவி
மன்சிவாய மந்தி ரத்தால்
நெஞ்சினிற் பூசை பண்ணி
நிகரிலா வாழ்வு முண்டாய்
கொஞ்சிய மாதர் சூழக்
குவலயத் திருப்பார் தாமே // 117

19. ஒருமூன்று கெளினங் தின்னை
யுத்துங் பார்கில் செம்பு
வருணிற மக்கி னிபோல்
வடிவுருத் திறனு மாகும்
திருமுகை மஞ்சாங் காணும்
சிவாயமென் றெத்து பூசை
தரும்வீற துறைத்த ணங்கள்
தன்னையும் பெறுவர் தாமே // 118.

அறுகோ ணத்தை யுத்து
அன்புவைத் தகந்து பார்கில்
வெறுணா தத்தி னோசை
மிகுத்திடும் மின்னல் தோன்றும்
வாறுகண் டர்ச னைகள்
வசியமா நமவென் றோதப்
பேறுமந் திரியு மாவன்
பிணியன்றி வயது நூறாம் // 119

நெத்திர வட்டத் துள்ளே
நேசம்வைத் தகந்து பார்கில்
தோத்திரஞ் சதாசிவன்உறாண
சோதிபோல் விளங்கப் பூசை
மயவசி நமவென்று
மந்திரஞ் செவித்தால்
வித்திரந் துலக மாள்வர்
மெய்நெறி யுரைக்கக் கேளீர் // 120

ஒருவிசு. வாச நேசம்
கொண்டுவெஞ் சனைக ளத்து
வுருபவர் பசிகள் தீத்து
மன்னுயர் தன்னு யாரா
யொருவர் சொத்தி திச்சை யன்றி
யுரைத்தவ னாமல் வாழி
யாருவினை யறுமில் லாதோர்
ராஞ்சிய மாள்வர் தாமே // 121

அ. கேட்டாரிவ் வுரைமா ணாக்கன்
கிளம்புவாய் புதைத்து நின்று
மாட்டாதார்க் குரைத்த பூசை
மகாநேந்தி யாகச் சொன்னார்
காட்டாத விதம னைகளும்
காட்டினா ரென்று மன்பன்
சாஷ்டாங்க மாக வீழ்ந்து
தாளைமீர் துரைக்க லுற்றார் // 122.

யென்னை மூலத் துள்க்காட்டி
யாருமின்றா தாரத் துள்ள
மன்னரை பூசைப் பண்ணி
வாழ்வதுங் காட்டித் தந்தாய்
தன்னையு மறிந்து மெந்தன்
தலைவனைக் கண்டே னையா
யன்னையும் நாத விந்தின்
னியல்புரை யெனப்ப ணிந்தான் // 123.

பாதம் பணிந்த மகன்றனைப்
பார்த்து ஞான குருவுரைப்பார்
நாத விந்தின் பெருமைதனை
நவின்ற ராகி லின்னேரம்
நீத மாக வுரைத்துவந்த
நிறங்கள் குணங்கள் சுருபங்கள்
போதஞ் செய்த மந்திரங்கள்
போமே யவமா யெனமொழிந்தார் // 124.

கோணா மனத்தைப் படைத்தமனுக்
குருவா யெனக்கு வந்தோய்கேள்
வீணா காது மிகவாழ்வை
விரும்பிப் பூசை செய்பவர்க்குத்
தானா மினக்கு மேராது
சாத்து மின்னை யென்னெஞ்சிற்ப்
பூணா திருந்தேன் குறையெண்ணிப்
போதஞ் செய்யும் மெனப்பணிந்தான்// 125.

௨௦. நமக்கு நீவகை சொல்லுவாய் பின்னாய்
நண்பனே யெனவே னகைத்து
முன்னமைத்த வாறு கற்பதோ வல்ல
விந்து நாதம் யாம்மைகேள்
ளமக்கு முன்னுரைத் திட்ட தல்லவே
யுமை யென் பதுந்தான் லோபரம்
தமக்கு மேபதி நாசி நடுவணை
தானுமே யறிமேதுஞ் சாலோ// 126.

அவ்வுசத் திருவெனும் நாதமா
யாறிரண்டுள் கலையு மாயினான்
உவ்வுமே சிவமாகி விந்தெனு
முருவுமே பதினாறு கொண்டனர்
ரவ்வழி கொண்ட தெப்படி
யென்றுநீயு மப்போ மயங்காதே
தெவ்வுடன் நமசிவாய மாறுடன்
உவ்வுமவ்வு மென்கலையு மாகுமே//
127

எட்டு முன்க்கலை யோடுமே மையா
விழுந்து நான்கு மீராறு நாதமென
மஞ்ட்டம் பராபரத்தில் நான்கதில்
மருவியே பதினாறு விந்துமென
திஷ்ட்ட மிப்படி சொல்லுவாயனி
சிறுவனே பனிரெண்டு மாணதை
வட்ட மாகிய பகவ னென்றுநீ
மனதில் வைத்திடு வெளிவி டாதேகேள் // 128

அ. பத்து மாறு மாய்நின்ற விந்துவைப்
பாரு சந்திரன் சூரியன் செயல்
சத்து மென்றுச் சொன்னஉற்பனர் தன்னை
தன்னை நோக்குமே சாத்திர் னோமிவை
மெத்த மைந்தனே பன்னி ரண்டுமாய்ப்
பிறப்பரும் வெளியி உறா றங்குலம்
உத்த பேரத்திற் சந்திரன் கலையோடு
நான்கு மரத்தின் விட்டையும் // 129

நெண்டுமாய்ப் பிறப்பகும்
ஒட்டி நிற்கு மீராறு மீண்டு
விந்துள்ப்புகுஞ் கலையெட்டு மெட்டையும்
விட்டொன்று பாழ்போ மதிக்கின்னோ
விணையுஞ் நான்கு நாசினி முனையாலே
கட்டிநிற்கும் பின்னெட்டும் காற்றை
கண்டு சந்திரன் கலையு மீண்டுமே
வைட்டன்மதி விட்டிதாக மிடுகியே
..டும்வந்து நுக்கனார் பதி // 130

வந்து நால்புகு நாது மேகியே
மதியானிலே புகுமதியால் நான்கு சென்று
கந்து மூலமீ தமையு மூலத்து
ருதித்து நான்குமைம் மதியானில்புகு
விந்தில் வான்கிசிந்த ருக்கனில்ச் செயுமுனை யாலே
பகவானிலே நாது மெழுந்தும் பின்னொடும்
நான்கு சந்திரன் மோது
மென் கலை யாக நாசியன் // 131

21. வழிபுகுந்திடும் போது மென்கலா
மறித்துநின்ற நான்குட னிராயுமாய்
செழிப்புடன் வெளிபாய்ந்து மீண்டுமே
செல்லு மென்கலை நான்கு பாழ்ப்புக
யெழும்பு மங்கனே நான்கு மறித்துநின்
றிப்படி விளையாடலே கூத்தனை
கிளிம்பரந் தெரிசித்தை யொசிவலே
கட்டிநின்ற நான்குகென்று கொள்ளுமே // 132

ஒடியுள்ளே புகுந்திட்ட னெட்டையு
முயிருமோ மெனக் கருதியே யாரு
தேடியு மைவந்திடாது மைமந்தனே
சிவனுஞ் சிவனால் கண்டையோசிவாய்
கூடி யாடிடாப் போது பேச்சில்லை
கோபமுஞ் சிரிப்பான மிப்படி ~~யாடவும்~~
பாடி யாடவும் வாய்திறப் பிலைப்பாரு
சோதினை யெல்லாம் வுன்செயல் / 133

மங்கை மாறுற வில்லை யுற்பன
மாவது மினைத்தாக மாயனை
தூங்கவே யாலனில்லை யாதனது
யாரக்கலைக் கலைக்குயா ராகியேகில
நிங்கு நாசியால் மறித்துக் கட்டிய
யியல்புனக் கறியவுந் சொல்லித் தோமே
அங்க மிங்கனை கிடந்து நாங்கிறும்
அதிசி யங்கனைக் கேறு மைந்தனே//
134.

அ. நாத மாகிய பன்னிரெண் டனும்
நடுவணைக் குளேபோ யுறங்கிடும்
போது விந்து மீரெட்டு மாகியே
புறப்படும் வெளிமீண்டு நாசியின்
மீதுகட்டியோர் நான்கு நின்ற—
விட்டினிற் புகுமீ ராறு தன்னிலே
ஒது நாயது தன்னில் நாலபுகு
· மோட்டி சந்திர னுக்குள் நாலப்புகும்//
135

நாது மூல மிதறைய மேலத்துள்
ளாதுன் டாகி மேலப்பாயுற் திங்களில்
நாது கூடி யோ ரெட்டு மாகவே
நடக்கும் வேணாயா லருக்கனாரின்ல்
நாது கூடி யீராறு மாரியால்
நடக்கும் போது முன்மறித்துக் கட்டிய
நாது கூடி யீரெட்டு மாய்வெளி
நாடியோடியும் விடு வேபுகும்//
136

யிந்தவண்ணம் விந்தோடி மீண்டிட
யிவ்வுடலிச் சவம்போலக் கிடந்திரும்
அந்த மான ஆதான வீட்டினில்
வாதுமல் கெடாஸ்தே யுறாஸ்கிடும்
விந்தை யானசொற்ப்பனஸ் கனவுகள்
மெத்தவேபர மாய்கை காட்டிடும்
சிந்தைக் கண்டு மக்கியே தெம்பி
நித்திரைக் கொள்ளும் வாறு கேள் //
137.

௨௨. பாம்பு வந்து மேலேறி யொட்டிட
பாச்சைக் கைய்விர லதனை யரித்திட
வீம்பு பேசிடும் வாயு மாவென
வெய்பாந்து கொடுவாய் வடிந்திட
திம்பு செய்கிற பூனை துன்னிட
தேடு மாசையோ டாண்மை யித்துடல்
சோம்பி நித்திரை கொள்ளு மானிடர்
ஆஞ்ச மீதேறி யார்கள் பாவியே //
138

சத்திராதி வாடுவி னிவந்துமே தானும்
நிற்பதுந் தெரியா தென்கொலோ
வைத்தசெ பூசைபொற்ப்பியைக் கன்னாவிக் கன்னா
வந்தெடுப்பதுந் தெரியா தென்கொலோ ப
பத்திரங்கள் கொய்திட்டுக் கைய்யாலே
பறிக்கச் சத்தவன் தெதென்கொலோ
புத்தியத்த மானிடர்க் கீனிலே போது
போகுதே விசாரி யார்களோ // 139.

மாடு கன்று பெண்டீர்கள் தந்தைதாய்
மக்கள் சுற்றமும் வாழ்வு மெய்யிவை
வீடு காணி தாவளங்கோ கொடுத்திட
மேவுபூமி காலங் கருக்குமே
தேடு மாசை யெல்லா மெய்ந்து
தடல்செய்யும் நித்திரை யென்ன தூஸ்த்திரம்
கெடு தானிதுயென்று மானிடர் ~~கேழ்வியா~~
கேழ்வி யாவிதை விசாரி யார்களோ //
140.

அ. கத்த மந்திரம் வேத சாஸ்திரம்
கல்வி யாகம் பூரண காவியம்
வித்தை ஞானஞானி விராகம்பி புவமேல்
வழங்கிய சகல மானதும்
செத்து விவ்வ—டுராங்கம் இவையிலச்
சிடமையும்பிலக் கடையும் படு
மித்தையே யறிந்தவர்கள் ஞானிகள்க் ~~கிடையச்செய்~~
கிடய செய்தவர் வியுவர் நரகிலே //
141

வையத்திட் படிவாயப் புகுந்திடும்
மனதுனொந்திடக் குறைகள் செய்திடல்ச்
செய்த வம்பர்தன் வாழ்வு குன்றிடும்
தீரா நோவுகள் சேரும் மவர்முன்னே
பொய்யுரைத்திடல்ச் சோறு வெல்லமாம்
புத்தி யத்துமே திருடனாகுவன்
மெய்மறைமொழி சத்திய மாமிது
வேயுரைத்தது குருவின் மந்திரம் //
142

மந்திர மிருந்தே பிறந்திட மறிவ
கோயில் லொருவர் நிதவ
ரந்த ஞான தன்னடி வணங்கிடல்
லறிவு பெற்றிடும்வர் செய பாவமும்
போந்த நீங்கிடும் ஞானி யாகுவார்
முத்த னார்பசி தானும் மாத்திடல்
விந்திரன் ரன்பதி பெற்று வாழ்குவ
நிறைவ னார்பதி யாருப்ப றென்னுமே //
143.

23. சத்தியத்துமிது தானுமே மெய்வர தன்னையுஞ்
சிவமாக வென்றியே ~~பத்தி~~
பத்தி யன்புட னிட்ட பேர்பெறும்
பலனு மிப்படிப் பகுதி~~ன்~~ னாமொழி
புத்தியுள்ள மாணாக்க னேயுடல்
பூமியில் கிடந்தே யுறங்கிடும்
நித்திரை தொலைந்தே யெழும்பிய நேர்மை
சொல்லவும் மில்லையே யினி // 144.

கேளு சொற்பனங் கனவுங் கண்டு
யாக்கே வலப்படும் வேளை தன்னிலே
ஆளும் வந்து கூடிடுமென் விந்துவும்
சினம்பதி னாறு மேகியே
வாசும் தன் பதி நாத மென்னதி
மருவித் தட்டிடும் போது சம்பியே
நீரும் மீறாது வங்கலம் வீசி
யோழி யஞ்சறிவு மாகுமே // 145

ஆகும் போது கண்மலர்ந் தெழுந்திருந்
தன்று ராத்திரிக் கண்ட சொற்பனம்
போகு தில்லை கண்ணுக்குள் நிற்குது
புத்தி யார்குளோ சாவு முண்டெனும்
வேறு மவ்விட்டே கண்ட காட்சியன்
மெய்கள் போலவே சொல்லும் பேதைகாள்
ளாகும் நாதவிந் தென்னும் சோதிய
ளல்லது பகரு மிப்படியு மாகுமே // 146.

அ. ஆருமே கூத்துக்கள் தாரறிந்தனை
யதிர்ந்திட்ட வாறும் நீபரா பரமபரம்
சீரு கண்டனை நாத விந்துள்
வினையாரும் பாவினை யெறிந்ததனை
ஒரு வொன்றுபரி யசவிலார் பொருளொடு
மூன்றினை யொன்ற தாக்கியே
நாடு நெஞ்சினிற் கண்ட காட்சிகள்
நாமறிந்திட கூறு மப்பனே // 147

அப்பனெனக் கேட்டரு மாணாக்கன் றானும்
~~மா~~கைகுவித் தடியால் விழுந்தெழுந்து
சொல்வான்
செப்ப வரிதான மெஞ்ஞான தேசி
சைகத்திரத்துன் பேர் யான் கேட்ட கேள்வியெல்லாம்
ஒப்ப வுரைத்திடக் குறவு முண்டோ
கா ணெனுலகில் முன்னாள் யான் செய்த
தவத்தினாலே
யாப்பவந்து வாய்த்தனை யான்கண்ட காட்சி
யாவுசெவியுங் குளிர வுரைச்செய்ய
வென்றான் // 148

இலக்கணப்பகுதி, வேற்றுமையை தொடர்ந்து படித்திருக்கிறேன்.
இப்புத்தகம் அச்சுக்கு வருங்காலம்

[illegible]
10.12.97.